

novembre

1954

C E C A

due volte al giorno
sec. dom. del mese: omelia

X/154

20,30
13,30

1	P. Pelikán	14	La Festa della Madonna Regina (montaggio)
2	P. Ovečka		La Madonna Regina (commentario)
3	P. Ovečka		La Nuova Beata Maria Assunta Pallotta
4	P. Pelikán		Missioni cattoliche nel America Centrale
5	P. Pelikán		La settimana a Roma
6	P. Ovečka		Attualità della vita cattolica nel mondo
7	P. Pelikán		Date quae sunt Dei Deo
8	P. Pelikán		La Madonna Regina (nota mariana)
9	P. Ovečka		La Beatificazione della B. Maria Assunta Pallotta
10	P. Ovečka		Per la Chiesa del Silenzio
11	P. Pelikán		Storia prova l'esistenza del Gesù
12	P. Pelikán		Giustizia comunista (nota di cronaca)
13	P. Feřt		La religione nel cinema del Occidente
14	P. Pelikán		Perche la fede si rinnovi o si conservi tra la gente della campagna (int. del Ap.d. Pregh.)
15	P. Pelikán		Il S. Padre ai Cardinali e Vescovi (2-11)
16	P. Ovečka		Che cosa è la religione?
17	P. Ovečka		Le festività mariane a Roma
18	P. Pelikán		Il regno di Cristo - il regno della Madonna (omelia)
19	P. Spidlík		La settimana nel Vaticano
			Perche è il comunismo contro la religione
			Perche le persecuzioni della Chiesa nella Roma antica? (I.)
			La Chiesa perseguitata - vittoriosa
			Per i sacerdoti
			La Madonna di Siracusa

20	P. Feřt	Piu vicino al Signore
21	P. Pelikán	la Beatificazione del Giovanni Moye
22	P. Pelikán	Justus ex fide vivit
		Il S. Padre alla O.I.L.
23	P. Ovečka	Le obiezioni dei comunisti contro l'Vangelo
24	P. Ovečka	La Chiesa nel Vietnam e nella Cina
25	P. Pelikán	La Festa della Madonna Immacolata
26	P. Špidlík	La Madonna di Siracusa (II.)
27	P. Feřt	Il Matrimonio cristiano
28	P. Ovečka	La Madonna - Salus Populi Romani (commentario)
29	P. Ovečka	25 anni del Pont. Coll. Russo
30	P. Pelikán	La dottrina cattolica sul Anticristo

ústav pro studium
totalitních režimů

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Svatý Otec Pius XII. při vyhlášení liturgického svátku P. Marie Královny

zbožnosti k Matce Boží
Nová a nová svědectví úcty a zároveňnosti, která celý katolický svět po-
dal v posledních měsících, jasně dokázala jeho lásku k Panně Marii a
zároveň i víru v její jedinečné výsadu. Stalo se tak jak na veřejných
slavnostech tak i v soukromých pobožnostech, jež věřícím vnučila jejich
zbožnost. Abychom důstojně a přiměřeně zakončili všechny (tyto) slavnos-
ti mariánského roku, rozhodli jsme se zavést a každoročně slavit svátek
P. Marie Královny.

Nikdo z vás, milovaní synové a dcery, nechť není nad tím překvapen,
nechť si nemyslí, že prohlašujeme o svaté Panně něco zcela nového.

Vždyť věřící křesťané již po staletí opakují prosby Loretánské litanie,
(a v nich) pozdravují Marii jako Královnou. Také modlitba sv. Růžence,
připomínající nám v zbožném rozjímání radosti, bolesti i oslavu Boho-
rodičky, končí oprávě zářící vzpomínkou na Marii, jak je vzata na nebe
svým božským synem, jak ji ~~zadobuje~~ královskou korunou.

Není tedy naším úmyslem zavést něco nového; chceme spíše, aby dnešnímu
světu plnému bolestí zazářila pravda, jež dovede vyléčit jeho nemoci,
vysvobodit ho z úzkostí, jimiž je svírá, a uvést na cestu ~~spásy~~
již tak namáhavě hledá.

Královskou důstojnost P. Marie, podobně jako královskou důstojnost jejího Syna, nesmíme pojímat tak jako pojímáme ~~materiál~~ v moderním politickém smyslu slova. Jistě, my lidé si vyjadřujeme nebeské skutečnosti jen nedokonalými slovy a výrazy. To však neznamená, že musíme použít určitý druh vlády nebo jedného politického zřízení, chceme-li uctít P. Marii.

Královská důstojnost Mariina je nadzemská skutečnost, která však součas-
ně zasahuje do nejskrytějších záhybů lidského srdce, do duchovní a ne-
msrtelné oblasti člověka.

Zdroj slávy P. Marie, slavný okamžik, který ozařuje celou její osobnost
pohnutí sv. Řehoře
a její poslání, je chvíle, v níž ona, Plná milosti, řekla archandělu Gabrielovi své Fiat, Staň se. Toto slovo vyjadřovalo její souhlas

s Božím úradkem. Stala se Matkou Boží a Královnou a dostala královský aby lidské pokolení bylo vždy úkol bdít ~~mají~~ jednotná a aby v něm vládl mír. V ní skládáme svou důvěru, že lidé najdou a pomalu cestu k záchrane ~~ja budou se po ni upřet~~ se na ni dají. Ona povede hlavy států a srdce národů k svornosti a lásce.

Co ~~my~~ tedy měli učinit křesťané v dnešní hodině, kdy jednota a mír ve světě ~~jsou~~ samy zdroje života jsou v nebezpečí, ne-li obrátit svůj zrak k Tě, jež stojí před námi oděna královskou mocí? Jako kdysi zavinula do svého pláště Božského Syna, prvorozeného ze všeho tvorstva, tak nechť svou něžnou a bědlivou láskou ~~přikryje~~ všechny lidí a všechny národy. Nechť jejím přičiněním - je přece Stolice moudrosti - zazáří pravda Bohem vnuknutých slov, jež Církev vztahuje právě na Marii: "Per me reges regnant, et legum conditores iusta decernunt; (per me principes imperant, et potentes decernunt iustitiam) kralují - mnou králové ~~zákona~~ a zákonodárci správelelivě rozhodují; mnou vládcové vládnou a mocní stanoví, co je spravedlivé". Jestliže ~~nyní~~ svět bez ustání se ~~bojuje~~ sám, aby nabyl jednoty a ~~zíj~~ zíjstil mír, pak modlitba k Marii královně ~~volná~~ víry a křesťanské naděje, ~~mocná~~ jistota Boží příslib a nevyčerpatelné pomoc, již Mariina královská moc již rozsela, aby zachránila lidstvo.

Jsou sice i ~~české~~ pozemské prostředky a lidské plány, ale ty nestačí a jednou zklamou. — ~~Náměstek pro politickou~~

Od nevyčerpatelné dobrotiosti nejblahoslavenější Panny, kterou dnes vzýváme jako Královnu Matku Pána Ježíše, očekáváme i jiná dobrodiní, ne méně vzácná. Nejen musí překazit neblahé plány a ~~nespravedlnost~~ nepřátele jednotného křesťanského světa, ~~nuh~~ i sdělit dnešním lidem něco ze svého smýšlení. Myslíme zde na statečnou a odvážnou mysl, která v nesnadných okolnostech, uprostřed nebezpečí a překážek dovede učinit ~~nutné~~ rozhodnutí, a splnit je s nezlohounou silou. Taková statečná a odvážná mysl přivabi do svých šlépějí slabé, unavené, ty kdo ~~pochybuji~~, kdo již nevěří, že je spravedlivé a vznešené, co máj hájit. Kdo nevidí, do jaké míry Maria uskutečnila násobě toto smýšlení? Je jím si zasloužila chválu "Panny mocné". Její Magnifikat, zněv ~~nezdolné~~ důvěry radosti a v Boží moc, s níž dokázala

splnit

vykonat své poslání, ji naplňuje svatou odvážlivostí, silou, jaké přirozenost nezná.

Jak bychom si přáli, aby všichni, kdo jsou odpovědní za dobrý a správný vývoj veřejných záležitostí, následovali tento zářivý příklad kralovského smýšlení. Bohužel, vidíme u nich spíše jakousi unavenost, skleslost, než jenž jim brání pevně a vytrvale řešit dnešní těžké problémy. ~~Velký~~ ~~jakýk~~ počet těchto obovědných lidí nechává věci jejich vývoji, místo aby je zvládli činem, který je správný a který buduje letošní budoucnost.

nekterou z Jak nutné je tedy zmobilisovat všechny síly, jež ~~nám~~ ještě v zásobě, povzbudit ty, kdo ~~sí~~ ještě ~~nejsou plně vědomi~~ neprozahli nebezpečné skleslosti myslí, a níž se octly. Královská moc Mariina má jistě vhodný obraz ve slovech "acies ordinata", šik seřazený k boji. Nikdo však tu nemyslí na ~~zádné~~ válečné úmysly, nýbrž jedině na sílu myslí. Té se obdivujeme na P. Marii, protože ji měla v hrdinném stupni: pochází z přesvědčení, že pracujeme účinně pro Boží rád ve světě.

Necht naše modlitba k Matce Boží Králově vyprosi všem kdo jsou starostliví nad svou odpovědností, milost zvítězit nad jakoukoliv skleslostí a bezradností. Vždyť přece dnes ~~je~~ si nikdo dovolit nečinný obočinek. V tak mnohých zemích je potlačena spravedlivá svoboda, pravda zastírána soustavnou lživeou propagandou, a ~~kdy~~ mocnosti zla se jakoby rozboutaly na zemi.

~~Dovede-kn~~ Maria Královna vynuknout správný postoj a správnou radu vládcům národů, ~~než~~ i na všechny národy země a na všechny socialní třídy tato naše

Paní vylevá hojnou svých milostí. Od bolestivých chvil, kdy u paty kříže viděla trpět svého Syna a kdy ponesla tu největší oběť, již lze žádat od matky, Maria se vždy mateřsky sterala o prvé křesťany, své adoptivní dítky. Je královnou více než kterákolijiná lidská královna šlechetnosti svého srdce a velikosti darů, jimiž ji Bůh zahrnul. Stále rozdává všechny své poklady své lásky a své laskavé pozornosti vůči ubohému lidskému pokolení. Královská moc P. Marie se nezakládá na tom, jakoby požadovala svá práva a chtěla pyšně vládnout. Jen jedno zná Maria Královna: sebeodevzdání s nejvyšší a bezvýhradnou velkomyslností.

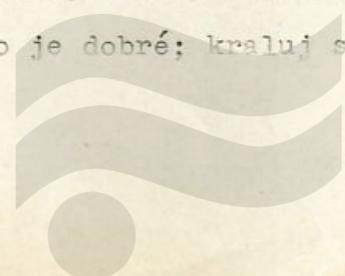
tužka
Tak tedy Maria vykonává svou královskou moc: přijímá náš hold a neunavují ji ani ty nejhorostší a sebe méně dokonalé modlitby. A proto v touze vyjádřit dnešní citv celého křesátnského lidu, obracíme se k nejblahoslavenějsí Panně s touto modlitbou:

Z hlubokosti této země slz, již pracně putuje troící lidstvo; urostřed vln našeho moře zmítaného vichřicemi vášní, pozvedáme své zraky k Tobě, Maria, nás milující Matko, abychom se posílili rozjímáním Tvé slávy a Tě pozdravili jako Královnu a Paní nebes i země, jako naši Královnu a Paní. S oprávněnou synovskou hrdostí chceme velebit Tvou královskou důstojnost. Právem Ti patří, protože celá tvá bytost je vyzýšena nad vše, přesladká a pravá matko toho, jenž je králem, protože na královský titul má právo, protože jej zdědil, protože si jej vydobyl.

Leto celi
Kraluj nám tedy, Matko a Paní. Ukazuj nám cestu svatosti. Ved nás po ni a pomáhej nám, abychom k s ní nikdy neodbočili.

V nebeských výšinách Ty panuješ nad voji andělů, kteří tě prohlašují svou patřit na Tvou Velitelkou, nad zástupy svatých, jejichž radostí je rozjímání záření cestu krásu. Tak vládni i celému lidskému pokolení, a přede vším otevřej cestu k víře všem, kdo ještě neznají Tvého Syna.

Kraluj Církvi, která vyznává a oslavuje tvá sladkou královskou moc a která se k tobě utíká jako k bezpečnému útočišti uprostřed dnešních pohrom a nebezpečí. Zvláště však kraluj té části Církve, která je pronásledována a potlačována. Dej jí statečnost, aby dovedla snést protivenství. Dopřej jí vytrvalost, aby se nesklonila před nespravedlivým nátlakem. Dděl jí světlo, aby neupadla do osidel nepřátele, nezdolnost, aby dovedla odolat otevřeným útokům. V každém okamžiku ji vyzbroj neochvějnou věrností Tvému Království. Kraluj lidským myslím, aby hledali jen pravdu; vůli, aby šla jen za tím, co je dobré; kraluj srdečím, necht milují jen to, co ty miluješ.

ústav pro studium
totalitních režimů

Kraluj jednotlivcům i rodinám, městům i národům; kraluj zasedaních mocných lidí oři poradách moudrých, kraluj i tomu, po čem touží prostý lid.

Kraluj na cestách i na náměstích, v městech i vesnicích, v údolích i na horách, ve vzduchu, na zemi i v hlubinách moře;

Přijmi zbožnou modlitbu všech, kdo vědí, že tvé království je království milosrdenství, v němž každá modlitba je vyslyšena, každá bolest utišena, každá nemoc vyléčena, a v němž ~~na~~ ze samej smrti jako na pokyn Tvých rukou povstává nový ráj života, plný radosti.

Vyopros nám, aby všichni, kdo Ti dnes ve vsech částech sveta podávají svůj hold a tě uznávají za Královnu a Paní, ~~na~~ jednou byli účastní plnosti Tvého Království, až uží Tvého Syna, který s Otcem a Duchem svatým živ jest a kraluje po vsechny věky věků. Amen.

Každá nestíhlá všechno

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

46
50

M. Po! Dnešní Mar. slavnosti v Římě s vyhlášením nového svátku Království Mariiny byly tak velkolepé, že v naší myslí zatlačují každou jinou památku na druhé místo. Proto i v předvečer Dušiček předvedeme reportáž o slavnostech, jež byly vyvrcholením oslav Mar. roku.

Jestli všechny mariánské motivy jsou křesťanskému lidu tak milé, tím dojemněji promlouvaly k srdci dnešní korunovace římského palačadla, dekorace Mar. obrazů, a vyhlášení m svátku Království Mariina.

Už z rána se hrnuly zástupy do basiliky svatopetrské. Pozdní přichází zdejší zástavy na náměstí před basilikou. Lóže a tribuny uvnitř už byly zaplněny diplomaty, čestnými hosty a všichni očekávali příchodu Sv. Otce.

Konečně kol 11. hod. vstupuje papežský průvod podle dávného ceremonielu do basiliky. Trubači ve vnitřní lodi basiliky vítají velekněze, lid jásá a zdraví milovaného Sv. Otce, hlavu Církve Kristovy, již brány pejkelné nepřemohou.

Fanfáry

Ihned po obedieri kardinálů, kterou Sv. Otec přijal na trůně před konfesí sv. Petra byla promluva následovala promluva o významu nového liturgického svátku P. Marie Královny: Sv. Otec se rozhodl zavést a slavit každoročně svátek P. Marie Královny, aby tak důstojně byly zakončeny slavnosti Mar. roku. Slyšte hlas Sv. Otce. Začána svou proslužbu.

Alokukuce

V překladu zní tákto: Nová a nová svědecké úcty a zbožnosti k Matce Boží podal katol. svět v posledních měsících a tím jasně dokázal svou lásku k P. Marii a zároveň i víru v její jedinečné výsadu". Po tomto úvodu Po tomto úvodu Sv. Otec označil cíl a význam tohoto svátku, který není ničím novým.

Jako vždy ve svých důležitých projevech nejvyšší učitel promlouvá o problemech dneška a udává vládcům a lidu cestu k záchráně, také jednotě křesťanského světa, jíž je tolik třeba, a odhodlání k pevnému, ráznému činu. Sv. Otec burcuje z váhavosti a pokleslosti. A vždy pamatuje na trpící a pronásledované své dítky. Praví.....

Po promluvě se blížily k trůnu jednotlivé delegace s prapory svých národních mariánských svatyní a papež Pius XII sám osobně připíná dekoruje je pamětní medailí.

Dojemný byl okamžik, když Sv. Otec světil zlaté korunku a korunoval nejstarší milostný obraz římské Madony dětákem. Pronesl při tom tato slova: "Jako našima rukama jsi korunován - jsi korunována na zemi, tak kéž i my jsme Tebou a Ježíšem, Synem tvým jsme korunováni slávou a ctí na nebi!"

Tu ozvaly se hlasy; k nimž se připojil veškeren lid: E viviva Maria-Regina! Lid volal vstříc i Sv. Otci, jenž se ubíral mezi zásupy na náměstí, kde čekaly některé velké zástupy. Zas byla piazza St. Pietro zaplněna desetitisíci, ba statisíci.

Na vnější lodi se zjevuje korunovaná Madona: Záchránkyně lidu římského a vedle Sv. Otce. Uděluje jménem Trojjediného Boha Urbi et Orbi A. p. požehnání. Kardinál penitenciář vyhlašuje plnomocné odpustky všem přítomným, i tém vzdáleným, kteří v rozhlasu sledovali obřady.

Jásot lidu nebore konce. Chce vidět ještě Náměstka Kristova. Fanfáry, nezapomenutelný tento den, tak podobný onomu před 4. skončil avšak celý svět bude dlouho žít pod jeho dojmem a jeho významem.

zvuky
V dnešním pořadu jsme pro vás připravili komentář P. Maria Královna. Dříve si poslechněte zprávy vat. rozhlasu.

Dnes v úterý ráno udělil sv. Otec Pius XII. (zvl. audienci 25 kardinálů a *T. C.*
druhé osmnácti 218 biskupů, kteří byli přítomni pondělním obřadu. *Vyslal mluvčího P. M. K. a kon. dr. P. W. R.* Byli též přítomni theologové účastníci mariolického mezinárodního kongresu, v čele s předsedou mezinárodní akademie a organizátorem kongresu *fr. minoritem* P. Balicem. V latinské alocuci sv. Otec mluvil o kněžstvu a pastýřském úřadě biskupů. Všichni přítomní biskupové dostali stříbrnou pamětní medaili. Kardinálům ji odevzdal sám sv. Otec. Ke cti P. Marie Královny bude před nově korunovaným obrazem P. Marie ochránkyně římského, lidu konána slavnostní pětidenní pobožnost. Před obrazem budou mít v neděli svou mši svatou italské kat. vydavatelé a nakladatelé, konající v Římě svůj sjezd.

Již čtvrtý den desetitisíce Římanů spěchá na Campo Verano (v mnoha hřbitovů), aby se pomodlili za své zemřelé. I cizinci tam spěchají; ~~ke~~ *m* kříži u vchodu položí svou kytičku a se v duchu pomodlí za své drahé v dálí.

Nedělní L'Osservatore Romano uveřejnilo Intimatio, Pozvání kardinálů, biskupů a římských prelátů, aby se v neděli 7. listopadu súčastnili blahořečení služebnice Boží Marie Assunty Pallotty z kongr. Mis. sester františkanek P. Marii Ang. poslanec David Logan podal v dolní sněmovně novou interpelaci stran polského primasa kard. Wyszyńskiego. Žádal vládu, aby protetovala nejen u polských inálové kom. úřadů, nýbrž i u sovětských, protože ty prý daly rozkaz k internaci kard. (tedy více než 30% veškerého dosudého obyvatelstva). Půl druhého milionu dospělých Rakousů podepsalo žádost, aby 8. prosinec byl prohlášen za státem uznávaný svátek. Katolíci doufají že tento návrh zákona bude brzy projednáván a schválen.

Polští vlastenečtí kněží si otevřeli novou obočku v Kilecích. Hnutí doposud mělo zde nepatrnou odezvu a téměř žádný úspěch, protože Kielce je sídelní město svatokrádežného odsouzaného biskupa Mgr. Kaczmarka.

V neděli 31. října byl ve 30. státech severoam. Den kat., mládeže. Více než 3 mil. jinochů a dívek přistoupilo k svatostem. Příležitostné poslání podal kat. mládeži sám sv. Otec prostřednictvím svého proskretáře mgra Montiniho; též guvernéři k 2 státům pozdravili své kat. poddané/ Jtové salesiáni otevřeli v Bangkoku v Siamu siročinec výhradne pro chudé sirotky. Mezi dámaři, které přijaly záštitu siročinců, je manželka min. předsedy U Nu. Na siročinec věnovala 200.000 siamských dolarů.

Slavný den prožíval včera v pondělí Řím, tak slavný, že se mi zdá vhodné se k němu ještě jednou vrátit a seznámit vás s některými jeho okamžiky, jež nám nebylo možno vyzvednout ať již při přímé reportáži anebo ~~či~~[✓] krátké ~~men-~~
~~věrného článku~~, ~~článku~~, ~~které jste mohli sledovat~~. Náš rozhovor Maria Královna se bude onírat o slova samého sv. Otce, v nedávno vydané encyklice Ad coeli Reginam a v pondělní příležitostné alocuci.

plánování
Co slavil Řím 1. listopadu? Svatý Otec oficiálně zavedl liturgický svátek
P. Marie Ará ovny; bude se slavit 31. května, v ten den se ve všech kostelích
nového věra obnoví zasvěcení lidského poklení Nep. Srdci Bohorodičky, jak je vykonal sv.
Otec před 12 lety. Již po léta věřící z celého světa o tento svátek žádali,
velké on bude též důstojnou památkou na mariánský rok, který se již chýlí ke konci
a jakoby korunovávšech oslav a slavností, jež se ná celém světě konaly ke cti
Neposkvrněné.

Věroučný obsah nového svátku, podle slov samého sv. Otce neobsahuje nic nového. Po staletí se veříci modlili Loretánské litanie, a v nich volali o pomoc a o přímluvu ke Královně andělů, mučedníků, vyznavačů, všech svatých.

A při modlitbě růžence celý pátý desátek věnují vždy Marii Panné, kterou její Syn vzal na nebe a tam korunoval. Sem můžeme též přidat všechny chvály sv. Otců, církevních spisovatelů, římských papežů, liturgie, a následující modliteb a zpěvů - Sdrávas Královno, Královno nebes, raduj se, aleluia - jak je sv. Otec vysvětitelová ve zmíněné mariánské encyklike *Ad coeli Regnum*.

"Zdrojem slávy Panny Marie, slavný okamžik, který ozářuje celou její osobnost.

a její poslání, je chvíle, v níž ona Milostiplná, řekla archandělu Gabrielem
vi své Fiat Staň se. Tehdy se stala Matkou Boží a Královnou, a dostala králo-
vský úkol bdít nad lidským pokolením, aby bylo jednotno a aby v něm vládl
mil. Fd. v. Pře v alchmii v pomoci
mír." Maria byla Bohorodičkou, byla Pomocnicí Vykupitele, tak jako pramatka
Eva byla pomocnicí - neblahou - při nádu Adamově.

"Královskou důstojnost P. Marie, podobně jako královskou důstojnost jejího syna nás obstaráv. Rce.
Syna nasmíme pojímat v moderním politickém smyslu slova" v lidé si vypadá-
jeme všechny nebeské věci jen nedokonalými slovy a výrazy, část jich musíme
brát vždy v přenesném, nevlastním smyslu slova.

L. m. k.
 byl král, Král králoù, Pán pánů, jehož
 P. Maria je Královna; její Syn J. Kristus (byl Bůh, druhá božská osoba; která
 i jako človeku mu byla
 dáná veškerá moc na nebi i na zemi, a konečně si své
 království vydobyl, vykoupil, *ats*, vlastní krví. Avšak jako království J. Krista
 tak ani království P. Marie není s tohoto světa. Je ~~je~~ nadzemská skutečnost.
otk.

Maria Královna nemá armády vojsk, nikoho nenutí násilím uznat ~~je~~ za královnu,
konečně tato *církev*
 třebas její moc - tak jako jejího Syna je svrchovaná; a ~~třikrát~~ uználi ji ~~kom~~
 za svou Královnu, otevřeli si cestu k pravému štěstí. Mariino králova ví je krá-
 lovství lásky: vládne láskou a ji rozdává, a člověk sám, z lásky k Marii ji uzna-
 vá za svou Královnu, Paní, Vládkyni, Velitelku.

Tím, co jsme prívě řekli, jsme již naznačili odůvodnění druhé čísla pondelních římských obřadů. Svatý Otec nejen vyhlásil svátek P. Marie Královny,
mar. *Marie korunovace*
 nýbrž i zlatou korunkou korunoval jeden nejpoamátnějších obrazů, *připisují*
byl to dílo
 uměleckému štěci sv. evangelisty Lukáše; P. M. Záchraničné římského lidu, Salus
 populi romani. Touto korunovačí ~~je~~ sv. Otec, jménem Církve, jíž je *hlavou viditel*
P. M. *Jehož paní*
 nový a představitelem, uznal *za královnu*. Uznáváme tě za Královnu všeohromadu,
w nekonečném množství
 věříme, že jsi královna a chceme, abys nám kralovala: 25 kardinálů, více než
fundo.
 200 biskupů, zástupci diplom. sboru akreditovaného u sv. Stolice, it. vlády, pri-
 mátor města Říma, asi 20.000 věřících umnitr basiliky, na 300.000 na nádvoří
ti.
 a nové statisíce na vládách rozhlasu; všichni byli přítomni této korunovačním
 slavnostem. A nejkrásnější Ozdobu nově prohlášené Marie Královny jistě tvorilo
 450 praporů a korouhví z předních poutních míst celého světa: ani Stará Boleslav,
re Konsistoře
 slav, Svatý Hostýn a Šaštín/nechyběly. Všechny dostaly pamětní medaile, asi
v rukou
 20 z rukou samého Otce: byly mezi *nimi*: Čenstochowa, Lurdy, Fatima, Loreto,
 Marizell, Guadaloupe z Mexica, Pillar ze Španělska, Rustrice z Chorvatska
Neapel
 a Čínská Královna nebes. Korunky, které sv. Otec *zhotobil* nad hlavu P. Marie a
 Ježíška, jsou z ryzího zlata, jsou posety brilanty, safiry, rubíny a jinými
 drahými kameny. Věřící z celého světa je darovali P. Marii Královné. Na korunce
 čteme nápis: *Pius XII.*, nejvyšší velekněz, Bohoriče, Králové 1. listopadu
 v mar. roce 1954.

totalitních režimů

Pro sv. Otce Pia XII. nebyla pondělní sláva něco bezvýznamného. Sám ~~náš~~ ve svém proslovu ~~svoim~~ naznacil, že v Marii Královnou skládá pevnou důvěru, že lidstvo bude zachráněno. Ona, Stolice moudrosti povede hlavy států a srdce národů k svornosti a vzájemné lásce." Jako kdysi zavinula do svého pláště božského Syna, prvorozaného ze všeho tvorstva, tak nechť svou nrežnou láskou zahrne všechny lidí a všechny národy... Jestliže nyní svět bez ustání se namáhá, aby nabyl jednoty a si zajistil mír, pak modlitba k Marii králově je hlas víry a křesťanské naděje, který čerpá svou sílu a jistotu z Božího přislibu a znevycerpateelné pomoci, již Mariina královská moc již rozsela, aby zachránila lidstvo... Královna Matka nechť překazí zvrhlé slány a zákeřná úsilí nepřátel jednotného křesťanského světa, všem pak ať dá, ona Panna Nocna, pravou a statečnou mysl, a ~~je~~ ^{pravík} slabé, skleslé, ty kdo pochybují, kdo již nevěří, že je spravedlivé a vznešené, co má hajit." Zvlášte vedoucí dnešní spoolečnosti má ji zapotřebí této odvážné myсли, aby dovedli pevně a vytrvale vyřešit ~~dnešní~~ ^{nešluh} těžké problémy, nenechávajíce je jejich slepému vývoji.

Svatý Otec tedy volá k činu, k bedlivosti, na jejichž bedra byla vložena odpovědnost za osudy druhých, nýni, kdy se mocnosti temnosti jakoby rozpoutaly na zemi. A celý svět nechť Maria Králova zahrne svými milosmi. Ona Matka ví, čeho ještě dítka mají nejvíce třeba.

Svatý Otec Pius XII. zakončil svůj proslov na kolenu, před Marií královou

Z hlubokosti.

ústav pro studium
totalitních režimů

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

V dnešním pořadu uslyšíte rozhovor "Nová blahoslavená Marie Assunta Pallotta" a poznámku "Misie ve střední Americe a na ostrovech Antilách". Dříve ~~xix~~^{vám podáme přehled ...} ~~inter~~^{v. v. 9. 2. 2.} Správce ap. ~~Vnunciatury~~ v Karáchi v Pakistánu msgr. van Miltenberg odevzdal pakistanskému min. vnitra obnos 10.000 dolarů. Je to dar sv. Otce Pia XII. obětem nedávných záplav, které způsobily velké škody v zemi.

Ústředí italských kat. žen a mužů chystá na 13. a 14. listopad pout do Říma rodičů, kteří mají syna knězem nebo seminaristou. Slavnostní řečníci, na př. prefekt Posv. kongregace sběrařů a universit kard. Pizzardo a předseda it. vyzvednou, jaké milosti Kat. akce prof. Gedda ~~zprávky~~ ~~relax~~ se rodičům dostalo, že Bůh si zvolil jejich syna za svého služebníka oltáře.

Na nádraží něm. spolkové republiky se objevily velké plakáty s nápisem Bůh je s námi. Plakáty jsou dílem spoluoráce kat. mužů s evangelickými. Společná akce se chystá též, aby vánocům byl vrácen jejich křesťanský ráz.

Zpravodajská služba ICPA oznamuje, že polský kom. režim připravuje zrušení kat. bohoslovecké fakulty ve Varšavě, v Krakově a v Poznani. Náboženství je prý přežitek a pověra, nemá právo existovat na lidovědemokratických vysokých školách. Varšavská evangelická fakulta byla již zrušena. Komunisté zastřili též dozor nad jedinou polskou kat. universitou v Lublině, na její vedoucí místa ~~lidi mějí jinou~~ ~~své Vnuciatury~~ ~~lid. republiky~~.

U příležitosti čínského národního svátku 1. října byly vráceny čínským jezuitům jejich domy v Šanghaji a s Zi Ka Wei, a řeholníci držení pod policejním dozorem se smět volně pohybovat. Sám Šanghajský biskup msgr. Kiong sloužil děkovno mši svatou v domácí kapli; řeholníci mohli též osobně blahopřát 11 novým kněžím v římském ~~mormoni~~ ~~muži~~ a řeholníci internováni vysvěceným 6. října. Domy byly zabaveny v noci z 15. na 16. červen min. roku; cizí misionáři byli po dlouhých výsleších postupně vypovězeni ze země, některí čínskí kněží však stále ještě strádají ve vězení, pro svůj neoblomný postoj proti čínské vlastenecké církvi.

Korejskí katolíci pořádali od 8. do 10. října velké mariánské dny. Prvý den byl venován ženám, druhý studentům. V neděli 11. října asi 20.000 katolíků bylo přítomno pontifikální mši svaté pod širým nebem, obnovili své zavázání Neposkvrněné Panne, patronce Koreje a svou přísahu věnosti Svaté Stolici. V procesí kráčeli městem, nekatolíci s úctou přihlíželi pochodu této mírové Mariiny armády.

Nová blahoslavená, Marie Assunta Pallotta

V dubnu 1905 probukla v misijní stanici (františkánských misijních sester) P.

Marie v Tong Bul Keu tyfová epidemie. Poslední ze 4 sester, jež padly za oběť této zákeřné nemoci. *lyla Marie A. Pallotta* ~~zdeho o neslyšel, až v rodné Itálii aneb v Číně. Jen~~ ¹⁹⁰⁴ ~~Terminata~~ a ani ne před 6 lety vstoupila do kláštera a před rokem přijela do Číny. Prvě jen dovedla ~~se~~ čínsky něco modlit se svou služkou v kuchyni. Udalo se však něco nevídaného. Silná neznámá vůně, jakoby růží, lilií a fialek, naplnila celu zemřelé. Druhého dne se vůně objevila i v jiných 3 místnostech, které sestra Marie Assunta obývala po dob své nemoci. Také účastníci pohřbu ~~se~~ ^{autu ritu} cítili. Jméno neznámé sestry šlo od úst k ústům. Sám Bůh zjevil a oslavil tímto způsobem a mnoha zázračnými uzdraveními v pozdějších letech) skrytý ctnostný život své 26-ti leté služebnice.

Pocházela z Italie z kraje Marche, severně od Říma. Již od nejútlejšího mládí musela pracovat: pomáhat doma, pak i u cizích, na poli, u zedníků, u sousedky krejčové. Málo se navenek lišila od ostatních venkovských děvčat, naneívšť jen tím, že více a ráda modlila, a že tato modlitba měla svou věrnou odezvu v poslušném a spořádaném životě. Její matka však věděla více: že po vzeru sv. Aloise ukládala svému slabému tělu skutky sebemrtvení a každnosti, že touhou dcery bylo zasvětit celý život Bohu řeholním životem. Konečně se její oční slnilo. R. 1898 vstoupila do noviciátu nedávno založené kongregace misionířů františkánů P. Marie. Naří nové postulantce bylo 20 let. "Vstoupila jsem do kláštera, abych se stala svatou", psala si do svého denníku. Vše budu konat z lásky k Bohu". R. 1900 pronikla až do tichých zdí noviciátních zábráv, že 7 řádových spolusester františkánek misionárek P. Marie bylo barbarickým způsobem povražděno při povstání boxerském v Číně. Jak se nedomnívat, že sestra Marie Assunta ~~z~~ prosila Boha v den svých prvních slibů, aby jí doprál nahradit ony prvomučednice její kongregace. Nikdy neprosila představené o zvláštní milost, tentokrát se však odhodlala a psala dopis zakladatelce a cen, představené: nabídla se pro čínskou misii, a zvl. pro práci mezi malomocnými. Jen Bůh znal její radost, když jí bylo řečeno, že pojede. Skupině nových misionárek dál na cestu své požehnání sám sv. Pius X. 19. března 1905 vyjely, a po 3 měsících

m. číslo
341/3

namáhavé, vyčerpávající a nemálo nebezpečné cestě přistaly v Číně. Představení ji poslali do siročince u Tong Fuil Kueu nedaleko hl. města provincie Shansi. Pracovala v kuchyni."již její pohled každému vdechoval mír, a každý tušil, že Bůh je plný a bezvýhradným pánum její duše. Bohužel nepracovala a nešířila kolem sebe Boží vůni dlouho. Na svátek sv.Josefa, přesně rok od dne kdy výpluha z "čapole onemocněla. Lékař nemyslil, že nemoc je vážná; Maria Asunta však prosila, aby jí udělili svátosti nemocných co nejdříve, pokud je při plném vědomí.^{a/} 7.dubna 1905 odevzdala svou dusi ~~svému~~ nebeskému Snoubenci. Po 8 letech byla raken s jejím tělem otevřena. Tělo bylo tak zachováno, že je bylo možno zvednout, obrátit a poštavit. Gen. představená vyprávěla kdysi sv.papeži Piu X. o životě a ctnostech skromné dcery."Dokonalé zachovávání řeholníků žádá opravdovou svatost. Je to cesta snadná, ale plná trnů. Věřím v tuto cestu, která se projevuje životem ctnosti."Uzkažte postulátorové, aby začal proces blahořečení." R.1923 byl tento proces přenesen do Říma k Posvátné kongregaci obřadů, r.1932 papež Pius XI. potvrdil hrdinný stupeň ctnosti řeholní sestry Marie Assunty. V nedávném zasedání Posv. kongregace obřadu za přítomnosti sv. Otce byly schváleny zázraky, připisované přímluvě služebnice Boží a zároveň bylo dánno svolení k blahořečení. V neděli 7.listopadu se pokorné ale hrdinné řeholní sestře Marii Assuntě dostane cti oltáře. Věřící se k ní budou smět modlit o přímluvu u Boha a k její cti se budou sloužit mše řeholní kongregace sisijských sester františkánek. P.Marie bude mít v nebi další svou spolucestu, přímluvkyni a vzor. A soudobě všechny řen. sestry, všechny, které zasvetili svůj život cudu, čistotě a poslušnosti, které modlitbou a obětavou prací ve školách, v nemocnicích, útulcích, v kuchyni, s metlou a hadrem na prach v rukou slouží bližním a usilují aby do tohoto sveta přišlo království Kristovo a Mariino lásky, spravedlnosti a pravého míru.

Ani na naše české sestřičky bl. Maria Asunta nesmí zapomenout. Mnohé z nich musely odložit řeholní roucho, zaměnit ruženec za kromoáč, místo zbožných zpěvů v kapli musí poslouchat hučení strojů v továrně, ale i tam jsou a zůstávají Kristovými nevestami. Bl. Maria Asunta Pallotta jim bude komárat svou přímluvou aby vytrvaly, a aby povstaly až se přežene vichřice, znova jejich domy, nemocnice školy a siročince, v nichž pracovaly pro bližního a pro Krista

ostrovech

Misie ve střední Americe: v Britském Hondurasu, Mexiku, na Jamaika, Trinidad a Melé Antily Curacao. Jejich rozkvět je předmětem modliteb členů Apoštolátu modlitby v měsíci listopadu. Práce tanečních misionářů je mimořádně težká: vlhké tropické podnebí je pro cizince téměř nesnesitelné: na území uprostřed pralesů a hor, mnohdy jestě málo prozkoumaných a zcivilisovaných žijí mnohdy domorodí polodivoci Indiáni, jinde mísenci s černým obyvatelstvem před staletími přivlečeným z Afriky. Obyvatelstvo je zaostalé téměř po všech stránkách, je vysoké procento analfabetů.

extrem

A přece až na naprostou výjimku u přistěhovalých Asiatů

nebo u Indiánů v zalehlém území není pohanů v pravém smyslu slova. Poměr katolíků a nekatolíků je různý, podle toho, kolik obyvatelstva se podařilo ~~zvítězit~~ protestant
ským sektám. Na ostrově Jamika na př. katolíci tvoří jen 6 % obyv.

Společnou známkou všech těchto území je nedostatek domorodých kněží. Sem právě se soustředí největší úsilí misionářů, vychovat kněze ze svých žáků ve školách, tak aby Církev v těchto zemích opravdu zakoreněla. Ještě jiný velký úkol si předsevzali misionáři: zlepšit sociální postavení svých oveček, které na plantážích nejrůznějších tropických plodin pracují za podmínek málo důstojných člověka. Církev bojuje za jejich emancipaci, nebojí se kritizovat zaměstnavatele, a tím dokazuje, že je matkou všech lidí, bez ohledu na barvu pleti. Pomáhají milí přátelé misionářů svými modlitbami zvládnout jejich velké úkoly. Na jednom malém ostrově pracuje i jeden nás krajjan dominikán P.

Bernard. Nezapomínejme na něj...

Fr. Rue journal

Dnešní l'oss. Romano přináší zprávu, že milánským arcibiskupem byl jmenován dosavadní státní prosekretář ^{krts} Msgr. Jana Křtitek Montini. V předečer svátku velkého milánského arcibiskupa sv. Karla Boromejského dostala ^{hr} jeho arcidiecéze nového pastýře. ^{hr} Nejde o méně než 5 let od té doby, kdy ^{hr} ve Veneziu, a následně v Římě vstoupil v řád karmelitů.

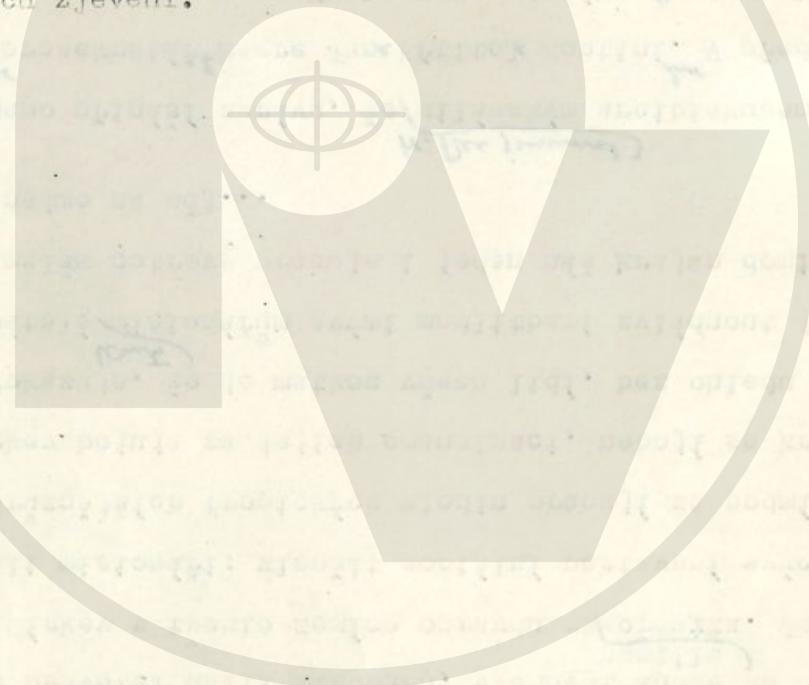
Kat. Indie se připravuje na velký mariánský kongres, který se bude konat v Bombaji 8. prosince. Bombajský arcibiskup kard. Gracias pozval oficiálně na kongres ~~kněží~~ Kat. Indie.

V srpnu a v září t.r. navštívila Rím a Lurdy velká poutní výprava z franc. západu Afriky. Evropští katolíci byli velmi dojati příkladnou zbožností členů mladé afričké církve, z nichž některí celé hodiny klečeli v modlitbě před lurdskou jeskyní. Afričtí katolíci zase byli mile překvapeni ohostinností evropských spolubratří, kteří jim při bohoslužbách vždy dali čestné místo. Muži se dokonce zprostředkovali.

12. 8. 53 p. n. Rue d'Art pro. kresl., ak. vyu. M. se hard. pravna

o zázračném uzdravení hluchoněmé dcery jednono pohlavíra z Danomeye.

Pelagie Quenum, která začala vyslovovat první hlásky, už d' narození tak neučinila. Dnes je již 111 let. 3. října poutníci děkovali P. Bohu a P. Marii za šťastný návrat. Pout přinesla celé západoafrické Církvi hojně ovoce, a již se začínají hlásit noví poutníci, kteří chtějí putovat do Lurd r. 1958, kdy uplyne 100 let od památných zjevení.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu:Dobrý pastýř -pro kněze-uslyšíte o posledních římských událostech.

Zprávy:

L'Osservatore R. ze 4.XI uveřejnilo zprávu o jmenování nového milánského arcibiskupa. Jest jím prosekretář stát. sekretariátu Msgre Jan Kř. Montini, jemuž to bylo oficiálně sděleno u přítomnosti všech úředníků stát. sekretariátu a to asesorem konsistoriální kongregace Msgre Ferretto. Na to substitut st. sekretariátu Msgre dell'Aqua nově jmenovanému arcibiskupu Msgru Montini vřele poděkoval za jeho skvělý příklad. Poukázal na jeho vzácnou zbožnost, velkomyslnost a přípravu obětavost v práci, nezištnou lásku k Církvi a naprostou věrnost Náměstku Kristovu. Pravil, že nový arcibiskup je očekáván veškerým klerem, seminaristy, Kat. Akcí, dělnictvem i všemi věřícími. Pozdravil Msgra Montiniho jako arcibiskupa dělníků. --Nový milanský arcibiskup se narodil v provincii Brescia v sev. Itálii r. 1897. Byl asi rok sekretářem nunciatury v Polsku, načež byl povolán do Říma, kde působil jako duchovní rádce akademiků. R. 1932 vstoupil cele do služeb stát. sekretariátu, kde nepřetržitě působil po 30 let. Byl substitutem tohoto nejvyššího papežského úřadu a od r. 1952 jeho prosekretářem. Sv. Otec r. 1953 vzdal nejvyšší chválu tomuto svém spolupracovníku, který se pokročil zřekl kardinálské hodnosti-podobně jako Msgre Tardini aby mohl setrvati v přímých službách Náměstka Kristova. -- Msgre Montini dnes celbroval v bazilice sv. Karla Boromeje u oltáře, na němž se uchovává srdce tohoto velkého milanského arcibiskupa. Konsekrace nového milanského metropolity bude pravděpodobně na svátek sv. Ambrože 7.XII v Římě. --Další zprávy..

Včera byly schváleny dekrety, které potvrzují zázraky, navržené pro blahořečení 2 ctih. sluhů Božích a jedné sestry misionářky z Kostnice Františkánky. Byly čteny v Castel Gandolfo u přítomnosti Sv. Otce, který nařídil jejich promulgaci. Jedná se o ctih. /Svatého Jana Martina Moyé, kněze pařížské Společnosti pro zámořské misie, dále o Placida Richarda, benediktinského mnicha a Marii Assuntu Pallotta. První je Francouz, další dva jsou italského původu. Blahořečení Marie Assunty bude tuto neděli 7.XI. --Obrady budou vyučovány v kostele sv. Vojtěcha v Regini, v poledne v 15.00 hodin.

Tuto středu odpoledne Sv. Otec udělil v Castel Gandolfo genn audienci 400 studentů ital. a 600 bavorských poutníků. Z cizinců byli přítomni poutníci irské poutnice z Knock, poutníci z Rakouska, z Bilba, Belgie, Argentiny, ostrova Kuby, Brazílie a mnoho jiných. Sv. Otec přebral /Křesťané/ je oslovil v 6 jazycích a vyjmenoval všechny skupiny.

Kardinál Josef Wendel, jenž právě dle v Římě věnoval půl druhého milionu lir pro postižené v Salernu a okolí. Před tím kardinál Spellman, jenž navštívil i postižené kraje věnoval 50.000.000 ler.

V Polsku už není katolického tisku. Vycházejí pouze některé časopisy, které sice si dávají název "katolické"; ve skutečnosti však jsou organy komunistické propagandy. To skupiny vlasteneckých kněží ve Varšavě vydává jeden deník a jeden týdeník; rovněž jeden týdeník vychází v Krakově. Jejich cílem je rozklad věřícího lidu, věrného římské Církvi.

Klerus čínské diecese v Siwantse v Mongolsku zůstal věren římské Církvi a to přes veškeren tlak, přicházející z Pekingu, aby se připojil k schismatické Církvi. Diecesní biskup Msgre Chang strádá už 2 léta ve vězení s několika kněžími. Ani jeden z 45 čínských kněží se nepřidal ke schismatu. Všichni ke své obživě jsou nuceni hledat manuelní zaměstnání. — *Vrale papež Val. II.*

M. spol! Svou dnešní promluvu věnujeme posledním římským událostem. Především však sdělíme, co se mluví a píše o našem arcibiskupu Beranovi. — Třebas v pošledním říjnovém čísle bulletinu Informace, jež vychází v Anglii. Redakce *lana* uveřejňuje dlouhý list o poměrech v naší vlasti *ato* podle přímého sdělení muže, jenž se na skok ocitl venku. Pragí setam: "Z obětí komunistického teroru je nesporně největší postavou v myslích lidu bez rozdílu přesvědčení arcib. Beran. — Arc. Beran je už za živa svatý" zněl názor člověka, který aspoň v dřívější době nebyl nikterak nábožensky zanícený, — praví Informator. Soudí se prý, že arcib. Beran je internován v klášteře někde u Olomouce.

A nyní žk římským událostem: *Uspoj!* Jako obvykle při slavnostních příležitostech, které přilákají do Říma mnoho biskupů z celého světa, Sv. Otec svolá kardinály a biskupský *sbor* a udílí jim pokyny pro pastoralici. Tak i nazítří *svátku* prohlášení svátku Království Mariina byla tak zvaná konsistoř, jíž bylo přítomno as 30 kardinálů a 250 arcib. a biskupů. Tomuto ctih. kolegiu v blízkosti hrobu sv. Petra a sv.apeče Pia Sv. Otec promlouval téměř 40 minut. Zaujal jasné stanovisko k některým liturgickým novitám, zejména pokud se týče kněžství a nejv. Oběti. Dále vystoupil proti těm-zejména laikům, kteří omezují autoritu a dohled biskupů pouze na obor čistě náboženský. Upírají tak Církvi právo zasahovat do jiných-veřejných a sociálních záležitostí, jakoby tyto obory měly být *ponechány* zcela ponechány laikům. Nejvyšší pastýř konečně osvětlil jednu otázku církevní discipliny a sice význam autority. I dospělí *potřebují* — ať kněží či laikové potřebují vedení a dozoru duchovních pastýřů, čímž je pravá svoboda jen chráněna a podporována. Touto alocucí Sv. Otce se budem podrobněji *ještě příště*. *[zabývat]*

Zatím se vrátme k slavnému holdu, jenž byl věnován Umlčené Církvi po slední sobotu 30.X. v přeplněném sále Piova paláce. Kromě 12 kardinálů bylo přítomno 65 arcibiskupů a biskupů, diplomatický *sbor*, akreditovaný u Sv. Stolice, římskí prelati *prelároví* představení. Hold byl svědeckým universálnosti Církve a její solidarity s pronásledovanými bratřími. Newyorský arcibiskup kardinál Spellman přednesl pozdrav, v němž vyslovil vřelou účast celého katol. světa pronásledovaným za želzeznou a bambusovou oponou. Tento hodnostář po několika italských větách mluvil elegantní latinou. Slyšte jeho hlas, reprodukovaný z gramofonové desky.

Pavel merijev *To je výjev neogorského v Rimu*
Po řeči kardinála Spellmana a zpěvach orientálců armenský kardinál Agagianian pronesl slova díků jmenem křesťanského východu. Slyšte jeho jasný hlas!

"Panna Maria je nadějí v osvobození národů," — pravil k.A., nadějí, oživenou hlasy obecné katolické Církve. Už Cicero prohlásil: Odstranete božstvo a zabijete obec." Dměra v zasvěcení Nep. Srdci Mariinu způsobí, že se zas jednoho dne triumfálně vrátí mariánské trofeje do Orientu i na západ, a bude jeden ovčinec pod jedním pastýřem," tak končil vých. kardAg.

Slyšeli: promluvu l. Kříže — vyprávěn manuálně na Univerzitě C. v Rímě.

M.p! V dnešním pořadu uslyšíte o aktualitách z Kat. světa.

Zprávy:

Sv. Otec přijal v soukromé audienci Dr Cheu Kang Sié, který se v těchto dnech vrátil, aby se zas ujal řízení vyslanectví u Sv. Stolice.

Dnes ráno byl v sixtinské kapli smuteční requiem za kardinály, kteří žemřeli tohoto roku. Jsou to Massimo Massimi, Ildefons Schuster, Fr. Borgongini Duca a Dominik Jorio. Byli přítomni kardinálové dlíci v Římě a diplomatický sbor, akreditovaný u Sv. Stolice. Pont. requiem měl kardinál Valerio Valeri, prefekt kongregace řeholníků. Papežská Capella musicale zapěla t.zv. mše kardinálnu.

"Jugoslavský stát a Kat. Církev". Pod tímto titulem dnešní 1' Osservatore R. uveřejňuje článek, v němž odmítá tvrzení Dobřivoje Radoslavjeviče, předsedy ústřední komise pro církevní záležitosti. Ten totož tvrdí, že stát udržuje normalní vztahy se větmi Církvemi s výjimkou Církve katolické, která právě nechce upravit svůj poměr k státu z důvodů politických. Článek v 1' Osservatore uvádí mezi jiným článek o dřavec veřejného dokumentu stát. sekretariátu, ve kterém se praví: "V posledních letech Ap. Stolice častěji prohlásila, že se nikterak nevzdaluje jednání za účelem uzavření Modu vivendi s jugoslavskou republikou, jest-li ovšem příslušné úřady prokázají fakty, že chtějí respektovat zásadní práva Církve; čehož však bohužel nebylo lze dosáhnouti. "Časy minuly - pokračuje 1' Ossevatpre R.- situace však je stále stejná. Násilné a nedůstojné episody ji ještě ztížily. Je tedy proti pravdě vytýkati svatoválečné Katol. Církvi a sv. Stolici zodpovědnost, která spadá na civilní úřady, když totiž žádají, aby Církev souhlasila se zásadami a juriidickými normami, které jsou v rozporu s Církvi samou. Úprava vztahů mezi Církví a jugoslavským státem závisí tedy jedině od jugoslávské vlády. Tvrdit něco jiného, když fakta svědčí o opaku, je málo povzbuzující. - Tak koučí ^{válečný list}.

Další zprávy:-----

Následují Náboženské aktuality:

Z Auglie

O t.zv. průmyslové neděli 17.X. v Londýně kardinál Griffin mluvil o sociální otázce; bylo to právě ve ^{době} velké stávky dokařů. Ve Westminsterské katedrále pravil shromážděným dělníkům mezi jiným: "Pramenem stálých sporů je fakt, že na dělníka se pohlíží spíše jako na výrobní jednotku než na lidskou osobu. Člověk je ceněn podle výkonu než pro svou lidskou ^{osobnost} důstojnost. Tato herese je častou příčinou stesků a jsem přesvědčen - pravil Westmin. kardinál - že zde tkví kořen všech nesnází. Jde o otázku lidských vztahů v průmyslu. Dokud nenastane pravý poměr mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, nebude v průmyslovém sektoru pravého pokoje." Anglický hierarcha pokračoval: "Církev katol. hájila vždy práv dělníka k vůli důstojnosti lidské práve. Použila všech čestných prostředků k povznesení jeho postavení a to k vůli němu a k vůli jeho rodině. Podporovala požadavky dělníků, kteří ^{se domáhali} ~~vlastili~~ po rodné mzdy, aby ^{slušně} užívali rodinu a byli zajištěni v nemoci a stáří. Je ovšem patrno, že ruku v ruce s těmito právy jde i zodpovědnost. - Na to anglický hodnostář ^{pojednal o} ~~přešel ke~~ ^{pravil} stávce. "Nikdo nemůže dělníku upřít právo - (pravil) - zastavit právi a začít stávku, ať k vůli nespravedlivémua zacházení nebo k vůli jiným podmíjkám, člověka nedůstojným. Vzhledem k těžkým otřesům však je možno přikročit ke stávce jen jako k poslednímu prostředku, když všechny ostatní smírné prostředky selhaly." - Tak westminsterský kardinál osvětlil tuto ozechavou stránku křesťanské sociální nauky.

Washington: Z oslav Mar. roku byla beze sporu největší - mimo Řím - ona v hlavním městě USA ve neděli 24.X. Ani v dějinách Washingtonu není zaznamenáno větší náboženské manifestace. Sta a sta kněží, seminaristů, řeholnic a nesčetné zástupy obklopovaly nádherný oltář před velkou sochou P. Marie, kde celebroval ap. delgát v USA arcib. Cicognani. Slavnostním řečníkem byl známý biskup Fulton Sheen. Mluvil o rozluce moderního světa od Stvořitele a od kříže. Přepych a požívání, pohodlný život vzdaloval lidstvo od duchovního ^{linie} standartu, k němuž patří odříkání a oběť. Nesmíme uměnovat Krista - pokračoval slovutný řečník - a činit jej jiným než jak nám Ho představují stránky evangelia. Nesmíme se bát kříže a proto prosíme Maříku Boží, aby nás naučila rozumět kříži a jej

milovat. Matce Boží je zasvěceno v USA 36 katedrál až 278 kostelů." - Po kázání biskupa Sheena byly předvedeny pěvecké sbory jednoho tisíce hochů ze sulpiciánského semináře, které byly doprovázeny 2 hudebními skupinami z kolejí sv. Jana a druhou - Městskou policií. - Zprávy z Washingtonu mluví o velkém ohlasu, který vzbudila tato manifestace s 500 tisíci účastníky.

Odezvy z řad našich krajanů: Dopisy, do kterých házející do naší sekce Vatikán, rozhlasu, jistě povzbudí i jistě povzbudí i naše věřící doma. Tak píše na př. muž, kterého zná celé ČSR. - "Čím vážněji to vypadá v světě, tím důležitější se mi zdá, abychom se přimkli a drželi oné nerozborné velmoci, za niž mluvíte k domovu." -

Prostá věřící žena, která vycítí, čeho je všem tak třeba, píše: "Snažím se všem vymluvit z duši tu hroznou nenávist a poukazovat na lásku Kristovu, na lásku nutnost jednoho k druhému: žádné msty a vraždy více. A jsem šťastna, když má slova dojdou k sluchu v některém přístupnějším srdci."

Lékař, který v exilu konvertoval, naléhá: "Prosím vás, říkejte domu, že katolíci celého světa jsou s nimi, že stále pracují pro jejich svobodu, že je nikdy neopustí, jako je neopustil arcibiskup Beran a jiní jejich biskupové. že neuzavřou žádný kompromis se zlem a nepřestanou bojovat, pokud tam doma bude útist a pronásledování. Dejte jim pevnou víru, že tento zápas nemůže být prohrán, protože věc Boží je vždy vítězná. Dejte jim i útěchu, že tento zápas nebude nekonečně dlouhý, bude-li veden námi všemi oprávdově duchovními zbraněmi a upřímným obrácením k Bohu. On jistě nenechá trpět svému lidu přes míru. Dávejte jim stále příklady, jak Církev bojuje zde, že nebojují sami a že to bude papež a celá Církev katolická, která jim dopomůže k lepším časům." - Slyšeli jste úryvky dopisů, docházejících do našeho rozhlasu.

Nakonec několik mariánských veršů našeho hrdinného básníka:

Musica.

Slyšte slavnostní slová říman. Morisků - staroslovanské litauje k Bohoslužbě.

Rusicum a greci afflant.

30
30
35
95

Vé Vatikánské basilice bude zítra v neděli blahořečena služ. Boží Marie Assunta Pallotta, řeholnice Misijních sester františkánek P. Marie, která zemřela 7. dubna 1905 v Tong el Ku v Číně, ve věku 26 let. V 10 hodin dopoledne bude čteno breve blahořečení a potom bude odkalen obraz blahořečené, a k její poctě sloužena první mše svatá. Odpoledne vykoná před obrazem krátkou pobožnost sám sv. Otec. Obřadům bude přítomen arc. z Tai Yen Funa jehož území bl. Maria Asunta měla pracovat, dále 2 sourozenci a pak 2 osoby, jejich zázračná uždravení byla důvodem k blahořečení sestry. Upozorňujeme, že všechny obřady budou vysílány vat. rozhlasovou stanicí - v 10 hod dop. a v 5 odp. na kr. vlnách 49m, 31m, 25m; odpoledne uslyšíte i český komentář.

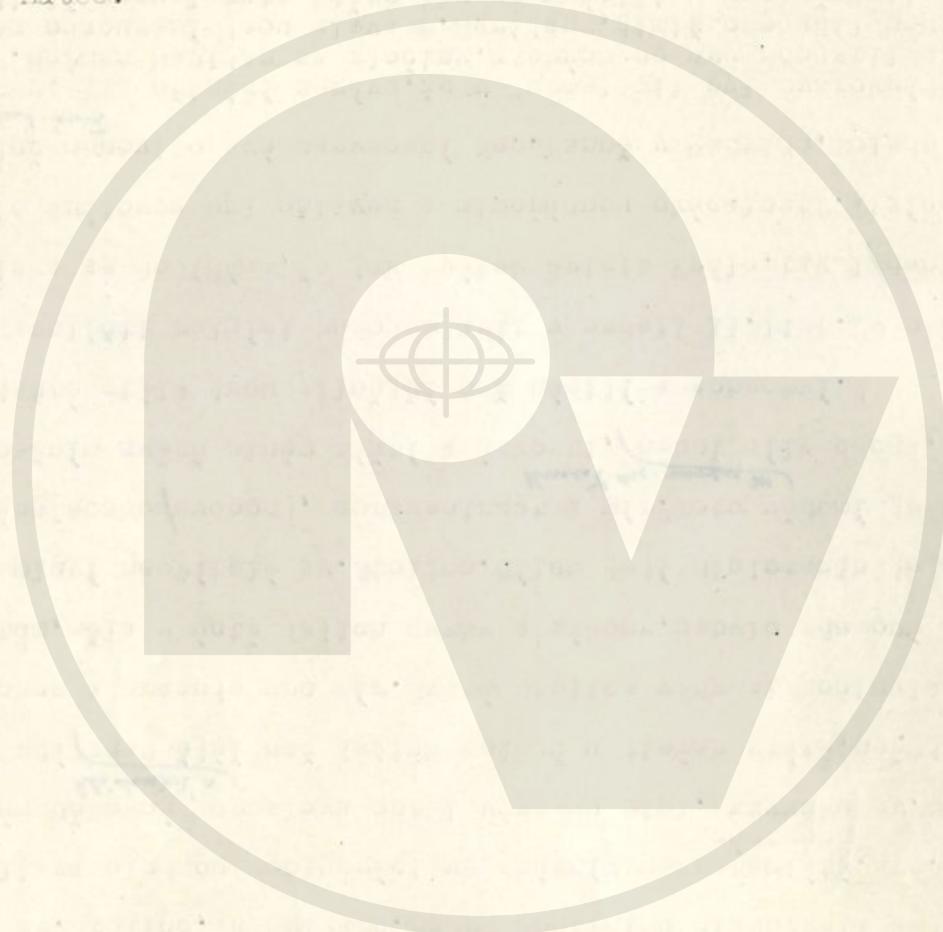
Dnes v sobotu ráno přijal nově jmenovaný milánský arcibiskup, dosavadní státní prosekretář sv. Otce, mscere Jan Křt. Montini 36 dipl. zástupců akreditovaných u sv. Stolice, kteří arc. mscru Montinimu blahořáli k jmenování a mu poděkovali za plodnou spolupráci ve státním sekretariátě. arc. mscere Montini se ve svém děku něm proslovu dotkl významu dipl. zástupců u sv. Stolice. Jejich práce se zdá snadnější než jejich kolegové u jiných států, než je to proto, že Vatikán chce a pracuje pro mír. Svatá Stolice vždy si počinala loyálně vůči všem státům, měla v ústě jejich zvyky a zákony, nebylo zde oné zlé vůle o níž obyčejně mluví nepřátelé sv. Stolice. Cílem její diplomacie je zajistit občanskou a náboženskou svobodu, spravedlnost a mír! Toto vědomí je nám zdrojem důvěry v dnešním světě plném zálestí a úzkosti, neboť síly ducha, jimiž vládne Církve, ještě stále jsou silnější než násilí a poběžví.

Italští katolíčtí rolníci budou slavit v nedeli 11. list. Den díkůvzdání.

Ze Španělska se dovídáme, že jak svátek Krista Krále tak i den ohlášení svatku P. Marie Královny byl oslaven s mimořádnou okázaností. Tisíce jiných a dívek veřejně obnovilo své zasvěcení Nep. Panně v Madridu, Toledo a San Sebastián.

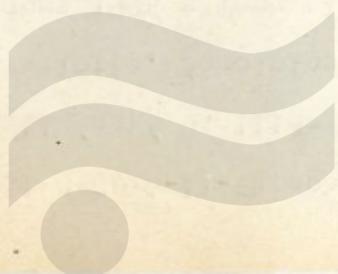
Něm. agentura KNA přináší zprávu, že v Římě byl svatokríděžně odsouzen k smrti P. Heřman Marijan za zločiny, kterých se on vzdal soudem 13 lety. Hl. důvodem odsouzení jsou slova P. Marijana, jimiž odsoudil hnutí vlasteneckých kněží a jimiž vyzval tyto kněze, aby se vrátili k poslušnosti svých biskupů. Proto byl v lete t.r. zatčen a souzen. Svědky při soudu byli mladíci, kteří v době, kdy P. Marijan se dopustil svých t.zv. zločinů měli 8 či 9 let. Asi 1500 dělníků v it.měste Montefalcone se zřeklo jednohodinové mzdy ašlo na mši sv. ke cti P. Marie. Práti veškerým pokusům nepřátel Krista a Církve

o odkřesťanění dělnické třídy stojí tedy pevně práve dělníci i za cenu obětí se hlásí ke svému spoluobratru v práci, Kristu dělníku a k jeho přesvaté Matce.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu jsme pro vás připravili krátkou úvahu: "Dávejte, co je Božího Bohu" a poznámku "Maria Královna všechnomíra", ~~nejsme~~ zakončíme ~~se~~ modlitbou, ~~zazávrat, rozluštu~~ kterou se sv. Otec Pius XII. modlil k P. Marii min. pondělí. Dříve několik

Dávejte co je Božího Bohu - jen Bohu.

~~všem lidem budeš mít rá~~
Nevím, jaké myšlenky ~~ojdou vaši~~ myslí až v neděli budete slyšet či číst tato slova nedělního evangelia. Farizeové chtějí učinit rozhodující smrtelný útok na ~~svého ohlášeného neříkatele~~ Ježíše. "Mistře, víme, že jsi pravdomluvný a že podle pravdy učíš cestě Boží. A nedbáš na nikoho. Sluší se platit císaři daň či ne?" Lichotivě začínají, ale otázka je dvousečný meč: Prohlásí li že třeba platit daň, spolčil se s Římany, okupanty, a mohou jej vykřičet za zrádce vlasti Jud. A řeknouli že netřeba platit, pak jej obžalují u římského prokurátora, který jen pásl po jakémkoliv rebelantu z židovské krve; ~~mojistu~~ Zbaví se tedy svého karatele a součeře. "Dávejte, co je císařovo, císaři," odpovídá Ježíš klidně. Nepraví, zda treba platit ~~č~~, zda římská vláda je legitimní či ne. Vizte, jaká je situace, a hleďte v ní jednat tak jak vám káže vaše svědomí. Odmítl tedy znesvetit své poslání rozhodováním cistě pozemských a politických záležitostí. Ale odpověď Ježíšova se ještě neskončila.

A co je Božího dodává, dávejte Bohu. "Nad císařem, ať jsi jsou jakákoliv vel jeho práva a jeho nároky je Bůh svrchovaný suverén, a jeho práva a nároky platí více než práva a nároky koheliv." ~~je Bůh~~

Dávejte co Božího Bohu, jen Bohu. Jako refrén se ozývají tato slova staletími dějin Kristovy Církve. Ani ne 30 let po smrti ~~zakladatele~~ ^{Nila} se horšil císař Nero, že mu křesťané nechtějí dát vše, i tu úctu, která patří Bohu, a jen ~~Atmět, umíti ne mít~~ Bohu. ~~Ne~~ Nástupci Neronovi šli jen ve šlépějích tohoto krvavého césara: ~~úctě~~ Decius, Dominicián, Dioklecián, ti všichni viděli v Krista Boha útok na svá božská práva. Zeus Jupiter, Mithras a jak se jen jmenovali pohanští bohové snesli vedle sebe na olympu i nového boha Merona, Trajana, Decia, ale křesťanský Bůh ne tak. Jen jeden je Bůh, a ~~v~~ ostatní jsou modly. A křesťané, ~~se~~ kteří se nechceli zříci tohoto nesnášenlivého boha, museli ~~na smrt~~. ~~Bůh nech~~ Po 300 letech pronásledování a mučednictví Církev dostala svobodu.

Jen krátce však trval mír. Císařové, kteří ~~Církvi~~^{Tato} svobodu dali, velmi brzy chtěli vládnout Církvi, ani lidští představitelé Církve neodolali výzvy po-
kušení vládnout zemi. Bohudíky, ~~byly~~^{moudry} velmi brzy, oživující Duch svatý, který je stále se svou Církví, jí očistil a jí dal poznat, kde je její místo.

Mnohem častěji to bývali světskí vládcové a králové, kteří zapomnali a žádali to, nač má právo jen Bůh. Svatý biskup polský Stanislav, svatý Tomáš Bequet v Anglii, sv. Jan Nepomucký, bl. Jan Sarkander v čechách a na Moravě-
to jsou nejslavnější mučedníci za Kristova slova: Dávejte co je císařovo císaři, ale co Božího Bohu, a jen Bohu. Ano, poslušnost, úctu, účast na spole-
ných výdajích pro společné dobro, pomoc v řešení i hmotných problémů po-
jich duchovní a ideologické stránce, neboť Církev má pravdu, jako ji byl její zakladatel. Ale Církev za to žádá svobodu, vnitřní nezávislost, možnos-
rozvoje a hmotnou pomoc, aby mohla splnit své duchovní cíle, jež jsou neuskutečnitelné u lidí, skládajících se z duše i z Těla. Nebudu vám líčit to, na-
má právo Církev, co mu tedy lidé a císaři ~~až dosud všechny své funkce~~^{neboť} a presidentové mají dát - a jen jemu. Právě vý to ~~nejlépe kolem sebe vidíte, že je mu to odcíráno~~^{co mi mohu dát}. Dát mu to tedy, je naší povinností, a dát to jen jemu: vnitřní poslušnost jeho zákonů
a to za cenu obětí i těch největších. A nezapomínejme, že Bůh, jenž má na naši víru a poslušnost pravou, bude naším soudcem a Odplatitelem.

Dávejte, co je Božího Bohu, a to jen Bohu.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Královnou všehomíra, nebe i země, nazval P. Marii toto pondělí sv. Otec Pius XII. zde v Rímě ³ k její cti zavedl nový liturgický svátek. A na znamení své víry v Marii Královnu a víry celé Církve, jíž je viditelnou hlavou, vložil na milostný obraz P. Marie Záchrankyně římského lidu zlatou korunku. "Uznáváme tě za královnu všehomíra, jakob" pravil, veříme že jí jsi, a chceme, abys naši královnou i byla! - Ano, Maria je naše královná, protože o la Matka Boží, Smolu vykupitelka. Jako Ježíš, její syn, je trálem, tak i Maria je Omnipotentia supplex + Věmcovna prosebnice. Královnou, a jejímu království zahádne bez konce. Od chvíle kdy stála pod křížem rozdává z nekonečných pokladů milosti svého Syna vykupitele.

P. Marii Královnu, Pannu mocnou dal sv. Otec za vzor především těm, kteří na jejichž bedrech spočívá odpovědnost za vývoj veřejných záležitostí; aby ~~se~~ pevnou a statečnou myslí, plné důvěřující v Boha, bez skleslosti a unavenosti ~~dovedly~~ zastavit útok nespravedlnosti, lži a mocnosti temnoty, které se jakoby roznoutaly na zemi. Ona sama, Kálovna a Paní ~~je~~ překazí zvrhlé plány a zákeřná úsilí neopřítele lidského pokoletní. Všechny ~~ty~~, kdo se k ní hlásí jako k své Vládkyni a Velitelce a celý svět nechť přikryje svým něžným mateřským královským pláštěm. Neboť Maria není královou, která požaduje, aby ji vsioci uznali její práva. Chce pýšně vládnout, Je královnou lásky, milosrdenství, dobrotnosti. Jen pomáhat chce nám, putujícím v tomto slzavém ídoli.

Svou mariánskou moznámkou zakončíme modlitbou již se k Marii Královne po-prvé modlil sv. Otec Pius XII.:

Z hlubokosti...

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

*Zpráva o dubnu*Blahořečení S. Marie Assunty.

Život nové blahoslavené byl skromný a ~~ne~~ na pohled zcela obyčejný. Narodila se ve Forse v sev. Italii 20.VIII. 1878. Pocházela ze skromné dělnické rodiny. Když ve 20 letech vstoupila do kláštera k sestrám Františkánkám, že měla jednu touhu - jít do misie. Vskutku byla určena pro misii v Tai-Yuan-fu v Číně, aby vyplnila mezeru 7 sester, které tam daly život za víru. V březnu 1905 žehnal Sv. Otec Pius XI 9 sestrám, odcházejícím za moře. Mezi nimi byla i skromná 25 letá Marie Assunta, ~~že~~ elektickému mučednickému. Pracovala tam v kuchyni sirotčince jako pomocná sestra. Neuplynul ani rok a vypukla tam tý epidemie. 4 sestry jí padly za oběť. Poslední byla i naše blahoslavená. Při její smrti jakoby zvláštní vůně naplnila dům. - jakoby vůně jejich svatosti - hlavně panenské čistoty a serafinské lásky. Všechny to udivilo. Když po letech r. 1913 byla otevřena její rakovna s jejími pozůstatky, tělo bylo shledáno zcela neporušeno. - a znova táz podivná vůně jakoby fialek lilií a růží. Když o tom později slyšel papež Pius XI, prohlásil: Je to zázrak. Již samo svědomitě zachovávání řehořských pravidel je svatost. A vskutku její jméno Ma. Assunta neslo se po vlnách ethera jako jedno z prvních vatikánských rozhlasem, který nedávno instaloval sám Vilém Marconi. To už ji tenkrát, Pius XI. prohlásil za ctih. služebnici Boží. - Blahořecení nebyl v Ríme, kde mohla Olga Magdaléna vrah zahalovala svou vlastnímu mrtvotu, voda.

Vincere et Magdaléna

Při blahořečení této sestry, na niž samo nebe upozornilo, byli dnes přítomni i její bratři Josef a Alexander, kteří přijeli až z USA, kam se před tím odstěhovali. Vzpomínali, jak v mládí své sestře nosila do práve obědy a pak jak sama pracovala jako pomocná dělnice. Rovněž byli přítomni dvě osoby, záračně uzdravené na její přímluvu: Ludvík Federini z Viterba a Lucie d'Archangelo ze Salerna. Tato právě dosáhla doktorské hodnosti. Přítomen byl rovněž i lékař, který ji tehdy v r. 1939 léčil: prof. Cioppa. -- Viděli jsme i mnoho bílých sester misionárek ze 36 národností, přijely z belgického Konga, z Francie, Portugalska, Birmy, Číny, Japonska a Filipin. -- Jak bylo asi dnes eněm vrstevnicím nové blahoslavené - představenevé onoho sirotčince, kde zemřela Maria Assunta. Byla tu i její bývalá ošetřovatelka v poslední nemoci; která byla rovněž svědkyní oné tajuplné vůně. Viděli jsme tu i jinou sestru, která zároveň s blahoslavenou jela tehdy do Číny.

Obřady blahořečení, které vykonává vždy kardinál, byly zvlášť slavné.

Prefekt posv. kongregace obřadů dal přečísti papežské breve, jímž se M. Assunta prohlašuje za blahoslavenou. Šlyste: ---

Na to společně se zvedly závoj, jenž zahaloval obraz nové blahoslavené a Capella sextina spolu s lidem zapěla Tedeum. Bývá to vždy nejpůsobivější okamžek, při němž věřící neodolají a potleskem projevují svou radost a nadšení. Můžete je slyšet. ---

Když celebrant incensoval obraz a relikvie, vysvěcené na oltáři, byla sloužena 1. mše sv. ke cti nové blahoslavené. Dříve to byl vždy biskup oné diece, k níž blahoslavená náležela. Při offertoriu postulator blahořečení věnuje kardinálům, prelatům a jiným přítomným životopis blahoslavené s jejím obrazem. Vidíme mladistvou misijní sestru v bílém šatě s křížem a růžencem v rukou s sedmým závojem na hlavě.

Opoledne o 5 hod. sestoupil do baziliky sám Sv. Otec obvyklém slavnostním průvodu. Bazilika byla ~~byla~~ slavnostně ozářena. Všichni kardinálové jsou v presbytáři. Sv. Otec na kolenou před reliktiemi a obrazem

*Z 1
Z 2 min*
 blah. Marie Assunty trval chvíli v modlitbě a účastní se pak děkovného obřadu a svátostného požehnání on obdržel od postulatora blahořečení relikviář, obraz životočícího blahoslavené a kytici květin. Tyto děkovné obřady udělal biskup Luca Capzzi z Tai-Yuan-fu, vyhnáný z komunistické Číny po dlouhém a bolestném vězení. Tělo bl. M. Assunty je počítáno v Číně. Panenské pozůstatky, uložené v pohanské zemi však budou semenem

Sv. Otec odchází lid jej zdraví, jásá, fanfáry znějí...
 evangelia a prosíme Boží Prozřetelnost, aby byly mocným kvasem, z něhož vzejde a rozkvete svoboda, láska a mír Kristův.

Zprávy-

Mgr. Montini, nový arcibiskup milánský, pravil včera diplomatum, kteří se přišli s ním rozloučit: Cílem diplomacie sv. Stolice je usílit o náboženskou a občanskou svobodu, spravedlnost a mír. Toto vědomí je nám zdrojem důvěry v dnešním světě, plném záští a úzkosti, neboť síly ducha, jimiž Církev vládne, jsou atále ještě silnější než násilí a sobectví. "končil býv. prosekretář stát. sekretariátu.

V Manile na Filipinách akce za modlitbu růžence dosáhla velkého úspěchu. Každého večera se scházejí četné skupiny k společné modlitbě.

Tento je považován za charakteristickou známkou katolíka. Tato akce započatá samým starostou města v r. 1949, vzrostla v Manile, sám na 8.000 členů. V celém území Filipin má 50.000 členů.

OO. Saleziáni důstojně oslavili 25 leté jubileum své působnosti v Austrálii otevřením nové obchodní školy v Sydney, která pojme 160 chlupanců. Sám arcibiskup ze Sydney Manix na slavnosti promluvil o rozsáhlé činnosti Saleziánů v Austrálii.

Abbé Pierre, známý apoštol pařížské periferie, položil základní kámen k 2 blokům domů, v nichž má být 330 bytů. Týž prohlásil, že za půl miliardy fr., jež sebral od loňského února bude moci postavit a zřídit 1500 bytových jednotek. Tisíc jich bude hotovo ještě tento rok.

Od sta let první katolický kostel byl zbudován v Helsinkách; jeho posvěcení bude příští měsíc.

50
28
78.

ústav pro studium
totalitních režimů

Uml. C
M. po.! V dnešním pořadu uslyšíte naš vzkazy ~~čírkví~~ ^{donový} (Umlčené Církvi)

Zprávy:

Vatikánské zpravodajství oznamuje, že organizace komunistické mládeže v ČSR zahájily serii přednášek pro mládež o náboženství. Přednáškový materiál byl řečníkům dodán, jak se zdá, Ūřadem pro církevní záležitosti v Praze. Ony konference se zabývají vystětlením původu náboženství a různých náboženských vyznání podle materialistické teorie. Jiným důvodem těchto kursů je odvásti jinochy od kostelů. Utočí se zejména na rodiče, kteří žádají náboženské vyučování pro své děti a posílají je na bohoslužby. Program přednášek byl poslán také kněžím se sznamem těch z řad kleru, kteří prý podepsali tento počin. Není však dosud o nikom z kněží známo, že by se jich skutečně zúčastnil.

Obětí motocyklistického neštěstí v Paříži se stal známý P. Perrin, jeden z kněží-dělníků ve Francii. Je znám ^{i/} v ČSR svou knihou: Z denníku kněze-dělníka v Německu. Naposledy pracoval na úpravě nového kanálu Arc. Isère. Když Círk. vrchnost rozhodla o nové úpravě kněží-dělníků, P. Perrin se věnoval organizační dělnických stavovských kursů.

Hluchoněmá dívka z Dahomey byla zázračně uzdravena při poslední pouťi v Lurdech. Svědec ^{referuje} o tom podává ap. vikář di Lomé v mis. agenci Fides. Uzdravená se jmenuje Pelagia Quenum; jest ji 14 let. Byla hluchoněmá od narození. Poslední noc před odjezdem africké pouti z Lurd 9.9. proběla zároveň s otecem celou noc před lurdkou jeskyní, modlíc se za uzdravení. Ráno nabyla sluchu a počala vyslovovat první slova k radostnému překvapení účastníků pouti.

zalat Ap. vikariát ostrovů Gilbert v Mikronesii obdržel oficiální zprávu o zrušení zákona vydaného před 17 lety, který zakazoval katol. misionářům přístup na některé ostrovy. Kolon. anglická vláda nyní dopřává katol. misionářům úplnou svobodu apostol. prací v celém vikariátu.

Zlatá korunka s diamanty a drahými kamínky o váze 800, ^{okamž} ^{v ceně až} ^{účastníků} ^{lebérbyla} věnována konventu Kamelitek v Coimbře pro obraz P. Marie Fatimské. Popud k tomuto daru vyšel od katol. denníku The Standard, který vychází v Irsku. Tento denník vyzval své čtenáře ke sbírce darů a šperků.

Veřejné mínění v Mexiku žádá reformu 3. článku ústavy, jímž se výchova a výuka mládeže prohlašuje za státní monopol. Katol. rodiče, kteří vydržují soukromé školy pro 400.000 dětí, žádají nejen toleranci, nýbrž

nýbrž úplnou svobodu vyučování tak, aby i na státních školách bylo vyučování náboženství pro katol. děti.

účování na bozenství při kateř. deří.

1305. Nedaci bo vložení iřeckého etruského náboženství. etruského
a řeckého boga mithra vlněných členových křesťanů, egyptských a

mlässimi äreksa- ja kaitseliidu üldkoosolekut. Tänu sellele saab mõistetavaks kujuneda üksikasjalikku ja täpsustatud väljendust.

Opět můžeme využít výše uvedeného principu k řešení této úlohy. Předpokládejme, že máme následující údaje:

-tymeb d: nolink uova H2O v mlnx et . tkmntri ev smlnfsb ldmk a nevet, nlmnai ofenou ūvstqz un fawocatq vdeisodam, nMoemN v smlnfsb-eksmi mi

P. Petruš se vydal do Žiliny a zde se vydal na výpravu do Čech. Vydal se k řece Labe, aby tam vysluchařem byl. Počítal s tím, že výprava bude mít nějakou významnost.

... a *l'heure* venu de faire un tour à la *maison* de *Pauline*, une amie de *l'abbé* qui l'avait accompagné dans son voyage en Amérique.

[Radio Vaticana](#)

Ústav pro studium a výzkum životního prostředí AV ČR, v.v.i.

totalitních režimů

Vzkazy Umlčené Církvi:

M. Povl! Nejprve stanovíme heslo pro naše vysílání trpícím a pronásledovaným doma. Samo Písma sv. nám je podává. Bylo už tolíkrát v dějinách opakováno! Jest ^{bo} výrok proroka Isaiaš: In silentio et spiritus fortitudo ~~tu~~ vestra.-Jen v tiché důvěře bude vaše síla.-Muž Boží vybízí Israely k naprosté důvěře v Boha. Jen ta je zachrání; nikoli spojenectví s pohany, obranné koalice atd. Toto heslo opakováli mnozí velcí lidé; jím se těsil ^{je} náš Bohuslav Balbín. Toto slovo Boží se tím spíše osvědčí v našich poměrech. Tedy-V TICHÉ DUVERĚ je VAŠE SÍLA!

M. Př! Muž, který dobré zná poměry doma, nám píše a důklivě naléhá:" Prosím vás říkejte to domů, že katolíci celého světa jsou s nimi. že je nikdy neopustí, jako je neopustil arcibiskup Beran a druzí biskupové,-že nikdy neuzavřou kompromis se zlem. Dejte jim pevnou naději, že tento zápas nemůže být prohrán, protože věc Boží je vždy věc vítěznou. Dávejte jim stále příklady o tom, jak Církev bojuje zde, že nebojují sami...atd." ^{Varujem užován} P^Otud dopis.-Dnes bych chtěl uvést doklady z poslední doby, že tomu tak vskutku jest ^{a to} projevy našich a vašich nejvyšších autorit.

Tak Sv. Otec v poslední své encyklice: Ad coeli Reginam z 13.X., již ustanovuje nový liturgický svátek P. Marie Královny. Pius XII vyslovuje naději, že tento svátek bude začátkem nové radostnější éry, v níž Církev dosáhne vítězství a světu se dostane pravého křesťanského míru. V této souvislosti Sv. Otec praví doslovně:"V některých zemích jsou ž lidé nespravedlivě pronásledováni pro své křesťanské přesvědčení; jsou zbabováni lidského a božského práva na svobodu. Nic nezmohly dosud oprávněné výzvy a protesty, aby toto zlo bylo zažehnáno." Náměstek Kristův pokračuje:"Nechť obrátí k těmto nevinným a sklíčeným synům své milosrdné oči mocná Královna ~~je~~ všeho tvorstva. Světlo jejich očí ať zažene mraky a bouře a přinese rozjasnění. Nechť Panna Maria Královna dopřeje svým synům, aby se brzy směli těšit z patřičné svobody a veřejně vykonávat své náboženské povinnosti. Nechť jim pomáhá uprostřed zkoušek!"

Takto před celým světem Sv. Otec mluví o vašem pronásledování, o svých protestech proti tomuto stavu a svěřuje vás zvláštní ochraně

nejmocnější královny nebes i země. On sám neustane ji vzývat o pomoc pro vás, pro své trpící dítky.

Další doklad: Dne 30 října v rámci Mgr. kongresu byla manifestace za umlčenou Církve. Možno ji považovat za officiální projev Kat. Církve. Tu jiný význačný mluvčí, člen posvátného kolegia, kardinál Spellman jménem celého Kat. světa ještě jasněji ujistil vás pomocí a věrnou solidárností celé Církve. Pravil mezi jiným: "Modlíme se za vás, aby naše svatá Matka vám nadále pomáhala, aby ve vás obnovila víru a naději v den vítězskej spravedlnosti nad bezprávím, slávy nad bezecnosí, dobra nad zlem, mýru nad válkou. Ujišťujeme vás - pravil hodnostář - že vynaložíme všechno úsilí k vaší záchráně. Dáváme vám o tom ujištění tak nezvratné jako je neuvějpnitelná naše víra."

Kardinál Spellman mluvil dále procítěně o mukách těla i duše, o mátohách, v nichž se tak mnozí potácejí, ležíce v okovech otroctví. Ukazuje však též, odkud kyne pomoc, větší a účinnější, než by ji mohli skytnout pozemštané - na pomoc samé Matky Boží, která je vám blízko, vás chápe, vás život, plný nejistoty a napjetí. Poukazuje na Žožský vzor našeho Spasitele, který byl pronásledován, ukřižován pro naši spásu. Jistě vás neopustí, když se k němu přimknete pevnou vírou. Vždyť jste dědici dávných mučedníků Církve s jich slavným duchovním vítězstvím. Nebyli přemoženi. Podobně i vy zvítězíte nad bezbožnými nepřátele - li - ne mečem, ale křížem - pravil řečník na manifestaci mar. kongresu za Umlčenou Církve a končil těmito slovy: "Maria, vaše hvězda, zářící světlem věčné lásky a nesmrtelné víry, zaplaší navždy strašné a temné světlo bezbožeckého komunismu a dovede k míru všechny, kdo za ní půjdou bez bázně." - Člen posvátného kolegia posléze ujišťuje mučené a pronásledované těmito slovy: "Na konec vy budete vítězi."

A ještě jeden doklad, jedno slovo Náměstka Kristova, pronesené při slavnostním okamžiku vrcholných mariánských slavností v basilice svatopetrské 1.XI před desítitisíci: "Dnes si nikdo nemůže dovolit nečinný odpočinek. V tak mnohých zemích je potlačena spravedlivá svoboda; pravda je zastírána soustavnou lživou propagandou a mocnosti zla jakoby se rozpoutaly na zemi. Maria Královna - pokračuje Sv. Otec - dovede vnitknout správný postoj a správnou radu vládcům národů. Necht i na všechny národy země a na všechny sociální třídy tato naše paní vyleva hojnou svých milostí!" - Slyseli jste vzkazy U. Církvi.
Jste u toho dodávat? Ne, ne! Novo, v křížku důvěře bud Vaša sila.

*Slyší sbor, vyzývají
na všechny národy
Svatovat. křížek
Bolka*

V dnešním náboženskovzdělávacím pořadu uslyšíte rozhovor: Historická existence Krista Pána u evangelistů" a závěrem poznámku: Komunistická spravedlnost. Ode si poslechněte zprávy z kat. světa.

Stálý výbor sociálních týdnů francouzských katolíků rozhodl, že 42. sočt. týden se bude konat od 19. do 24. července příštího roku a bude mít za téma: "Technika propagandy dnešní civilisace tiskem, filmem, rozhlasem a televizí."

Barcelona se chystá na mohutné zakončení mar. roku. V neděli 5. prosince bude rán vysvěceno 20 jáhnů na kněze, ^{a odk.} v průvodu bude nesen ^a městem ^{měs} obraz Marie Neposkvrněné, u jejichž nohou v katedrále leží klíče města; slavnost bude zakončena modlitbou sv. Otce Pia XII. k P. Marii Královně.

Španělský ministr spravedlnosti Iturmandi odevzadal ap. nunciovi msgru Antoniu řádu žádost III. sjezdu španělských právníků, aby sv. Otec slavně prohlásil P. Marii za Prostředníci všech milostí.

Protože veřejné zesměšnování svatby v kostele neřineslo žádoucí účinky mezi polským kat. obyvatelstvem, chystá kom. vláda ^{ulozit} na tyto svatby ~~velké~~ velké poplatky. Věřící se však nelekají, novými obětmi dokáží s voulou hlubokou lásku.

V Mozambiku zahájila nová kat. rozhlasová stanice vysílání na svátek Krista Krále. Stanice má název ^{"Radio pere - Radio mūr"}.

Socha P. Marie Fatimské, která již měsíce putuje argentinskými diecésemi, ~~vstoupila~~ vstoupila právě do poslední diecése v Patagonii. Pannu Marii Poselkyni míru uvítalo ~~velmi~~ velmi mnoho věřících. Po skončení pouti touto diecéší socha P. Marie Fatimské bude putovat dalšími zeměmi jižní Ameriky: Bolivií, Chile, Peru, Kolumbií, Venezuelou a Gujamami.

Měšťanská kongregace sester Božského Srdce Páně, založená sv. Zofii Baratovou otevřela novou universitní kolej pro dívky v Tokiu. Sestry B.S.Páně řídí školek až po universitní koleje, v Japonsku mnoho škol a ústavů, od dětských.

Nedaleko města Kensingtonu ve státě Minnesota ve Sp. státech sever, byl objeven nápis, který je nejstarším památníkem mariánské licty na severoamerickém kontinentu. Pochází od 8 Švédů a 22 Norů vyslaných r. 1367 na výzkumnou cestu. "Ztratili jsme již 10 kamarádů, dalších 10 jsme nechali u lodi. Ave Maria, ochraň nás zlého!"

^{texta v mý}
^{ruční nápis}

Svědectví evangelií o historické existenci Krista Pána.

V našich rozhovorech o historické existenci Krista Pána uvedli jsme si svědectví nekřesťanských spisovatelů židovských i římských. Komunističtí dějepisci o nich říkají, že o Kristu mlčí; neplní, odpověděli jsme, svým záusobem o nem referují. Nestranne a snad i s trochou nepřátelství ať už vůči Kristu samému anebo vůči těm, kdo se ke Kristu hlásí. Tím více mluví o Kristu křesťtí spisovatelé. Z moře dokumentů bereme ty nejstarší a nejovolnější, ty, x někdy všechny ostatní křesťanské spisy opírají, evangelia a listy sv. Pavla. Sv. Pavel, řekli jsme si zde též, zná skutečného historického Krista, který se narodil z ženy, žil mezi národem israelským, zemřel pro naše hříchy a třetího dne vstal z mrtvých. Také svědectví evangelií nechtejí komunističtí dějepisci přijmout tyto knihy prý obsahují jen výmysly, báje a legendy, nejsou historické spisy minule pod 366.

Ve světle historických svědectví jsme si zjistili, kdo napsal první dvě evan-

záznamy života a kázání J. Krista podle praktických potřeb těch pro koho psal;

tím jsme si dokázali, že tito spisovatelé události, které vypsalí, na-

li a že jejich svědectví se nám dochovala neoprušená.

- okolo r. 170 toto evangelium zná sv. Irenej a Murator-

ský seznam knih Písma sv. Taková tedy byla víra v Asii, v Lyonu a v Rímě: Av-

šak již před Irenejem v prvé polovině 2. století heretik Marcion, užívá našeho 3.

evangelia, přznává že je dílem učedníka sv. Pavla a že je obecně přijato v Cí-

kvi, i když autor nejmenuje jménem. Vnitřní průzkum knihy poukazuje, že autor

je Řek, umělec a dobrý spisovatel. Není vzděláním můžeme mu tedy důvěřovat. Dří-

ve než napsal svůj život Ježíšův, pečlivě se informoval u očitých svědků, stu-

doval podrobně průběh událostí a sestavil je dovedně v usporádané a vše méně

skutečný životopis. Více než jiní evangelisté vyzvedá lidumilnost Boha a obec-

ný a milosrdný ráz křesťanství. H. Lukáš kyne vdečíme za bravé perly evangelní litera-

tury, které se rovnají anebo i předčí hloubkou a jednoduchostí řecké vyprávě-

ní: podobenství o milosrnném Samaritánu, svatební hostině, marnotratném synu

odpuštění každému lotru. Vše poukazuje na společníka sv. Pavla; to co se do-

vídáme ze Skutků apoštolských nám potvrzuje = toto mínění a nám dovoluje

ještě přesněji určit léta, kdy bylo 3. evangelium napsáno,

Ani v evangeliu ani ve Skutcičce apošt. se nemluví o zkáze Jerusalema; chrám kdežto tedy stále stojí, oběti se konají. Nemluví se ani o smrti sv. Pavla - ~~xxxiimx~~
obradne o kamenování v Lystrě, věznění ve Filipech, Cesareji a v Rímě ano. K římským autoritám chová Lukáš jakousi sympatií, těžko vysvětlitelnou po Neronově pro-následování. Právem tedy klademe vznik Skutků apoštolských před rok 61, a mukly evangelia snad ještě dříve.

"Svojí věci radostné zvěsti nám podal konečně i Jan, učedník Pána, který spočinula jeho prsou", píše sv. Irenej kolem r. 175 o l. evangeliu, sv. Jana. A podobně je zná i ~~sv.~~ Tacián, který téměř v téže době dal ~~Edeské~~ ^{re hnic} ~~Církvi~~ ^{v Edesi} Diatesseron, jedno evangelií vyprávění sestavené ze všech 4 evangelií. Svůj materiál čerpal Tacián v Rímě, a semitský konservativní duch by se jistě bránil jakékoli ~~změna a jeho mluvili doplňovat~~ ^{zj. ev.} ~~innovaci~~, kdyby neuznával spis sv. Jana za pravé evangelium. Ani největší neprátele Ireneovi se proti sv. Janu ^{v dnu} ~~ozvat neodvážili~~. Příme citace z tohoto evangelia najdeme ještě dříve ³¹ v začátcích 2. století: v Apologii sv. Justina, v 6-dách šalomounových, křest. to zpěvach svrského původu, a v listech sv. Ignáce Antiochenského. Právem tedy klademe vznik evangelia ~~zlonc 1. a 2. století~~.

A vnitřní analýsa naš závěr potvrzuje: Způsob stavby je odlišný od ostatních 3 evangelií, autor ~~xxx~~ znalost života Kristova, jen tu a tam ji

doplňuje a podává svůj výklad. Je si však vědom, že byl očitým svědkem. Viděl a slyšel co vypráví, on byl ten učedník, kterého miloval Ježíš. Jeho Kristus je evangelistům totožný s Kristem ostatních ~~učenců~~, jeho duchovní, mystické evangelium ~~o věku sv. ducha jinu zmluva~~ je evangelium historické, je psáno ~~člověkem~~ viděl Krista, stýkal se s ním.

A jméno toho učedníka je Jan, jak nám je zachovaly nejstarší svědectví i křesťanská tradice. Končíme svůj rozbor evangelií, forem, v nichž byla zapsána radostná zvěst života a kázání J. Krista, napsali ~~je dva~~ ^{dvě} Ocití svědkové, ostatní dvě zaznamenaly obsah kázání a vyprávění, jak se podávala mezi těmi, kdo Krista znali a se s ním stýkali, a kteří by neopustili jakékoli změny. Evangelisté tedy znali, co psali, mohli napsat pravou historickou skutečnost; naučeni svědectvím současníků a neomylným hlasem Církve přejímáme, že ji i naopsali.

Komunistická spravedlnost.

(místo tolik lét už slibovaného ráje a štěstí)
Koncem října t.r. zasela komunistická justice nové slzy a bolesti. Podle pražského rozhlasu z 28.října a bratislavské Pravdy z 30.října byly
senátem Krajského soudu v č.Budějovicích proneseny nové rozsudky, k smrti
i dlouholetým žalářům. Nevíme, co se odehrávalo za zavřenými dveřmi tohoto
soudu, ani nelze zjistit pravdivost a oprávněnost toho, co komunistické právo
nazývá zločinem. Anebo snad nový soud měl být jen další kapitolou v boji pro
národností a svobody
proti Církvi a k zesměšnění a zastuzení nejnosvátnějších citů věřícího katolíka?
Hlavní odsouzený byl prý někdejší člen Sdružení kat.mládeže, vedoucí tohoto
spolku prý jej popouzel na cestu zločinů a sabotážních činů. Dajme tomu, že
členem SKM skutečně byl. Cestě zločinu se tam však jistě nenaučil, protože
katolická Církev vždy odsuzuje a odsuzovala jakýkoliv čin násilí - kromě pří-
padu oprávněné sebeobrany. V SKM se však onen obžalovaný naučil něčemu jinému:
věrnosti své víře, neohroženosti, odhodlanosti dát za svou víru a křesťanské
přesvedčení i život. A to je asi ten zločin v očích t.zv. lidovědemokratických
soudců a porotců, kteří chtějí, aby se kažký bezvýhradně sklonil před komunis-
tickým Molochem a věřil v jeho neomylnost.

Jiný odsouzený se prý po násilném činu šel vyznamenat, dostal malé pokání a
tím prý pro jeho katolické svědomí byla věc skončena. A zde je obhajoba ještě
težší. Každá spravedlnost slyší obě strany. Ústa zpovědníka kněze jsou však
svázána tak pevně, že je nerozváže ani smrt. Mohou si tedy komunističtí soud-
cové tvrdit, hlásat a odsuzovat co chtějí. ~~umější~~ Pravda navenek bude na jejich
straně. Avšak jen do času, a pak se ukáže spravedlnost plná, nezkreslená,
skropená krví ~~něinných~~, ^{nepravdliží odmouh}. Bude vzorem a příkladem potomkům.

ústav pro studium
totalitních režimů

Mnoho toho napsal o rozpadu čs. filmek. Jen mělší se dostalo až k konci -
ty, když užmíjí komunistické ideologie; - a mnohož ani nepatří k tomu
negativnímu, že by měly vlastnou. Dnes bych Vám chtěl něco říci o filmech;
~~alek alek~~ ¹⁹⁷⁴ ~~českých~~ ^{českých} ~~filmů~~ ^{filmů}, ~~alek alek~~ ^{českých} ~~filmů~~ ^{českých} politických
kult. České aleso ~~položí jsem~~ ^{český} ^{český} ^{český} ^{český} ^{český} ^{český} ^{český} ^{český} ^{český}
položení cenu; a tedy filmy jsem jen z hlediska politického významu:
uprostřed čisté akademismu a materialismu a bezvýznamného filmu -
krom. ~~českých~~ ^{českých} ~~českých~~ ^{českých} - a zdejší strany ~~mnohož~~ zap. filmů,
které ještě neznamenají z předchozího materialismu - aleso uprostřed
položení tyto výroby se zdejší. Národní ^{českého} ~~českého~~ - aleso uprostřed
položení tyto výroby se zdejší. Národní ^{českého} ~~českého~~ - aleso uprostřed
položení tyto výroby se zdejší. Národní ^{českého} ~~českého~~ - aleso uprostřed
Ty budují leží výrob.

Pokračování o mnoha z hlediska ^{českých} ~~českých~~, kult. filmů, ^{českých} ~~českých~~ v ^{českých} ~~českých~~
českých.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Co tedy říci o záputilosti komunistických t.zv. dějepisců, kteří nechtejí
vidět pravdu zaznamenanou jejich předchůdci, dějepisci? Proč jim záleží
tolik na tom, aby Krista vykladili z dějin? Nemýlím-li se protože je jim
jeho osoba nevhodlná. Kterýsi kat. scisovatel vyjádřil tuto myšlenku takto
"Pod vlivem vlastní špatnosti dosvěje člověk k přání, aby Boha a Krista raději
nebylo; a aby odvodnil své přání si začne stavět důkazy, že skutečně Boha
a Krista není". Zničí však tím Krista? *Již letní* *nedávno* náhled do dějin jim ukáže,
že to byli jeho ponírači, kteří zmizeli, *a* snad ještě byli tak šťastní, že
se mohli poklonit jemu Bohočlověku.) - Ak. Bohuň i jí řecky dál :
Vrahům my mý

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Komunistická spravedlnost.

(místo tolik lét už slibovaného ráje a štěstí)
Koncem října t.r. zasela komunistická justice nové slzy a bolesti. Podle pražského rozhlasu z 28. října a bratislavské Pravdy z 30. října byly senátem Krajského soudu v č.Budejovicích proneseny nové rozsudky, k smrti i dlouholetým žalářům. Vevíme, co se odehrávalo za zavřenými dveřmi tohoto soudu, ani nelze zjistit pravdivost a oprávněnost toho, co komunistické právo nazývá zločinem. Anebo snad nový soud měl být jen další kapitolou v boji proti Církvi a k zesměšnění a zostavení nejposvátnějších citů věřícího katolíka? Hlavní odsouzený byl prý někdejší člen Sdružení kat.mládeže, vedoucí tohoto spolku prý jej popouzel na cestu zločinů a sabotážních činů. Dajme tomu, že členem SKM skutečně byl. Cestě zločinu se tam však jistě nenačil, protože katolická Církev vždy odsuzuje a odsuzovala jakýkoliv čin násilí - kromě případu oprávněné sebeobrany. V SKM se však onen obžalovaný naučil něčemu jinému: věrnosti své víře, neohroženosti, odhodlanosti dát za svou víru a křesťanské přesvedčení i život. A to je asi ten zločin v očích t.zv. lidovědemokratických soudců a porotců, kteří chtějí, aby se kažký bezvýhradně sklonil před komunistickým holochodem a věřil v jeho neomylnost.

Jiný odsouzený se prý po násilném činu šel vyzpovídat, dostal malé pokání a tím prý pro jeho katolické svědomí byla věc skončena. A zde je obhajoba ještě těžší. Každá spravedlnost slyší obě strany. Ústa znovědníka kněze jsou však svázána tak pevně, že je nerozváže ani smrt. Mohou si tedy komunističtí soudcové tvrdit, hlásat a odsuzovat co chcejí, ~~neboť~~ Práva navenek bude na jejich straně. Avšak jen do času, a pak se ukáže spravedlnost plná, nezkreslená, ~~nepravedlivá~~ spravedlivá odonutí, skropená krvi ~~neinných~~, bude vzorem a příkladem potomkům.

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním čtvrtodince vám novíme něco o filmech s náboženským námětem.

dce 2954; závěrem uslyšíte poznámku "Aby zemědělský venkov zůstal křesťanským." Dřívější poslechněte přehled zpráv vat. rozhlasu.

V neděli ráno udělil sv. Otec Pius XII. zvláštní audienci účastníkům sjezdu Sdružení italských katolických nakladatelů. Ve své alouci ~~je~~ sv. Otec tisku, a zvl. katolického: vytýčil ~~nejlepším~~ úkoly poučovat, živit a pozvedat mysl i srdce.

Již po několik týdnů je vážně nemocen kard. Josef Bruno, prefekt Nejv. soudy apostolské seignatury. Svatý otec poslal nemocnému kardinálu své ap. pozehnání.

K Panne Marii Loretské připutovalo od dubna do října t.r. ~~1954~~ 7.293 nemocných poutníků, aby si zde vyprosili ulehčení v nemoci a sílu pro statečné.

Podle zprávy dnešního L'Osservatore Romano bude nový milánský arcibiskup mirce Montini konsakrován na biskupa ve svatopetrské basilice 12. prosince; 6. ledna se ujmě svého úřadu v Miláně.

Anglická Katolická vydavatelská společnost Truth - Pravda slaví 70 let svého trvání. Vydala více než 70 milionů brožurek a knížek analogetického a náboženského rázu, aby bojovala proti vlivu podobných protikatolických tiskovin. Společnost založil pracovník Britského musea Jakub Britain. Péčí této společnosti jsou otiskovány v řadě novin vhodná oznámení a inseráty, jimiž až 40 nekatolíků najde týdeník cesu k Církvi.

V řadách řeholních sester ve Spojených státech severoamerických je více než 500 černé plasti. Pro černé sestry založil Loubert v Baltimore r. 1828 zvláštní kongregaci Sester oblátek Boží prozřetelnosti.

V hlavním městě Mexiku začal vycházet nový barevný čtrnáctidenník Kat. akce.

Má název Víra, podle nedávného de výrobu novoyorského arcibiskupa kard. Spellmana:

"Nejmocnější zbraní Ameriky není ani atomová ani vodíková bomba, nýbrž víra."

V Úhelné pánvi v Novém Jižním Walesu v Australii byla scénou kajícího průvodce

prvního toho druhu v Australii. Mladík Kat. akce neslo obří šachtu k šactě kříž a modlilo se ruženec. Kající průvod byl obetován za obrácení hrízníků za mír ve světě. Poštovní úřady vydají priležitostnou serii známek abr. tímto způsobem uctili P. Marii, iž je zasvěcen nám v němž žijeme. Jeden člen filipínské vlády odsoudil hlasov, jakobž vydání těchto známek s mariánským motivem bylo porušením rozluče Církve od Státu.

detektu o

Mnoho toho napsal o reprezentačních filmech. Jen mňátní se obstaran si k Vám -
ty, kterí vymýjí komunistické ideologii; - a mnohdy ani nepoznáte těm
nejlepším, ~~žež~~^{jež} byly nařízeny. Dnes bych Vám chtěl ~~nebo~~^{old} říci o filmech;
~~žež~~^{jež} bychom mohli mít i všechny, ~~žež~~^{jež} poznáte v této problematice
které. České a učební ~~filmové~~^{jsem} Národnostní kat. filmové konference udělila
plastickou cenu; a tyto filmy jsem jen pro každýho zdejšího zájemce:
uprostřed čisté akademismu a materialismu a bezvýznamného filmu -
Konec ~~režisérů~~
~~režisérů s jednou strany~~ - a z druhé strany ~~mnohem~~^{více} zap. filmů,
které nejsou neznamenány z převážného materialismu ^(více) - a učební uprostřed
publikum tyto příčiny se pohl. slách ^{také} ~~získat~~. Proti složení svých
herců s mň. mohou: ^z ukrývání vlastního Boha, propovídání sedecimonovské
polosudu lidstva ^z k lesům propovídání a vyzvání pravých lidí k
Ty budují lesy svobod.

Pochlubete si o mnoha z hlediska ^{umění}, kat. filmů, ~~žež~~^{jež} mít ovis v ^{tomto}
~~ume~~^{brodském};

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Zapadají film s neosvědčujícím motivem.
Katolický film v boji o lepší zítřek.

rekli jsem katolický film, třebas si jsem vědom, že ooravdu katolických
 Sdíle jako výjimky připadají ty
 filmů máme málo; že ty filmy, které ~~xxxxxxmánaaaaaa~~ takto chci nazvat, a kterým se tohoto
 názvu dostalo od Mezinárodní katolické filmové kanceláře. Přispívají k duchovnímu pokroku lidstva a lepšímu poznání a rozvoji lidských hodnot. Budují lepší zítřek, ne pouze materiální, nýbrž duchovní, věčný. Nebudu mluvit o krátkých filmech které jednají přímo o Církvi a její nauce - zde si získává nesmírné zásluhy mladá řeholní společnost sv. Pavla - ani o velkých filmech v nichž Bůh je přítomen jakoby nepřímo. Všimneme si těch, které přímo jednají o náboženských problémech.

Ve Francii vzbudil pozornost film "Le défroqué - Odnadlý kněz" *Maurice*

Morand, který v zajateckém táboře ze soucitu, cynicky, s hybnou lehkomyslností *vzbudí kněžské* udělil rozhřesaní umírajícímu vojenskému kaplanci. Tato scéna *vzbudí kněžské*

Lacassagnoyi povolání v jednom mladém duševníku, který *nabídne Bohu svůj život za* *víru a*

obrácení a návrat Morandovou. Několikrát se oba setkají v boji o duši a o Boha,

za jeho návrat *znovu k víru!* *pozitivně* nakonec v den svatého svatého *Lacassagnoyi*, Morand jej v záchvatu zoufalství *zavraždí*. To je však poslední hřich *moral*

jako kněze. - Film, jak jsem řekl vzbudil pozornost, nejpravidelnější reakce,

a přece nutno přiznat, že autor filmu dovedl uchovat úctu ke křesťanským tajemstvím a ke kněžství. I v odpadlém knězi, který phrzdá vším duchovním, je skrytou

tolku dobrého, a zlo, které koná, *koná* jen protože se brání vlivu dobrého spásy,

bení a hlasu milosti.

Před několika týdny začali natáčet ve Francii *film*, jehož námět je vzat ze spisu slavného franc. spisovatele a laureáta Nobelovy ceny Francois Mauriac

"*živý chléb*"; je to návěnek historie lásky mezi studentem Valmy a studentkou Terezou. Ale hlavní téma filmu je rozjímání o mše svaté, o obeti mše svaté,

jež dá smysl a význam obeti děvčete. Tereza se vzdává pozenské lásky a obětu-

je se zcela *svého* svého otci a bratra. Je to rodina typu Mauriacova: tyranský otec nenávidí svého syna. Současně s těmito vnitřními problémy sleduje divák vnitřní kopversi studenta Valmyho: z neznabohu, který nemá zájem o náboženství se stane věřící katolík, který na příkladu své kamarádky Terezy odhalí velikost a krásu mše svaté.

Třetí francouzský film, kterého si chci všimnout má název "Les chiffonniers de Emauz - Emauzští kamarádi". Je to oslava díla apoštola pařížské chudiny abbé Pierra; on sám k zfilmování toho všeho zač pracovala pracuje. a xím jako vedoucí myslenku opacit tato slova: "Necht film dokáže celému svetu, že láska je s to přeměnit svět."

Na filmovém festivalu v Cannes, na jaře tohoto roku došlo odměněn Kat. filmové kanceláře rakouský film "Die lezte Brücke - Poslední most". Obsah nás zavádí na jižní rakouské hranice, kde bojují jugoslávští partyzáni s něm. vojáky. Partyzáni ztratili lékaře; zajmou německou sestru, aby se starala o raněné; ta tak činí nejdříve z donucení, a když v táboře vypukla tyfová epidemie, z přesvědče ní, protože zde lidé ji mají zapotřebí. V převlečení se dokonce volíží na něm, stranu pro léky. Ani láska k snoubenci ji nezadrží, aby zůstala, její první smrtelně povinností je pomáhat. Válka však jde dál, a ošetřovatelka jednou padá, raněn umírá na mostě. Její smrt a most tvoří symbol: nezíštná láska je poslední most, po němž se národy mohou k sobě přiblížit po tolika utrpení. Nenavist je v člověku něco vnučeného, nepřirozeného, spontáni a přirozená je láska.

Tato láska u člověka vždy může zvítězit nad nenávistí.

A filmový festival v Benátkách Katolická komise se pochvalně vyjádřila o dalších filmech; anglicky "Otec Brown", natočeném podle Chestertonovy novely Otec Brown se nestydí, se zločinem být zlodějem, a šidit strážníky - jen aby virkvi aristu získal zloděje..

Také americký "On the Waterfront" zasloužil pochvalu. Je to duchovní přeměny člena zlodějské a načerácké skupiny v novojiorském přístavu. Na této přeměně má velkou zásluhu i kněz dělník: tento film, jak praví prohlášení Mezin. filmové komise, vyzdvihuje úkoly křesťanství v obrození ducha, kdy učí diváka uvědomit si své povinnosti, za uskutečnění sociální spravedlnosti a lásky.

Můžeme též dodat, že osoba onoho kněze je skutečná: jezuita P. John Corridan, jehož služeb jako prostředníka mezi novojiorskými dokaři již město vícekrát užilo.

Tolik, abychom vám naznačili, jak si náboženství a Církev razi cestu i do světa filmu. Jení tedy něco zastaralého a zpátečnického, i dnešního člověka zajímají takové problémy; Je tedy boj proti Bohu a náboženství spíše známení slibkami a oltářským slibem, která mohou mít, co vidi - mohou slít v sebe když a v tom mohou!

učinit je nemyslící roboty/a tak ~~zvítězit~~
jim vyrvat ze sádečku víru.

"Aby zemědělský venkov zůstal křesátnským."

jeich pôdu, ~~xxmí~~

Na tento úmysl se modlí členové Apoštolské modlitby v měsíci listopadu.
I sami komunisté si toho jsou vědomi, odtud jejich nápor vzít rolníkům

Vždy byl zemědělský venkov považován za citadelu víry, ~~byl přece vzdálen~~

nebezpečí velkoměsta, a pak hospodaření na půdě zděděné po otcích, ~~styk~~
~~jehož renesance~~ otevírala své lůno a rolníku ~~městskému~~ dávala svou úrodu,

a konečně hluboce a přímo pocítovaná závislost na Stvořiteli a Dárci chleba
~~je uvnitř mu vlnou vlnou~~)

- to vše mělo na venkovana hluboký vliv, udržovalo v něm sémě víry zděděné
spolu s půdou na niž hospodařil. Dnešní technický pokrok našel cestu i na
venkov. Spolu se stroji ~~věk~~ pronikl tam i technický duch, jak jej nazval
sv. Otec v posl. vánočním poselství. Vědomí soběstačnosti, touha po emancipa-
ci i od Pána nebe a země, Dárce deště a ūrody, a spolu i pokles mravnosti.

Aby tedy zemědělský venkov zůstal křesátnským anebo se jím znovu stal, treba
modlitby - aby Dárce hmotné rosu seskal i duchovní rosu a zavlažil srdce,
u nichž duchovní sémě ~~hezky~~ suchem zahyne. Zároveň si však uvědomujeme
vážit si svaté
při tomto ~~principem~~ úmyslu naši vlastní povinnost, ~~vříznout~~ víry,
přičinit se, aby v našich rodinách nevyhasla. ~~že to úkol zvláste rodičů, aby~~
doplňili, co nemohou vykonat kněží. I u nás se musí vrátit ~~cas~~ Cimburů
hluboce

a všech těch rolníků ~~uxzáruván~~ věřících, kteří s kouskem půdy vždy odkázali
svým dětem i největší poklad-víru. Pak i náš český zemědělský venkov zůsta-
ne křesátnským a přivede znovu k víře ti, kdo se jí snad z nevědomosti anebo
podvedení druhými ~~zaizili~~.

Slyšel jste poselství o hledání nového Dr. modlitby: ...

Uzorovujeme Vás i na novém národe ~~ze kat.~~ moci ve Střední Americe
a na ostatních Antilách.

Bratislavské

Kardinál metropolita sv. Vojtěcha, plněná v bludu kdo věří

Vrátí 2M vzd. vzdoru vzdoru po tato vzd. vzd. vzd. vzd.

ústav pro studium
totalitních režimů

Zprávy: — soboty kardinál-prostřednictví — někdy obráh posledního slovem kardinála.

Včera odpol. o půl 6 hod. zemřel v Římě posílen sv. závátostmi kardinál Jos. Bruno. 79 letý hodnostář byl naposledy prefektem nejvyššího ~~papežského~~ Círk. soudu. Narodil se v r. 1875 v Sedazzu. Sedazzu/ diecéze Acqui. Byl odborníkem ve filosofii, doktorem obojího práva a získal i diplom akademie Sv. Cecilie. Jako profesor Lateránu Athenea byl členem Pap. komise pro codifikaci Círk. práva a působil v konsistorioánní kongregaci. Kardinálem byl od r. 1946. Pohřeb zasloužilého kardinála bude v sobotu z basiliky St. Maria sopra Minerva. — Úmrtím kardinála Bruno čítá posv. kolegium 65 členů. — 21 Italů a 44 z ostatního světa.. Z toho je 7 Francouzů, 4 Španělé, 4 ze Sev. Ameriky, 3 Braziliáni, 2 Němci, 2 Kanaďané a z ostatních národů po jednom.

Včera večer zemřel ~~jevně~~ ^{najd} nuncius Msgr. Lunardi v Paraguay. Byl v diplomatických službách od r. 1916-stále v jižní Americe, kteréžto zemi věnoval svou vědeckou činnost.

Dnes ráno na sv. Martina, protektora Švýcar. papežské gardy, Msgr. Montini sloužil mše sv. v malém kostelíku, zasvěceném tomuto světci ve Vatikánu za přítomnosti důstojníků a gardistů. Nato pak na kasárenském dvoře nově jmenovaný milánský arcibiskup ^{se} rozloučil se švýcarskou gardou, která mu vzdala vojenské pocty.

Sv. Otec přijal ^{vterá} dnes ve zvláštní audienci španělské poutníky-dělníky z Barcelony a pronesl k nim řeč o dělnické otázce, která Církvi ^{na ník} ~~tolik náleží~~. Sv. Otec pravil mezi jiným: "Církev žádá, aby ten, kdo pracuje, mohl vést život vpravdě lidský, aby pak mohl žít křesťanským životem, aniž by přílišné pozemské starosti bránily jeho pohledu k nebi. Církev usiluje o spravedlivější rozdělení pozemků, statků, vycházejíc z požadavku spravedlivé mzdy, která ^{ne}jen stačí jemu a rodině k obživě, nýbrž poskytuje i možnost úspor k zabezpečení ^{důjem} budoucnosti. C. žádá, - pokračoval Sv. Otec, - aby veškeren materiální pokrok spočíval na basi intelektuálního a mravního požívzení, neboť ne samým chlebem žije člověk - pravil Sv. Otec španělským dělníkům.

Žádný musulman nemůže být komunistou, aniž by zradil vlastní náboženství, tuto směrnici stanovili vedoucí strany Masjumi na sjezdu v Cheribonu. Tato strana Masjumi je nejsilnější stranou v republice indonesie

Další zprávy:

Ředitel UNO, sekce: pomoci dětem- Brian Jones podal zprávu o poskytované pomoci dětem a matkám rodin, které opustily sev. Vietnam, okupovaný komunisty.. Ze zprávy vysvítá, že ^{počet} uprchlíků, kteří jsou soustředěni v Saigon a Cholon překročil už 300.000 osob. Očekává se, že do konce roku přijde dalších 100.000 a v lednu ještě 150.000 uprchlíků, z nichž 90% procent jsou katolíci. Pečeje o ně i NCW Council, Americký Kříž a akce Care. Kromě životních potřeb jsou uprchlíkům poskytovány stany, přikrývky a léky - a samo sebou i cestovní výlohy. Organizace Spojených národů zřizuje i velkou dětskou nemocnici na pozemcích, které věnovala Vietnamská vláda. Masový exodus ze zemí obsazených komunisty, je velkým problémem pro jižní Vietnam. S pomocí Organizace Spojených národů budou uprchlíci umístěni v zemědělských krajích již. Vietnamu a řemeslníci v menších centrech průmyslových. - Francouzské úřady se svými válečnými loděmi v Indočáně byly ochotny k pomoci většího stylu. Komunisticke úřady však hrozí palbou, jestli se francouzské lodi přiblíží k pobřeží na pomoc uprchlíkům, ač ženevské úmluvy nezakazují pomoc postiženým. Jedná se hlavně o přesun 5,000 uprchlíků, kteří jsou ohroženi na ostrůvcích golfu v Tonchinu nebo a mořským přílivem. As 20.000 katolíků se pokouší dostat se přes džungli a neschůdné horské cesty na jih z komunistické tyranie.

Rozhovor s kněžími:

M. Ep! Především uvádíme heslo, které jsme stanovili pro svá hlášení domou. - Slovo Is. proroka 30,15: In silentio et spe erit fons tuus vestra. - v tiché důvěře bude vyše síla.

V pronásledování, šikanách a nebezpečenstvích je třeba se opřít o pevný bod - o slovo víry. Mluví se a píše o přesunu našich věřících a kněží daleko za hranice země. Protináboženská propaganda svými vý stavami a kurzy se stupňuje a nelze jí přímo čelit. Nad to musíte poslouchat nehorázné a směšné řeči o Němčuku Kristovu jako třebas v pražském rozhlasu 3.XI. Podobně jako i jiné kongrsisté požádali i účastníci Mezinárodní kriminální policie o audienci Sv. Otce, který se v proslovu zmínil o záslužném díle jejich, které konají pro občanstvo, když je brání před zločinem. Načež jste slyšeli z Prahy soucitné

Alékuce Sv. Otce kardinálům a biskupům.

Jako obvykle.....

V první části Sv. Otec uvedl na pravou míru některé výstřežky liturgického hnutí. Zdůraznil, že jest jen jedno kněžství, jedna oběť, kterou přináší jeden kněz, jakožto zástupce Krista obětujícího. Věřící účastní na mešní oběti, nemají moc přinášet oběť; pochybené je tedy mluvit o jakési konceptu. Bludné je pak tvrzení, že je přinášeno 100 mešních obětí, když 100 kněží je přítomno na mše sv., kterou slouží jeden kněz. Tito totiž jsou jako osatní věřící pouze přítomni mešní oběti a nezastávají funkci Krista obětujícího se. Výstřední liturgisté jdou dál a říkají, že kněz jen z pověření obce t.j. společnosti věřících přináší mešní oběť a lidu, že tedy přísluší pravá moc kněžská. Nejvyšší učitel však praví: "Kněz sice přináší oběť za lid, avšak jako zástupce osoby Krista ^{je}, jenž, jenž je hlavou všech údů a zaně se obětuje. Kněz přistupující k oltáři jako služebník Kristův, je nad lidem. Lid nikdy nezastupuje osobu Božského Vykupitele, přinášejícího smírnou oběť za lidstvo.

I když nutno výtati liturgické kurzy a kongresy-pravil Pius XII.- jejich resoluce a závěry však mají být podřízeny úchvale řádné církevní vrchnosti. Tato pak mě být, aby posvátná liturgie nebyla měněna, aby jiné obřady nebo modlitby nebyly do mše sv. libovolně vkládány.

V druhé části své alékuce Sv. Otec vybízí kardinály a biskupy k bdělosti. Objevují se totiž nesprávné názory, ^{vteřiny} jež zúžují autoritu a moc Církve na obor čistě náboženský - na pravdy víry a zbožná cvičení. Církev prý nemá zasahovati do reálního života. Tam že jsou právoplatnými rozhodčími laici.

Naproti tomu však Sv. Otec zdůrazňuje, že moc Církve se vztahuje na celý přirozený zákon, na jeho výklad, aplikaci - zajisté po stránce mravní, neboť právě zachováváním přirozeného zákona má člověk kráčet k svému napřirozenému cíli. Sv. Otec zdůrazňuje, že na poli věijném a sociálním Církev nezastává jen úlohu poradce, nýbrž že je oprávněna i tam pronést závazné slovo. Sociální kontroverse nemají jen charakter sociální, nýbrž i mravní a náboženský. ^{důvodem} Všude tam, kde se jedná o mravní řád, a tedy o svědomí a spásu duší, má Církev právě autoritativně zasahovat. Tak třebas v poměru jednotlivců k společnosti

o totalitárním státu t.j.o úplné laicisaci státu a veřejného života, samo sebou i o laicisaci školy; dále o mravní stránce války a její oprávněnosti či neoprávněnosti a sice za tím účelem, aby svědomí lidí spolupůsobících byla správně informována. Církev se nemůže uzavřít do chrámů, nýbrž má kázat na střechách, podle výroku Bož. Spasitele t.j. tam kde je veden boj pravdy s bludem, dobra se zlem."

V 3. části své pastorální allokuce papež Pius XII. pojednává o církevní disciplině, o právu biskupů: vynášet rozsudky, ukládat censury ~~ad.~~. Není pravda, že vše to mělo být ponecháno věřícím, ať se řídí jen svým úsudkem a svým svědomím. Tak mluví ti, kteří nepřipouštějí prostředníka ani interpreta mezi člověkem a Bohem. Je pravda sice – pokračuje Sv. Otec – že s dospělými nemá být zacházeno jako s dětmi; avšak i dospělí podléhají řádné autoritě, jejímu vedení. Správa a řízení znamená účinné vedení dospělých k cíli společnosti.

Napomínejte tedy věřící – ukládá Sv. Otec – biskupům – že Bůh ustavil v Církvi pastýře, aby stádce vedli a je chránili, přesvědčujte je, že bdělost pastýřů zajišťuje svobodu věřících, aby totiž neupadli do bludu a neřesti. Podřízení ~~před~~ by jednali nerozumně a chybovali by proti povinné lásce, kdyby podávanou pomocnou ruku odmítali. Kněží pak mají být co nejužejí spojeni se svými biskupy, kteří se někdy setkávají s odporem a zavrzlostí tam, kde by očekávali vděčnost za pomoc a vedení.

Nejvyšší pastýř konečně vybízí biskupy, aby byli ~~spolu~~ ve spojení za účelem jednoty řízení, doporučuje společné porady, provinčiální sněmy a aby se často obraceli ~~na~~ k Apšt. Stolci, jak tomu bylo od nejstarších dob křesťanské éry, a to nejen ve věcech víry, nýbrž i církevní správy a discipliny. Ani biskupům z toho nevzejdě škoda, nýbrž jen prospěch. Nabudou jasnosti a jistoty v pochybnostech, ~~na~~ sílu v nesnázích, v pracích pak pomoc a útěchu.

To byl obsah pastorální allokuce kardinálům biskupům, kterou pronesl Sv. Otec 2.XI.

33
33
23
34
T23
+ 15

---Náboženské nauky - úvahu: Co je Náb. a co náboženstvím ení?

Zprávy:

Dvouletá sociální škola byla otevřena při universitě Srce Páně v Miláně. V tomto roce jsou konány přednášky o těchto přemětech: Člověk vzhledem k jiným lidem-Dějiny družstevní práve od r. 1945.- Náboženská sociologie-Prěvky pracovního práva a sociálního zákonodárství - psychologie práce-a jiné.

Komunistická věda - /věda v uvozovkách/ proti náboženské víře. Pod tímto titulem dnešní l Osserv. R. komentuje poslední výnos sovětské komunistické strany, (podepsané Kruševem) který nese název: Bludy v atheisticko-vědecké propagandě a je podepsán 1. sekretářem strany Kruševem. ^{Výsledek výroku} Vypočítává se tam řada nedostatků a omylů na př. že propagandisté byli ignoranti, kteří se omezili na vypřávění bajek o náboženství. Komunistický výnos podává směrnice pro příští činnost s připomínkou, že předsudky náboženské nelze jinak rozptýlit než přesvědčováním. - Vatikánský list skoumá, co asi má za lubem komun. strana touto akcí.. Jistě nelze mluviti o obratu linie už podle znění vyhlášky, v níž jsou pohrdlivé a urážlivé výroky o věřících, ba přímo blasfemie. Zas asi nějaká úkladná mírová ofensiva na matení neznalých a neprozíravých lidí. Komunisté mají naprostoto jasné idee a vědí, kam chtějí dojít. Proto změna taktiky se jim zdá nyní užitečnější - končí l' Osserv R.

 Katol. agence z Quebecu hlásí, že v nemocnici Chicoutima v Canadě/nemocná žena nebyla uplněho zdraví a to po řadě modliteb ke cti sv. papeže Pia. Od srpna byla uplně ochrnulá na obě nohy. Církevní úřady se ještě o případu nevyslovily.

Čirou náhodou byla zfilmována zázračně uzdravená dívka, která trpěla nádorem mozku a byla uplně ochrnulá. Vyskočila náhle z lůžka v Lurdech, když po ponoření v bazénu byla odnášena do nemocnice. Lékaři, kteří toto uzdravení vyšetřovali, shledali, že dívka, aniž si toho prála, byla filmována na lůžku před tím než byla nesena k bazénu.

Římští sirotci vykonají tuto neděli pouť ke korunované Madoně v největší městské bazilice. Jedna dívka -sirota - po obřadech- pronese zasvěcení sirotků Madoně. -Už v září kard. Tedeschini korunoval v Somascha v sev. Italii sochu P. Marie, Matky sirotků. Při této slavnosti i skupina římských sirotků zastupovala ostatní osiřelé bratříčky.

46
Z 225.000 holandských vojáků, kteří jsou právě ve zbrani, je 45 procent katolíků. Poslední statistiky v Holandsku potvrzují, že počet katolíků v Holandsku převýšil 35 procent veškerého obyvatelstva. Jsou tedy největší náboženskou skupinou v zemi. Za nimi teprv následují kalvinisté, kteří tvoří 31 procent obyvatelstva.

Z Filadelfie se hlásí, že 300 mil za polárním arktickým kruhem byla nalezena obec, čítající 150 obyvatel a to skupinou archeologů, Vůdce výpravy P. Guy Rousseliere je toho názoru, že zbytky obce patří ke kmeni Dorset, jenž ovládal střed a západ arktiku před Eskymáky.

*úvaha:*Co je náboženství a co Náboženstvím není?

Náb. vyvěrá z povátné bázně a z hluboké úcty před nejvyšším Pánem. Vede člověka, aby se svěřil tajuplnému vedení jeho moudrosti a úplně se odevzdal oné nejvyšší bytosti, v níž člověk spatřuje dobrého Otce. Náb., jak už latinský název: religio- naznačuje - spojuje nás s jedinou nejvyšší bytosí, se všemohoucím, živým Bohem. -- Předpoklady pro Náb. jsou: z jedné strany živý Bůh, duchová, nejvyšší dokonalá ~~bytost~~ osoba, s druhé strany pak duchové osoby, samy v sobě nedokonalé, které chápou, co jim schází a po tom také touží; a konečně i cesta, po níž duchové bytosti, ~~po/níž~~ ~~ané~~ mohou vejít v přímý vztah v božskou bytostí.

Nejvyšším úkolem a cílem Náboženství je spojit člověka s Bohem, jemu se připodobnit, neboť nikdo není dobrý leč jen Bůh. Spojením s Bohem se rozumí živý, tajuplný vztah, styk s Bohem, při čemž člověk podrží svou osobnost. V podobnosti s Bohem zde na zemi člověk vchází mravním jednáním. Bůh sám pak už člověku připraví nekonečnou odměnu.

V přítomném stavu světa Bůh září jako hvězda, stálice, polárka nad lidským hemžením a hledáním pravdy, poutá svým posvátným zákonem naši vůli, naše sklonky, posiluje svou milostí naši vratkou přirozenost a přeměnuje nás v nové stvořené, v tak vznešeném smyslu, že toho ani pochopit nedovedeme.

Vskutku zalíbilo se Božímu milosrdenství povznést naši padlou přirozenost do sféry života nadpřirozeného a to prostřednictvím svého Syna, který se stal člověkem. Co je křesťanské náboženství, to nejlépe vyjádřil sv. Jan slovy: "To je život věčný, aby poznali Tebe, Otče, a kterého jsi poslal, Ježíše Krista // J, 17, 3/

Boží Vtělení znamená další připoutání člověka a závaznost vzhledem k náboženským projevům. Jsou tak přizpůsobeny našit tělesné a zároveň duchovní, sociální bytosti. Tak plné náb. je jakoby kult a Církve, oběť a svátosti a to vše z vůle Bohočlověka. Důsledkem toho je i viditelná autorita těch, kteří představují Boha, rozdělovatelů Božích tajemství.

Křesťanské náboženství chce přemoci svět, neboť není Bohem, i když jej pozorujeme s nejvyšší stránky. Bůh je něco naprosto odlišného od světa. Tento mnohdy jako ~~Kř~~ vábná žena se zlatým pohárem v ruce nás od Boha odvádí, od našeho posledního cíle. Proto celý křesťan si ukládá odříkání, i nejtěžší, neboť lépe jest vejít do života s jednou rukou a nohou, než upadnouti do pekla s oběma. Tak lidé náboženstí nabudou svobody dítek Božích a mohou milovati Boha celou duší, celým srdcem a ze vší své síly. Chtějí Boha hledat světlem rozumu, sloužit mu celým elánem své vůle, prosit ho - přítomného v duši, nenávidět egoistické "já" a milovat sebe a blížní jako syny Boží, prchat před světem či lépe řečeno: ovládnout jej-modlit se tak, jakoby žána námaha nic nezmohla a pracovat jakoby žádná modlitba nic neprospěla. - To je náboženství evangelia, naše plné pravé náboženství.

Zbývá jen dodati, co náboženství není.

Žádné přirozené náboženství se nepovzneslo na takovou výši. Mnohým Bůh ani nezůstal centrálním světlem a výzwou k duši. Klesly tak, že ^{nelze} je už ani náboženstvím zváti (nepze).

Není báboženstvím mythus, ať se jím rozumí krev, rasa, slavný hrđina, neb zlatý věk či prvotní člověk. Je pravda, že z kořene mytlu může se rozvinout, vybujet podivuhodný strom, jako jsme ^{tu} byli svědky naposled za nacismu; mythus má však málo společného s náboženstvím.

Ani ^{naturalistické} primitivní formy nejsou v pravém slova smyslu náboženstvím, jako třeba animismus, který vidí vše oživeno, jemuž je posvátným lidská skupina, zvíře nebo dokonce rostlina či kámen. Jsou daleko od centra Náb.

Pověra a magie, tyto nejnižší formy, obyčejně spolu spiaté, jsou dokonce nepřítelem Náb. Jejich pol je zcela opačný. Místo poddanosti v úctě před božským tajemstvím, jeví se tu neutivý pokus využít, zneužít nadpřirozena k individuálnímu prospěchu.

A nkonec otázka: Existují lidé opravdu bez jakéhokoliv náboženství? Snad na počátku lidského vývoje? Teorie evolucionistická, která to hlásala, ukázala se nepravdivou a tedy nevědeckou. V nové době někteří badatelé, cestovatelé, ba i misionáři ^{misionáři} tvrdí, že našli lidé bez jakéhokoliv náboženských pravd a hodnot. Snad na první pohled; vždyť i v přítomné době to o sobě tvrdí lidé, že jsou bezbožci neb dokonce bojovními atheisty. Ale snad ani tu nechybí náboženské prvky, třebas si toho ani neučedomovali. Proč se tak o náboženství zajímají - pos tráce negativní? Ostatně i bezvýslednost boje proti náboženským předsudkům, jak říkají, potvrď fakt, že lidského vrozenou vlohu touhu po Bohu a náboženství. Slyšeli jste též uváhu o tom: Co náboženství je a co není Náb.

gáho celk

32
46
42
120

42
32
48
122

Oznámení: Zítra v neděli 14.XI.v 9 hod. bude vysílána mše sv. z blízkosti hrobu sv. Petra s následující českou promluvou.

Zprávy:

Pohřeb zesnulého kardinála Jos. Bruno se konal dnes rána z basiliky St. Maria sopra Minerva. Bylo přítomno 14 kardinálů. Vice-děkan posv. kolegia kard. Micara vykonal obřady u katafalku. Bis-kup z Acqui, kde se zesnulý kard. narodil a působil, sloužil smut-teční Requiem, při něž papež Capella musicale zapěla t. zv. Mše kardinálů.

Kardinál Tisserant, děkan posv. kolegia, přibyl do Constantiny v sev. Africe, kde bude předsedat jubilejním slavnostem, pořádaným na počest sv. Augustina; práve 16 století uplynulo od jeho smrti. Uvítán starostou města-kard. Tisserant vyjádřil svoji radost nad tím, že může být tak blízko rodného místa světce, jehož osobnost a dílo udivuje ještě dnes dle svět. Rímský host zahájil augustinskou výstavu, umístěnou v městském museu.

V Paříži na týdnu francouzských intelektuálů mluvili o též předmětě 3: lékař-biolog Lhermite, theolog P. Urs von Balthasar a Filosof Štěpán Borne: - všichni mluvili o smrti. Filosof Borne rozebíral skutečnost smrti. Konstatoval, že nikdy nelze se vyhnouti tomuto dilematu: Bud Bůh je vším a smrt ničím-anebo Bůh je ničím a smrt vším. Pokouše jíce se zaplašiti strach před smrtí - pokračoval filosof - lidé jako Sartre, Brunschwig, Hegel nebo Marx vytvořili 3 falešná božstva: Já - duch a společnost. Je třeba však filosofovat ne před strachem, nýbrž ve strachu před smrtí, aby bylo odhaleno světlo k poznání skutečného stavu lidského života, - pravil filosof Borne francouzským intelektuálům.

Přes 10.000 rakouských dívek je nyní v Anglii, za pomocnic v domácnosti. Ve sněmovně lordů se právě projednává žádost anglického episkopétu o duchovní pomoc pro ně, Rakousko samo trpí nedostatkem kněží, a nemůže organizovat duchovní misii v Anglii.

Další význam: Loňského roku na Formose byl zaznamenán velký přírůstek katol. obyvatelstva - z 12.000 na 35.000. Ještě výsledkem činnosti misionářů a sester, kteří po vypuzení z Číny, pokračují ve své misijní činnosti na Formose.

Dnešní l Osserv. R. se zmíňuje o těžkém uprchlickém problemu v Indočíně. Desetisíce ba statisíce obyvatel - hlavně katolíků ze sev. Indičínu jsou na pochodu k jihu. Nechtějí a nemohou žít pod komunistickým režimem, který ve Vietminu bude beze vší pochyby stejně katolíků nepřátelský jako je tomu v Číně. Ženevské úmluvy ponechávají obyvatelstvu svobodnou volbu, kde chtějí žít. Francouzská správa však nemůže uprchlíkům pomoci v přepravě přes moře. Komunisté tomu kategoricky brání. Francouzská správa podala ostrý protest mezinárodní komisi pro příměří. Zatím však je vážně ohroženo mnoho uprchlíků, kteří se uchýlili na ostrůvky v deltě u Tonchinu a marně očekávají lodi, které by je přepravily na jih. Do Vietnamu, Vatikánský list se omezuje na konstatování faktu slovy: "Komunisté brání katol." obyvatelstvu v přepravě na jih. "Jiné listy však odsuzují ostrými slovy nelidské jednání komunistů.

Do dnešního požadu "Nedělní zvony" jsme zařadili příležitostnou reportáž jednoho našeho spolupracovníka: DOZNÍVÁNÍ MARIÁNSKÉHO ROKU V ŘÍMĚ. -

Draží posluchači Vatikánského rozhlasu, jsem rád, že Vám mohu dnes povědět několik slov o svých potulkách Římem. Dnes, kdy zalévá mírné podzimní slunečko římské ulice, které důkladně obmyly nedávné lijáky, se opravdu pěkně putuje. Není to vlastně ani pouť, k níž vždy patří také kus pokání, nýbrž jen pobožná vycházka. Ale takové jsou teď moderní pouti ve svobodném světě. Setkáte se tu v Římě týden co týden s poutníky z celého téma světa, ale málokdy je vidíte putovat pěšky: moderní, pohodlné autobusy je vozí od baziliky k bazilice, zavezou je do Vatikánu i do Castel Gandolfo na návštěvu k svatému Otci. Nemusejí udělat pěšky skoro ani krok. Ale přece to nejsou turisté a výletníci. Stačí jen se na ně podívat, když sestoupí u baziliky Panny Marie Vítězí nebo u svatého Petra a naplní ji svými zbožnými písňemi a svou modlitbou: pod ~~XVII~~ zlatým stropem římské mariánské baziliky a pod ~~XVIII~~ nad hrobem svatého Petra bylo slyšet letos skoro všechny řeči světa: německy, francouzsky, španělsky portugalsky, a ovšem nejčastěji italsky a všechny vyznávaly v jeden jediný oslavný refrém Královnu světa: Zdrávas, Zdrávas Maria. ~~Můžete zařadit lurdskou písň, lidově zpívanou?~~

Nejvíce poutníků přilákal do Říma světový mariologický a mariánský kongres a jeho slavnostní zakončení u svatého Petra 1. listopadu s korunovací památného obrazu Matky Boží zachránkyně římského lidu a vyhlášení liturgického svátku Panny Marie Královny světa. ~~Ale~~ Jistě jste sledovali vše v přímé reportáži ze svato-petrské baziliky. To bylo vyvrcholení. Teď už v Římě mariánský rok doznívá. Ale v tomto doznívání je snad ještě více vnitřního tepla, ještě více srdečné vroucnosti: jakoby všichni cítili, že to jsou poslední dny, kdy nám je Matka Boží tak blízko, jakoby se báli loučení s někým, koho máme rádi, na jehož blízkost jsme si navykli a koho se bojíme ztratit... Jako celý rok, tak i v těchto posledních týdnech je středem římské mariánské zbožnosti basilika na Esquilinu Panny Marie ~~Štěpánky~~. Tam vedle farních poutí konají nyní společné pouti řádové rodiny mající své domy v Římě: sestřičky i mužské řehole. Připutovali tam už Jesuité

Františkáni, Minorité, Kapucíni, karmelitáti atd. Jedna řeholní rodina za druhou. A poněvadž skoro všechny mají své provincie také v zemích za Železnou oponou, kde jejich spolubratří strádají v koncentračních klášterech, kde jejich poutní místa jsou v cizích rukách a někdy ~~z~~poloopuštěná, je každá tato pout pouť za bratry pronásledované. Ani nevíte, drazí přátelé, kolik tam v cappella Borghese před Madonou, na jejíž hlavě od prvního listopadu září nová korunka z ryzího zlata, tam bylo během mariánského roku vysláno modliteb za Vás za všechny, kteří jste násilně odloučeni od středu křesťanského světa!

Ale není to jen hlavní římský mariánský chrám, který vábí poutníky a návštěvníky. Pořadatelé světového mariologického a mariánského kongresu v Římě organisovali též velmi zajímavou Výstavu Mariánské knihy v Benátském paláci ve středu samého Říma. Zabloudil jsem tam také. Je umístěna ve druhém poschodí, kde po léta pracoval generální štáb Mussoliniho, odkud zažnívaly výzvy k boji a k válce. Tam ve slavném sále zvaném Mappamondo a přilehlých čtyřech rozsáhlých salonech shlíží na nás s čalounovaných stěn ve sterých obměnách tvář královny míru, jak ji zpodobnili nejznámější umělci na plátně nebo vyřezali do dřeva: od gotiky, přes mistry baroka až do nejmodernější doby. Dolci, Correggio, Murillo, Van Dyck, Caravaggio, Guido Reni a řada jiných, známých z četných reprodukcí i méně známých tam uvítá^{Vás}. A ve vitrinách ze starých zlatem a rumělkou zdobených mísálů a graduálů, z bohatých iniciál na Vás hledí táž tvář naší neposkvrněné Matky a Královny, jak ji tam před dávnými staletími nakreslili v tichu klášterních cel mnišší sňarobylého řeckého kláštera Grottaferrata, který hostil nějakou dobu i našeho svatého Vojtěcha, a synové svatého Benedikta na Monte Cassino a z řady jiných klášterů ze Španělska, z Francie a ještě odjí nud. Za malé dvě hodinky není možno vše důkladně prohlédnout; stačí to na zběžnou orientaci. A což teprve, když se rozběhnete k dlouhým řadám zasklených vitrin s rukopisy a starými tisky pojednávajícími mariánské úctě a zvláště o jejím neposkvrněném početí: chvalořeči, theologické pojednání, bohoslovné these, modlitby, disputace, sborníky o mariánských zázracích, výběr tisků o mariánských poutních místech, některé zdobené vzácnými uměleckými rytinami, jiné doprovázené ilustracemi, jak je inspirovala dětinná prostota víry tehdejší doby. Viděl jsem tam ruko-

pis svatého Alfonsa z Liguori jeho slavných Chval mariánských a několika jeho kázání, bylo tam miniaturní Mariánské oficium z kterého se modlival svatý Bernardin Sienský a uviděl jsem také dva staré tisky z Prahy: Kázání jesuity Jana Tannera o neposkvrněném Početí P. Marie v týnské bazilice v Praze vytištěné v pražské Klimentinské tiskárně 9. prosince roku 1685 a Divus Montis Sacrae od Bohuslava Balbína z roku 1665. Tento opravdový vlastenec tak pomlouvané doby Temna se na této knize věnované Svaté hoře u Příbrami v titulu podepsal Reginohradecensis Bohemus - Hradečák a Čech. - Dlouhá řada vitrin ve čtvrtém sále je věnována sbírce starých rytin z dějin boje o neposkvrněné Početí, kterou zapůjčili římští Kapucíni, a na druhé straně můžete se podivovat robustnímu umění Dürerova v řadě dřevorytů znázorňujících život Panny Marie. Poslední sál z nejvější části je využívá ukázky nejmodernější mariánské literatury ve všech světových jazycích: často velmi vkusně vypravených a bohatě ilustrovaných. Nemohu vypočítávat všechno. Ale jistě můžete se se zájmem zastavili u vitrihy mladého římského nakladatele Bellardettihho, který vydal v edici Studi mariani řadu vzácných knih a v poslední době v nádherné úpravě typografické encykliku o mariánském rodu Fulgens corona a soubor všech mariánských encyklik. A zaujala by vás jistě i vydavatelská činnost mezinárodní Mariánské akademie a známé mezinárodní revue Marianum, kterou už šesnáctý rok vydávají servité.

Člověk odchází s blahým pocitem, že Mariino jméno naplnilo všechna staletí naší křesťanské evropské kultury a že i dnes je ještě tolik lidí, kteří jinmají rádi a vsemi silami šíří její slávu a známost. Drahí přátelé, vy dnes nemůžete oslavovat Marii tímto způsobem, ale můžete ji vzdát hold mnohem větší a cennější svou oddanou láskou k jejímu Synu a jeho svaté Církvi, svou věrností víře Otců, svými růženci třebas tak často skrápěnými slzami modlenými s tím větší důvěrou.

Dnes se zdá, že se opakuje scéna z nedělního evangelia: Vyhrají pišťaci a trubači komunistické propagandy jakoby ~~zemřela devočka Taitrová~~ ^{kytička} všechny vlasti... Vysmívají ^{si} sile Kristova slova a moci modliteb věrných. Zklamou se, jako tenkrát. Až Pán uzná, vztáhne svou ruku a Církev u nás bude opět žít plným a svobodným životem. Mariánský rok tuto chvíli jistě přiblížil. Cítil jsem to znova, když jsem se zastavil ještě na Kyriále u hro-

Nedělní exhorta: Kristus Král - Maria Královna.

Dr. přátelé!. 33.listopadu tomu bude 27 let co mexický kněz P. Miguel Augustin Pro byl odsouzen na smrt pro víru-podle komunistického soudu ovšem:pro velezradu.Známa je historie tohoto mexického mučedníka;znám je i jeho obraz. Stojí před popravčí četou s rozpiatýma rukama, v jedné drží růženec, v druhé křížek a vyslovuje ^{svoje} poslední slova: Ať žije Kristus Král!Tak volali ^{i jiní} mexičtí mučedníci, než zemřeli.)

(Bylo to heslo doby;za ně umírali, za ně trpěli,za Krista a jeho království.V těchto nedávných dnech na ukončení Mar. roku papež Pius XII. ustanoviv nový liturg. svátek Marie P. Královny,dal světu ^{heslo, které} nám další ~~heslo~~ se druží, doplňuje ono první:Kristus Král - Maria Královna.Obě časová,obě významná Kristova království jsme se dovolávali,když laicismus ^{zomaluj} vytlačoval křesťanský zákona mrv z veřejného života a ^{z maluj} ze srdcí.Dnes v době nejistoty, a úzkosti a nebezpečí,které svírá svět,utíkáme se k přemocné ochránkyni a matce nebeské,která dodá útěchy dítkám svým a zjedná světu mír. Přihledněme blíže k významu obojího hesla.

Království Kristovo se velebí ve sváteční mešní prefaci jako království pravdy a života,svatosti a milosti,spravedlnosti,lásky a míru. To jsou vskutku vlastnosti vlády Kristovy.Zde na zemi se jim však kladou velké překážky;jsou napadány a potlačovány. Mezi královstvím Kristovým totiž a královstvím světa je propast, je kontrast a odtud ten boj,který se stupňuje zvláště v této materialistické době a zejména v zemích,kde vládne tyranie komunistická.Zde na zemi je království Kristovo královstvím boje.Musí bojovati o svou existenci,o svobodu a neporušenost.O svobodu,které království Kristovo nutně potřebuje zde na zemi:~~a to už ze doby~~ ^{za ni bojovalo} vládců pohanských a často i proti vládcům křesťanským.

Království Kristovo bylo nuceno vésti boj proti nepřátelům vnějším i vnitřním aby zachovalo svou neporušenost,ryzost víry a mravů; zde má mocného spojence v porušené přirozenosti,které i v nejlepších údech potřebuje vzpruhy a vedení.

V mnoha zemích dnes království Kristovo je vskutku království

boje o svou existenci, když totalitní bezbožeccké státy vyhlásily vyhlazovací boj veškerém náboženství. Přizpůsobují svou taktiku, cíl však zůstává týž; usilují protě o zničení království Kristova. V mnohých částech Evropy a Asie nemávládnout Kristus, Král pokoj, ale antikrist, kníže temnoty. Tento boj se odehrává před našima očima a sahá až do posledních záhybů duší věřících, které v Krista Spasitele skládají veškerou svou naději a milují ho více než statky, Otce, matku, manželku a dítka, ano více než svůj život. Neustálý boj je veden za existenci, svobodu a neporušenost království Kristova, zcela podle slov sv. Augustina: "Církev kráčí a putuje mezi pronásledováním světa a útěchami Božími až do skonání věků."

*

Kristus Král a Maria, jeho přestvátná Matka, Královna nebe i země. Už od dávna byla tak zdravena: Raduj se nebes královno - Zdrávas Královno, matko milosrdenství! Vyhlášením, zdůrazněním této hodnosti nejsv. Panny Sv. Otce zamýšlel něco důležitého, pro tento svět, stižený tolikerou bolestí. Maria Královna má vyléčit, vysvobodit tento svět z úzkosti a ukázat mu cestu k záchráně. Když se Maria stala matkou Boží, dostala královský úkol: bdít nad lidským pokolením, které potřebuje zvláště jednoty a míru. Ona povede hlavy států, srdce hárů k svornosti a vzájemné lásce.

A my křesťané nemůžeme učinit nic lepšího než obrátit své zraky k té, která je oděna královskou mocí. Jako kdysi svým pláštěm Maria zavimla svého božského syna, prvorozeného všeho tvorstva, tak svou něžnou a pečlivou láskou přikryje všechny lidí a národy. Je stolicí moudrosti. Na ni vztahuje Církev slova: "Skrze mne vládcové v vládnou a mocní stanoví, co je spravedlivé." Její královská moc je zdrojem a přisluhem nevyčerpatelné pomoci k záchráně lidstva. zvláště když pozemské prostředky, jak vidíme, nestačí a lidské plány selhávají.

Od Marie P., své Královny očekáváme dálè, že překazí neblahé plány nepřátele jednotlného křesťanského světa a sdělí dnešním lidem něco ze svého smýšlení t.j. statečnou a odvážnou mysl, aby totiž i v nesnadných okolnostech a uprostřed nebezpečí dovedli učinit

bez váhání nutná nutná rozhodnutí a provedli je s nezložnou energií. To vzmůží slabé, dodá síly unaveným; těm, kteří nevědí, co zastávat a snad už ani nevěří vespravedlivé a vznešené.

Toto smýšlení projevila a té chvály zasloužila Panna mocná.

Její Magnificat je zpěv radosti a nezdolné důvěry v Boží moc, s níž vykonávala své poslání. Tato nadpřirozená důvěra naplňuje takovou důvěrovou odvahou a silou, jaké přirozenost ani nezná.

Zářivý příklad Mariina královského smýšlení pomůže také zaplatit unavenost a skleslost odpovědných činitelů, jakýsi nezájem o řešení) pevné řečení dnešních těžkých problemů. Iniciativy, rozhodnosti a pevnosti je třeba, upozorňuje Sv. Otec; a zmobilisovat všechny síly, které jsou ještě pohotově, vyburcovat lidstvo z letargie. Královská moc Mariina má vhodný obraz, který se jí přivlastňuje: *Acies ordinata*--šik dobré uspořádaný k boji-zajisté duchovnímu boji proti nepřátelům spásy a božských a lidských hodnot.

O tuto sílu ducha i mysli, kterou P. M. měla v hrdinském stupni, prosí Náměstek Kristův a připomíná: "Dnes si nikdy nemůže dovolit nečinný odpočinek, když mocnosti zla jakoby se rozpoutaly na zemi. Hledme na příklad M. Královny od bolestných chvil, kdy u paty kříže viděla trpět svého syna a kdy přinesla tu největší oběť, jíž lze žádat od matky; Maria se vždy mateřsky starala o první křesťany a bude pečovat o všechny přijaté dítky. Šlechetností srdce a velikostí darů převyšuje jakoukoli královnu lidskou a užije těchto darů, aby rozdala poklady své lásky a pozornosti ubohému lidskému pokolení." Její královská moc nežádá si hrdě vládnout a dožadovat se práv, nýbrž odevzdávat se s bezvýhradnou velkomyslností.

Krajuj nám tedy, Matko a Paní - voláme se sv. Otce,.....

Myslenský m. e. a. v. coeli Reginam.

List z římské kroniky:~~Viděl sloučil~~

Už několik dní trávuje katol. novinářů v Římě za velké účasti žurnalistů; je sledován s velkým zájmem katol. veřejnosti. Jedná se přece o hlavní prostředek orientace a veřejného mínění. Italie je dobře vybavena katol. tiskem - denním i periodickým, ač není možno říci, že by katol. obyvatelstvo bylo dostatečně saturováno ~~v tom po této stránce~~
~~to ohledu~~. Celiti nedostatkům a výhověti potřebám doby to bylo účel^m kongresu, který se právě konal v největší budově, zřízené pro poutní účely ve sv. roce 1950 t. zv. Domus pacis.

Kongresu se aktivně zúčastnil i ~~Msgr~~ Montini, nově jmenovaný arc. Milánský. doporučoval žurnalistům hlavně vnitřní usebrání, aby se tak životem, žitým před Pánem ^{ježíšimi} stali hodnými svého možno říci-apoštolského povolání.

O poslání dnešního tisku v dnešní společnosti mluvil ředitel milánského denníku ITALIA Msgr Pisoni. Pravil: "Dnešní společnost potřebuje nadpřirozených pravd ve světě zamořeném materialismem a technicismem, potřebuje mravní orientaci v komplexu hospodářských, sociálních a politických, orientaci praktickou a jistou. Způsob psaní má respektovat pravdu a trvat na lásce, ~~jak~~ ^{ak} to jen křest. žurnalisté mohou zaručit. Tak katol. tisk přispěje rozhodnou měrou k budování ~~obec~~ Boží. - Ředitel janovského Il CITTADINO Msgr Adrianopoli mluvil o problemech mravnosti v Ital. tisku.

Mravnost vyžaduje - pravil řečník - nejen varovat se a potírat pornografii, porušování mravních zákonů, nýbrž porušování pravdy vůbec, kompromisy z důvodu zájmových a osobních. I sensace chetivost a zdrcující kritika, která nikoho nešetří, se příčí mravnosti. Kvalifikací pro Katol. tisk je duch víry. Katol. tisk má stavět mosty mezi božským a lidským, mezi touto a věčnou skutečností.

Druhého dne přednášel ředitel Svazu katol. tisku Dr Jan Fallani. Zabýval se problemem organisační katol. tisku, jeho technickýma odbornýma zdokonalením a hlavně: jak čelit oné hrozné inertie bonorum - nečinnosti dobrých. Jako cíl představoval jakýsi druh kinematografismu v tisku, hlavně v jeho ilustrační části.

Zajímavý byl referát Msgra Urbáři, gen. duch. rádce Kat. Akce. - o svobodě tisku. Svoboda, hlavně svoboda tisku - pravil - má být považována za prostředek k dosažení vyššího cíle t.j. sociálního zdokonalení. Redaktor se má cítit zodpovědným jakožto vůdce veřejnosti. Velkým úkolem katol. tisku je bojovat proti zneužití svobody tisku, v čemži stát by měl ~~ť~~ projevit více bdělosti.

V závěrečné resoluci byly shrnutы výsledky pracovních sekcí, jichž bylo několik. Tak sekce čerpání a sdělování zpráv žádala uskovení katol. centra katol. zpravodajské kanceláře po stránce věcné i ilustrační.. - Sekce šíření tisku navrhoje zřízení propagativních center krajských a diecesních a dále uspořádání Dnů tisku.

Sekce tiskového zákona žádá výkon práva svobody, ovšem v rámci ital. ústavy. Sekce týdeníků zas žádá zřízení žurnalistické školy a zavedení nových časopisů pro mládež, zvláště pro děti, ~~ned~~

~~amžitky a kulturně,~~

Sekce zv.: Knihovny pro všechny přišla s návrhem koňčných knihoven a konečně Sekce Svazu katol. novinářů se zabývala kontrolou a sebekontrolou tisku. ~~nechtejte~~

Jak patrno z této krátké zprávy, katol. Italie se probouzí a doufejme, že bude účinně čelit rudým propagandistům.

52

list k rám. Knihovny

~~ot vydání~~

~~září~~

~~žádost~~

~~číslo~~

Zprávy: *Mu. Umělecké — ~~Rodičovské~~ Vlasteny domovu.*

Včerejší gen. audience v Castel Gandolfo se zúčastnilo tisíce osb. Mezi jiným Mar. pouť rodičů kněží a seminaristů, jichž bylo as 2.000; řád poutníci Naší Paní, ochránkyně Janova: vedeni svým arcibiskupem kard. Siri přinesli k posvěcení 2 umělecké, drahocenné korunky — ^{dále} poutníci ze Sieny, dělníci pivovaru Pèroni z Neapole. Z cizích salez. chovanci z Belgie, vělké procesí z Bavor-ska a mnoho jednotlivých poutníků ze všech kontinentů.

Prefekt papež. ceremonií Msgre Dante rozeslal t. ^{uv.} Intimatio, sdělení o blahořečení ctih. Jana Martina Moyé, kněze Paříž. zámoř. misií a zakladatele Sester Boží Prozřetelnosti. Tato beatifikační slánost bude příští neděli ^v 10 hod.

Dnes ráno kard. Bedřich Tedeschini se odebral do Ameriky jako papež legát Mar. národního kongresu v Peru.

Ještě ke kom. úřednímu prohlášení, podepsanému Chruščovem o omyzech atheistické propagandy, píše l' Osserv. R.: "Kdo by ^{noudžoun} ~~prohlašoval~~ toto prohlášení za sensační novinku, za změnu nebo obrat linie, byl by ať v dobré nebo zlé víře na omylu. Dokument ústředního Výboru kom. strany sovět. zdůrazňuje ^{tatič} tyto body - 1./ potvrzení protinábož. "vědecké" propagandy 2./ zdůraznění úkolu protinábož. propagandy pro všechny šleny, zapsané ve straně, ~~kterí mají~~ ^{aby} vhodnějšími prostředky usilovat o zničení náboženství. 3./ nové potvrzení nátlaku na věřící, kteří se nemohou opřít mater. výchově dětí a propagandě "vědecké" atheismu. — Jestli by někdo viděl v západnické řeči Chruščovově — pokračuje l' Osserv. R. s propagandou liberálně-demokratického laicismu, necítí nezapomíná na zásadní stanovisko, kterému prozrazuje tvrdá tvář sovětské tyranie.

ústav pro studium
totalitních režimů

(Archivní Hnědoušek Církev Rozhovor o příčinách Kom. boje vr náboženství)

Především naše heslo: :V tichá důvěře bude vaše síla. /Is 30,15/

Dr. př! Komunistická propagační akce proti náboženství je v proudu ^{a to} ve všech satelitských státech, a především ovšem v Rusku samém. Jistě sá kladete často otázku tam v ohni pronásledování:

Proč jeň ^{rudí} vladcové tak jeň brojí proti Bohu, proč nenechají lidem aspoň v tomto ohledu trochu svobody, že svoboda náboženství je ústavou zaručena? Pokusíme se vám dát odpověď, proč ten boj temna proti světlu, zla proti dobru. Ze komunisté chtějí vyhladit Náboženství. ze země a z duší ^{Když víry prohlásívali}. *Není v tom nic nového ani překvapujícího.* Dalo se to předvídat.

Vždyť základní myšlenkou jejich programu je nahradit křesťanský universalismus pravdy a lásky svým pozemským universalismem klamu a teroru, kde vše musí být obětováno slepému božstvu dějin. Kdo očekával od materialistického komunismu něco jiného, byl naivní; neznal komunismus.

Přihlédneme-li blíže, tedy první důvod spočívá v systému totalitním. Žádný diktator, ať jedinec či státna nesnese soka, ani soubě rovného; není bezpečné, cítí se ohrožen; proto sok musí zmizet.. Odtud ty čistky a inscenované, zastrašující procesy. V komunistickém systému nejen někdy nesmí ohrožovat stanovený plán, ale každý musí k němu přispět, musí mu spoužit - i Církev a náboženství. Odtud ty pokusy: Církev ujařmit, ji zneužít. Vedoucí Církve byli ~~ne~~skodněni, avšak Bůh zůstal v srdcích. I tuto poslední překážku chtějí odstranit, zničit. Proto ~~ale~~ pronásledují Boha až do posledních záhybů duše, a nutí postupně poddané, aby se ~~vzdali~~ zřekli náboženství, Boha, víry. V taktice ovšem jsou velmi úskoční, prozírávají učí se z dějin. Varují se krvavého pronásledování, neboť krev mučedníků byla vždy semenem křesťanů. Dávají přednost přesvědčování, což v komunistické mluvě ~~je~~ ^{znamená} tolik jako terorisování. Nebojí se tak reakce politické, hospodářských sabotáží. To vše zvládnou, potlačí, Bojí se především Boha, který jim uniká.

Boj proti Bohu logicky vyplývá z materialistické ideologie. Nenexistuje než hmota, vše ostatní je nástavba, výrůstek, ^{škodlivá} síla, pověra. Materialismus pak je výsledkem staletého laicisačního vývoje.

Člověk se prý osvobodil z panství a područí Božího je svoboden. Náboženství však bylo dále trpěno jako věc soukromá, věc citu. Bylo však soustavně podrýváno a zatlačováno. Od Boha odpoutaná svoboda, věda, hospodářství a technika, to vše připravovalo půdu materialismu, který důsledně řopřel a potírá všechny vyšší aspirace. Rozdvojení, dvojakost - rozumu a srdce, vědy a víry, života a náboženského nebylo na dlouho možné. Buď jedno nebo druhé. Kristus Pán v evangeliu dávno jasně prohlásil, že nelze dvěma pánum sloužiti. Kdo není se mnou je proti mně, pravil. Kdo neshromažděje semnou, rozptyluje. "Tak během staletí lidstvo rozptýlilo, pozbylo všechno. To jsou kořeny dněšní tragedie lidstva: sekularisace, odpad od Boha. Člověk nechtěl být obrazem Božím; že je ^{tedy} vydán v šanci jiným lidem.

Po stránce hospodářské system komunistický znamená kolektivismus. Společnost je náhražka božství. Jedinec je ničím; lidstvo pak je masa, stádo. Tak se s ním také nakládá. Naprosté pohrdání ^{lid. osobnosti} člověkem je znak této materialistické, kolektivní ideologie. Komunisté důsledně budují svou stádovou společnost. Křesťanství, které chrání důstojnost, osobnost člověka, křesťanství, které nemlčí, protestuje, musí zmizet. Má nastoupit úplné bezbožectví, což znamená odliďštění.

Plně však teprv pochopmíme tento boj proti Bohu na život a na smrt, když uvážíme ještě ^{jeho vliv} jeden prvek, který není z tohot o světa. Hrál vždy velkou roli v životě lidstva. Básníci a myslitelé už dávno tyto temné vlivy vytušovali. V jejich dílech stále více vystupoval na scénu čábel, satan -vládce tohto světa, odvěký nepřítel, který nese hrůzu a smrt. Místo Boha nastupuje jako vládce zlota, který má své náhončí v lidech; jsou jeho nástroji. Kdo zná blíže komunismus, jeho metody a cíle, odhalí vskutku cosi infernálního v tomto bezbožském systému: království Boží bez Boha, proti Bohu, -Babylon, jatky, hrůza, smrt. Demaskovaný člověk s vybujelou zvířeckostí, sobectvím, násilnictvím propadá zlému, řítí se do propasti. Dostoevski ve svém psychologickém románu: Běsi analysuje tento ustavičný boj démona v duši a předpovídá příchod satanského

komunismu. Jeho Běsi jsou dramatičkým komentářem textu Lukášo.-va evangelia VIII. 10.32. Kristus Pán vymýtil z muže zlého ducha. Byl donucen povědět své jméno : Pluk, neboť mnoho zlých duchů vešlo do něho. I prosili ho , aby jim nerozkazoval vejít do propasti pekelné, ale do stáda vepřů, pasoucích se na hoře. Pán jim to povolil a hned na to celé stádo se hrnulo se srázu do jezera a uteklo. Ivan v Bratřích Karamazových předpovídá: "Až jednou celé lidstvo bude vyznávat atheismus- a ta doba přijde, ujišťuje Dostoevski-tehdy bez athropofagie vymizí samo sebou antické pojetí světa a především dávná morálka.

V tomto tajuplném, inferálním prvku je konečně vystětlení komunismu a všechno, co se děje pod jeho panstvím. I filosof Jacques Maritain, rozebírá vývoj lidstva, se k tomu to vysvětlení komunismu vrací. Poukazuje na tři charakteristické známky vlády satanovy: nekonečné sliby - blažené zotročení - a triumfující zoufalství.

Není však konec všemu. Atheismus neovládl lidstvo, ani v zemích komunistických, ba ani v Rusku. Pudem sebezáchovy se mu člověk brání a hledí si zachovat víru jako poslední kotvu naděje a záruku síly i vítězství.

Buďte si, milí přátelé ve vlasti, vědomi, že v tomto boji o náboženství nejdělo nic meššího než o vaše bytí a nebytí: o vaši spásu, věčné štěstí a rovněž o život důstojný člověka. Zde jde také o samo panství komunismu, o jeho pád. Mějte však rovněž na paměti, že víra si žádá vnějších projevů. Jenom něco v skrytu srdce, proti tomu aně komunisté, dobrí psychologové, nebudou. Vědí totiž že seménko brzy zemře, když nevzkláčí. K boji pak je třeba odvahy a nadšení. Tedy s pomocí. Pán Bůh je silnější než ďábel. B lažení, kteří se k němu uchýlí a složí celou svou důvěru ve Spasitele a světa.

Slyšeli jste rozhovor o příčinách komunistického boje proti náboženství.

Končíme naším biblickým heslem: V tiché ~~záře~~ důvěře bude vaše síla.

31
33
33
26
123

U. u ~ Katol. nauka - úvahu: proč byla Církev pronásledována.

Zprávy:

Sv. Otec jmenoval kardinála Pawla Legera, arcib. u Montrouolu pap. legátem pro Mar. slavnosti v Lérdech, které se tam budou konat příští měsíc na ukončení Mar. roku Lurdy, město Panny. Neposkvrněné par excellence jsou zajisté vhodným místem pro slavné ukončení manifestací, které oslavují sté jubileum vyhlášení dogmatu Nep. Početí.

Dnes ráno se konaly porady k posv. kongregace obřadů, při nichž kardinálové a vedoucí preláži díkutovali, zda má být znova vzata na pořad jednání záležitost svatořečení blah. Marie Terezie dík Soubiran, panny a zakladatelky kongregace P. Marie Pomocnice. Dále se jednalo o 2 zázracích, o nichž se tvrdí, že se staly na přímluvu ctih. sluhy Božího Marcela Jos. Champagnat, zakladatele Malých bří Mariiných, zvaných: Školští Maristé.

Sbírka, která se konala v celém Španělsku o mis. neděli-předposlední v říjnu, vynesla 20 milionů peset, t.j. daleko přes půl milionu dolarů.

V celé arcidiecézi Buenos Aires se právě koná velká Mar. misie, první toho druhu. Misie řídí kromě farního duchovenstva 150 misionářů z 18 řeholí kongregací.

V Trevíru za přítomnosti diec. biskupa Matyáše Wehra byl zahájen Týden Dobrého filmu. Po celý týden jsou v městských sálech promítány nejlepší filmy - se stanoviska uměleckého a morálního. Jednání Týdne zahájil předseda mezinárodního úřadu pro katol. film abbé Bernad z Luxemburku.

Podle tiskové kanceláře Kirchi, ^{sílu} Nachrichten Agentur-jugoslávská policie uvěznila v posledních měsících as 50 kněží z oblasti Záhřebu, ^{jimž jde o všechny kněze kromě těch, kteří se vzdali katolické víry} Zadaru a Dubrovnice, ^{ponevadž při úsilování o odtržení Chorvatska} a proto, že se řídí směrnicemi Vatikánské politiky.

V malé obci Overloon ve Francii se buduje kaple, která bude zasvěcena Panně Marii partizánů-francouzky Maquis. Tato obec byla totiž za války oblíbeným útočištěm partizánů, kteří nyní z vděčnosti tam staví p. Marii kapli.

Novým ap. prefektem v SULU, na již. Filipínách byl jmenován P. Fr. Mc Sorley ze sev. Ameriky kongregace oblátů, který tam pracoval už od r. 1939. P. " - neptal se na 15 dílů, jehož z lodi - klesají a 4 rady náloží.

Pohledneme - kdy na první skrytý důjčí nás Math. v. Gorky
vidíme, kdyžm sloužíme Rímu. Služebníkům - mimořádně
dost jenom i dle vlastnosti tomu věrnost křížového světa -
kdyžm sloužíme Rímu.

Proč byla Církev pronásledována?

Odkud ta strašná nenávist vůči křesťanům, prý nepřátelům lidského pokolení,
~~vlastní stánu se nad nevolou~~

<jak nám to svědčí Tertullián> Co na křesťanství popuzovalo pohanský svět?

Známe přece jeho učení stejné dnes i před 1900 lety, jeho velké přikázání lásky blíženské, ~~aneb~~ velkomyslné lásky k nepřátelům. A křesťané je opravdu zachovávali vůči příteli i nepříteli, věřícím i pohanským sousedům. Kdykoliv propukla nouze a mor, byli to oni, kdo dali vše v sázku, i život, aby pomohli.

Tehdy utichlo na chvílku nemilosrdné "Křesťanské lvímu". Bylo to ticho před bouří.

(ned tu, hned tam se ozvalo šeptání, pak sebevědomé volání a nakoneč výstřívání)
Volání roz jitřeného davu: "Křesťané jsou vinni ~~moci~~ ^{mučení}. Svolali na nás kletbu bohů." A láska byla splácena smrtí, milosrdenství ~~nejslavnějšími~~ mukami.

Proč to vše? Bylo křesťanství zjev tak cizí, že ani léta, staletí společného života nerozotýlila předsudky? Ano křesťanství bylo něco nového, žádalo, co se zdálo nesplnitelné, co stálo v rozporu se smýšlením tehdejšího světa.

1) Křesťanství říkalo, že má pravdu, že ono jediné má pravdu. Pro ~~Křesťanů~~ samozřejmé, že obětoval domácím bohům a duchům zemřelým, že se účastnil veřejných slavností ke cti bohů, procesí a obětí. Ale tentýž Říman neváhal si hned na to činit posměch z těchto bohů, rouhat se jim. Necítil rozpor mezi jednáním a smýšlením. Chybělo mu pochopení pro důstojnost a nedotknutelnost pravdy. S hellenistickou kulturou vtáhlo do Říma i řecké osvícenství. Kdo si ještě uchoval zbytky víry v bohy, tomu jej zničil pobyt v Athénách, na Rhodu nebo v jiném universitním městě této doby. V duchu se usídlila pochybovačnost, pohrdání pravdou, agnosticismus, jako býchom ze světa nadmyslového a zvl. z pojmu Boha nemohli poznat nic. Pri tomto světovém názoru se dalo ponadně žít, neboť nic nežádal a vše schvaloval. Křesťanství však bylo přímým opakem tohoto plýtkého, obětí se bojícího agnosticismu. Můžeme se tedy divit, že Říman znepokojovala jeho jistota o Bohu, že jež tento musel nenávidět?

2) Ještě další nepřátele potkalo křesťanství na ulicích Říma. Jako apoštoli Kristovi přišli i oni z Východů. ^{a až za} Oni hlásalí nové náboženství, jemu chtěli dobýt svět. Proto však museli pro sebe získat nejdřív Řím, svět vélehlavní město, dvůr a císaře. Počínali si chytře. Nabízeli něco nového: orientální mystiku,

článek

zásvětné tajné obřady. Zaváděli své čekatele do podzemních skryší, před jas-
ně osvětleným sochu boha slunce Mithry, dávali jim pít posvátného opojného
nápoje, vyčarovali jim podvodná zjevení a rozhovory s božstvem. A když se
takto zasvěcený mystik probudil ze svého opojení, věřil, že viděl boha, že po-
cítíl nad sebou jeho ochrannou ruku. *Tučet Mithr*
cím, žádná přikázání mu nebudou překážet. Hřich pro něho už neexistuje. Čtěl
-li mohl vedle Mithry a Serapise uctívat i Bála a Joviše a Jupitera. Směl se
účastnit oficiálního státního kultu. Směl obětovat bohyni Roma, zbožstělému
státu, ano i obětovat císaři. Před ním pokleknout a jej uctivat, jak to bylo
zvykem na Východě. *Víra v Mithru mu nekladla žádná omezení.*

I ostatní náboženství znající mysteria byla stejně snášenlivá a velkomyslná.
Egyptský kult Serapise a Isise, hlučná ~~rozprávění~~ slavení frygské bohyně mat-
ky Kybely, nemravná bohoslužba synských božstev Bála a Atergatise byla synkre-
tická, každý si vybral, co se mu líbilo. Mithras byl jako Bál, Bál jako Attis,
Attis jako Helios, Helios jako Sol, bůh slunce - jakékoli ostré hranice zmi-
zely. ~~Božstvo~~ Božstvo bylo uctíván, na jménu a formě nezáleželo.

Křesťanství naproti tomu kázalo jednoho boha, který kdysi promluvil ~~za hromem~~
a bleskem "Kromě mne nebudež mít žádných bohů. Křesťané proto museli nesnášen-
livě odsoudit všechna ostatní božstva a náboženství jako falešná, jako omyl
a klam. Nikdo nemohl mít společenství s Beliélem a zároveň i s Kristem, a chtě-
nechte si tím učinil nepřátele ze všech stoupenec orientálních náboženství,
a především z vlivných křesťanů a klášterního modelu.

- 3) Daleko nebezpečnější však bylo nepráteleství římských pohanských císařů. V nich
nich bila ztělesněna světová moc Ríma. U jejich trůnu stáli liktoři s pruty
a sekýrou. Než cím to, že nejeden císař ~~je~~ velký i vladce světa se oprostí
a často ~~s velkou~~ filosofickým nadáním, se stal krutým pronásledovatelem křes-
ťanů. Decius, Aurelián, Dioklecian v 3. století v Evropě zadržovali zhroucení se říše
a přivedli ji k nové síle a vážnosti. Posledním důvodem ~~že~~ je starokánské
pojímání státu a jeho výemohoucnosti i v náboženských věcech. V starém Ríme
stejně jako ve starém Řecku byl stát a náboženství úzce spojeno. Každý stát
měl svá božstva, jež občané museli uctívat. Úcta božstev se rovnala lásku
k vlasti a byla projevem občanské povinnosti.

I/3
Rím nadto byl dědicem velmoci, které se vytvořily na troskách světové říše, u Alexandra Velikého: Selekovců v Malé Asii a Ptolemeovců v Egyptě. Všechna jejich moc splynula v Rímě, a nalezla své středisko a svého nositele v císaři. Tím vnikl do Ríma i helenistický kult císařů, božská úcta k císaři, jak ji žádali na východních královských dvorech: pokleknutí před císařem, konání oběti a obětování kadidla k jeho poctě.

Úcta
Císař byl připočítán ke státním božstvům. ~~Kdo~~ k němu olatila za občanskou povinnost. ~~Kdo odmítl obětovat, dopustil se urážky císaře /vlezrady~~ ~~císaře se stál (officialně, výrazu)~~ oddanosti a věrnosti. ~~oddaných vůči císaři~~ ~~říše~~ Nikdo se nad tím nepohoršoval. Kdo ještě věřil v bohy a polobohy na Olympu, ten prostě mezi nimi učinil místo i císaři. A kdo byl filosoficky založen, pro toho bylo vše jen zevnější formulí, aby odkázal věrnost státu. Na ~~jeho~~ vnitřní smyslení se nikdo nechal. Vyznavač východních náboženství: Isise, Attise a Mithry - uvítal kult císaře jako vítězství své vlasti, vítězství východu nad řecko-římským západem.

bez jakékoliv
Křesátné odmítli kult císaře ~~jejkž~~ ^{nejdříji mrtvý} výhradu. "Dávejte, co je císařovo císaři": poslušnost, věrnost, daně, službu ve vojsku. Ale jen Bohu dávejte co je Božího. Na těchto slovech se kult císaře musel rozbit. Jako skála stála Církev a odolávala nepovolené každému násilí lidských císařů. Zde je hranice, a kdo ji překročí zasahuje do práv sameho Boha. Odtud ono nezlamné "Ne" křesťanů na všechny výzvy, aby obětovali císaři - ani tehdy Ne, když pro tisíce mělo v odcověd rozhodnutí.

Mladá Církev vzala na sebe boj s celým světem, boj trpělivosti, utrpení a umírání, boj mučednického. Byla to nová křížová cesta Zakladatele Církve za smíchu a nadávek bezcitného nechápavého světa. Byl to zápas s temnými mocnostmi podezřívání a pomluv, se závistí a žárlivosti kněží model, s vášněmi a neřestmi těch, jimž křesátnství bylo stále výčitkou, s mukami, jež se stupňovaly za těch 300 let pronásledování až k ~~umírání~~ krutosti a k masovému vyvražďování celých křesťanských obcí. Církev trpěla, ale ~~zíroval~~ vítězila. ^{umírání} ~~a krvavý konci pronásledování jí bylo zároveň koncem muk~~ ^{ne všim uloven!}

Slyšeli jste rozhovor "Proč byla Církev pronásledována". Druhou část rozhovoru "Trpící Církev vítězí" uslyšíte v našem zítřejším pořadu.

M. W. - světový ucháčka: Španělský výbor.

Zprávy:

Nepřetržitá pomoc obyvatelům (postiženého) kraje Salernského, kteří byli nedávno postiženi těžkou živelní pohromou, přichází ze všech stran. Sirotkům po 400 zahynulých obyvatelích nabízejí nový domov jednotliví občané i ústavy. Evropská kolej v Strese ohlásila, že se ujme 30 studentů z postiženého kraje; nejvyšší Rektor Saleziánů don Zigiotti nabídl větší počet míst ve svých ústavech, podobně rektor kolejí v Pontano v Neapoli a mnohé řeholnícké kongregace.

-Vojsko, ženisté, letecké společnosti, společnost Fiat, která disponuje autokary, vše to svým způsobem přisluší na pomoc postiženým bratřím.

Mezinárodních katol. organizací, které tvoří jednotný Svaz, je nyní 31. Jejich federace je založena na katol. ideologii a je ochotna dát se do služeb Církve a bojovat za obnovu světa podle směrnic Sv. Otce. Právě bylo rozhodnuto o přistání mezinárodního Kongresu gen. shromáždění této Mezinárodní Federace a to v Brazilii, kde se bude konat přišlo
rok 36. mezinárodní kongres eucharistický.

Misijní časopis "Le proche Orient Chrétien", který vydávají Bílí Otcové v Jeruzalemě, podává v posledním čísle další důkazy nesnášlivosti židů vůči křesťanům. Tak 00. Karmelitánům byly znemožněny tradiční bohoslužby v Eliášově jeskyni. Protesty se strany židů byly podány i proti Verdihi Missa de Requiem; mají prý z ní být vyloučeny partie, opěvující Ježíše Nazaretského. Naposled skupiny as 500 ortodoxních židů v Tiberiadě přepadla dům, kde protestant. duchovní se chystal k svým bohoslužbám.

Unie amerických katolíků se obrátila na presidenta Eisenhowera se žádostí, aby státní department uděloval pověřovací listiny vyslancům v Izraeli nikoli pro Jeruzalem, nýbrž pro Tel Aviv, poněvadž rozhodnutím Spoj. Národů z r. 1947 má být zachován mezinárodní charakter města Jerusalema, což také bylo i Sv. Stolcem častěji zdůrazňováno.

Podle posledních statistik 15 procent všech Eskymáků, žijících za polárním kruhem, jsou katolíci. Oblati Nep, Panny Marie, kteří tam působí od r. 1912, založili už 50 misijních stanic s 3 biskupy, 50 kněžími, 15 bratřími a 15 řeholy, sestrami.

11 - 10/30" (modrá o něco měl)

13. XI.

355/2

Vítězné utročení.
Třídu Círku všem.

Vě včerejším vysílání jsme si položili otázku, jež soužila křesťany před
- a nad ně ze všedním porozuměním -
16 a více stoletími: Proč ~~nas~~ pronásledovali? Církev byla - a můžeme dodat je i
~~je církev~~ dnes pronásledována, protože má pravdu a protože o sobě hlásá, že ji má -
a tím je trnem v oku všem, kdo pravdu neznají a nechtejí ji znát. Křesťanství
dále znalo jen jediného boha; a ~~konečně~~ dávalo ~~tomuto~~ svému Bohu, nač jen on
měl právo, j. slovy odmítlo božský kult císařů; a v ~~jejich očích~~ se dopustilo
velezrady. Muselo proto na smrt. A Církev šla touto cestou, klidně, i když
se slzícíma očima a krvácejícím srdcem. Byly to zlzy a bolest matky. Její
dítky byly zatýkány a zavírány do hlubokých tmavých vezení ~~xxx~~
lidstva. S okovy na nohou pracovali na státních stavbách a v hlubokých šach-
tách; i synové patriciů a senátorů byli mezi nimi. Zašiti ve zvířecí kůži
sloužili Neronovi a krvelačnému publiku za osvětlení při noční ^{slavnosti} slavnosti
v církvi. Praskot plamenů, smích chásky, srdcející volání ubohých obětí -
to je osud křesťanů, jejich životního. Právo pro ně neexistuje, jsou jako
ptáci v oblacích, závislí na vůli a zvůli césara.

Onen večer v zahradách Neronových a ponurá záře ohně lidských obětí neustoupily z obzoru křesťanů pokud Konstantinův milánský edikt neukončil dlouhou
noc a nevynaloval den svobody.

Jak bolestné však byly tyto hodiny utrpení. Po Neronovi přišel Domicián, jenž
si dal říkat "Pán a Pán". Jeho zvůli padli za oběť i členové císařského domu
Klemens

konsul Flavius ~~XXXIX~~ s manželkou Domitillou. Snad tehdy přijaly podzemní
katakomy své prvé svaté ostatky. Ještě dnes ukazují rodinnou hrobku křesťan-
ských Flaviů na jih od Říma na Via Adreatina. Tam, ^{za hradem Rime} dole v cemeteriu sv. Domi-
tilly začíná posvátná cesta. Ti posvětili ~~om~~, kdo ve světle blikajících
lamp navštěvovali hroby svých drahých /prosili o sílu pro týž boj, kdo byli
vnášeni dolů roztrháni, rozkousáni a spáleni jako svědkové Kristovi. A z této
půdy vyrostl křesťanský Řím. Mlčení noci a smutek křesťanů byl jejich doprovodem. Na mramorové desce vytěsali salmu a jako poslední pozdrav vřáni pokoj
"Pax Tecum - Pokoj s tebou". To bylo polibení matky na rozloučenou na čisté
čelo mrtvých dítěk. Nikdy je neznesvětil obětní venec, na bledé rty, které
statečně a siistotou ve vítězství vyznávaly Krista a se k němu modlily
Maranatha....

A Ježíš přišel a sílil je,. Děti, danny, ženy, jinochy i muže. říšel se svou láskou, útěchou a posilou. Přeměnil přirozenou hrůzu před mukami a mečem v tuhu po smrti pro Krista. Dal ~~jsem~~ ^{mučedníkům} zajásat, když se dověděli, že nastala pro ně chvíle boje. Ve svátečních šatech, oděni šperky šli k milníku za hradby Ríma, kde měl byt vykonán rozsudek. Krev mučedníků se stala semenem nových křestanů. A křesátnství vzrostlo a znehuntělo. Pronásledování stejně jako klid můj praly. Stalo se silou, s níž i císaři museli počítat. Pronikalo do nejvyšších královských až k samému trůnu. Zdálo se, že nejhorší časy minuly. Ohňová záře zbledla - právě tehdy však začalo nejstrašnější pronásledování, století cílevědomého bezohledného ~~pronásledování~~.

Decius (249-51) nařídil, že všichni musí obětovat statním bohům. Kdo se zdráhal byl nejdříve mučen a pak odsouzen k nuceným pracem anebo na smrt. Církev po prvé musela opakovat své ztracené syny. Dlouhá doba míru přivedla do jejího louna mnohé, kteří do sebe nevsáli smýšlení mučedníků. Tím slavnější však byla statečnost křesátnů silných ve víře. I ve smrti vítězili na vzdor mukám a utrpení. Ale i odpadlíci se většinou každěně vracejí, plni bolesti, že strach a úzkost před smrtí jim vyrvala z rukou palmu vítězství.

Pronásledování Deciova bylo jako první silný vítr, který byl předchůdcem bouře. Církev se připravovala na hořší. Nové chodby a hroby byly vykopávány v katakombách. Nědy tam konali i bohoslužby, neboť ~~obydlí~~ ^{obydlí} v domech bohatších křesátnů již byly malé. Církev se stáhla do města mrtvých mučedníků.

Byla tam bezpečna? Valerian (253-60) vzloupněn křesátnům i toto útočiště. Vchody byly hlídány, a křesátné měli být v podzemních chodbách za živa pochováváni. Mladý Tarsicius, papež Sixtus, jáhen Vavřinec, statečný biskup z Kartagena Cyprián dali tenkrát svetu příklad statečnosti a vernosti víře. A císař Valerian zemřel v zajetí, jako ~~celedín~~ ^{otrok} u perského krále. Syn Gallienus ~~zrušil~~ ^{vznik} edikty pronásledování. Nyní mohlo křesátnství načerpávat síly k rozhodujícemu boji. Co jen lidé mají v síle duše i hmoty, stálo na straně císaře. Sám císař, který začal vyhlazující boj, dával záruku úspěchu. Dioklecian (284-305) vojevůdce, obnovitel římské říše, mocný vladař. Nebyl od přirozenosti ukrutný; ~~ale~~ ^{rde lo} 6 žádalo blaho státu, ~~a~~ ^{proto} neznal ohledů.

tam

Toho byli Izli nepřátelé kresťanství. Znali pověrčivost císaře, jeho lásku k per skému bohu světla Mithrovi, jeho touhu být každým uznáván za božského původu jeho snahu uchovat státní náboženství jako základ státní jednoty. Zlevěstné sémě proti rooustoucí moci kresťanů zaseli do císařova srdce: mnogo kresťanů prý je již ve vojsku, ano až do úřadů na dvoře a na místa místodržících se vydali. Strašné sémě vzešlo až příliš brzy, a proměnilo se v nejstrašnější pronásledování jaké kdy kresťanství znalo. 23. února 303 byl srovnán se zemí biskupský kostel v Nikomedii, v Diokleciánové residenčním městě. A druhého dne vyšel edikt, který poroučel zničení křest. chrámů, vydání posvátných knih a zbavoval kresťany všech práv. Druhý edikt, v dubnu: biskupové a kněží měli být zatčeni; třetí edikt aby je mukami nutili k odozadu. Čtvrtý edikt, r. 304 kladl kresťany před dví volbu: obětovat anebo zemřít. Jakákoliv ukrutnost byla známa, všechna se měla obrátit proti kresťanům. Sterá smrt měla stihnout ty, kdo se odvážili odporovat všemocného božského vůli Diokleciána.

Kresťani troli a umírali v tisících a desetitisících. Nikdo nereptal, neptal se Církve, proč je bez milosrdenství posilá na smrt. Velká láka ke Kristu hárala v jejích srdečích. Spíše Církvi děkovali, že smeli svou lasku zoečetiti krvi. Jim byla dána síla splnit přísahu věnosti. V Nikomedii šlo na smrt jednoho dne 270 kresťanů. Tebe v Egyptě byly po roky dějištěm masových poprav, které zádaly denně 60-100 obětí. Ani jména většiny obětí neznáme. Na jiné vzpomínáme s hrđostí a svatou pýchou: Anežka, Šebestián - Roku 288, v Egyptě, v Východě, v Španělsku, v Německu, všude bila očima zkropena, poseta a posvěcena krví mučedníků. Bylo to poslední zoufalé výještí pohanství. Získal se unavili krveprolívání. Lid již za nimi nestál. Dioklecián a Maximián odstoupili. 305, Galerius vydal na antickém řížku toleranční edikt. Maximus Daza, poslední a neukrutnější pronásledovatel, byl poražen Liciniem r. 313. A před půl rokem porazil Konstantin Maxentia na Milviove mostě. Zec. února 313 Konstantin i Licinius potvrdili kresťanům svobodu. Ještě za Licinia a Juliána Odpadlíka se rozrušilo pronásledování. Ale starý nenávistný žár te již nebyl. Dříve než se mohl rozšírit zanikl. - Milánky toleranční edikt byl zlatou bílou svobody kresťanů. Bylo to státní uznání plného vítězství kresťanů nad římskou velmocí. Co kresťanství hájilo a zač bojovalo, to si uhájilo. Císař sestoupil se své nadlidské výse

r. 311 pred mrtv.
n. 313
M. 313
P. 313
J. 313

Vzdal se božského kultu. Nezádal oběť kadidla. Uznal nad sebou Boží svrchované právo. Mezi císařem a křesátnstvím nastal mír.

Milánský edikt znamená velikonoce křesátnství. Vítězné, triumfující, v oděvu radosti vystoupilo z temných katakomb. Zhaslo blikající lampy a zapálilo svíci radosti. Postavilo si basiliky a prostorné kostely, a nahoru na nejvyšší vrchol stavby ~~postavilo~~^{vtýčilo} kříž, znamení Kristovo. Slavilo bohoslužbu s hýřivou nádherou a zazpívalo plno nadšení svůj zpěv chvály, díků a prosby Kristu, nesmrtelnému králi veků.

Slyšeli jste rozhovor "Tříci kříky vítězí".

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

--Dobrý pastýř--pro kněze -- *Zprávy s nábož. informací ve vlasti.*

Zprávy:

Kardinál Cicognani, prefekt posv. kongregace obřadů, byl ~~je~~ nyní jmenován též prefektem apoštol. pečetě u nejvyššího Širk-soudu.

Modrá Armáda naší Paní z Fatimy, která čítá miliony členů po celém světě, uspořádala svůj první mezinárodní sjezd v Římě za předsednictví kardinála Constantini. Cílem Mariánské Armády je šíření fatimského poselství míru v světě a obrácení Ruska, což předpokládá ovšem duchovní obrodu Západu. Za evropské centrum této armády byla určena Paříž, v USA Washington. Mezinárodní centrum je v portugalské Fatimě.

V prvních dnech příštího měsíce bude v Římě II. mezinárodní sjezd dělnické katol. mládež. Zahajovací projev v paláci Apostolské kancelerie bude mít ~~S~~ Ssagre Petr Sigismondi, sekretář kongregace pro šíření víry, jenž byl nedávno apoštol. delegátem v belgickém Congu.

Irští biskupové vydali výzvu věřícím všech diecesí, aby spolu-působili při výstavbě řeholního domu na hranicích železné oparty v Německu. Tak se také Irsko připojí do řady modliteb, které budou konány v onom řeholním domě za trpící lid na druhé straně.

19
34
33
42
128
(105)

ústav pro studium
totalitních režimů

Rozhovor s kněžími:

M. Spol! Především heslo k našemu hlášení domovu: In silenzio et spe erit fortitudo vestra - V tiché důvěře bude vaše síla /Is, 30.15/ Mluví se a píše o deportaci mnohých nšich kněží a věřících daleko za hranice země. Protináboženská propaganda svými výstavami a kurzy se stupňuje. Nad to ještě ~~unitejte pravdu neuvěřit~~ smesně a nehorázně řeči o Náměstku Kristovu jako třebas v pražském rozhlasu 3.XI. Jakž Všechny kongresy, pořádané v Římě, takž i účastníci kongresu Mezinárodní krim. policie požádali Sv. Otce o audienci. Načež jsme slyšeli z Prahy "soucitné povzdechy nad surovým pendrekováním, týráním a vězněním tisíců poctivých lidí, k čemuž prý papěž vyslovuje ~~štěstí~~ božské požehnání." Právem jsme mysleli na surové, nelidské týrání věznů ve vyšetřovacích vazbách na Pankráci, v Bartolomějské ulici, v Ruzyni, v Brně na Cejlu, v Milevsku a věvšech koncentráčních táborech, kde vskutku je nelidsky týráno mnoho poctivých lidí jen proto, že konali svou povinnost a hájili lidská práva. Avšak-in silentio et spe erit fortitudo vestra! - Všeho do času.

A toto zotřené protináboženské bojž však zazněl v pražském rozhlasu 14.XI. doměle jasnější souzvuk: a to při instalaci 3 nových kanovníků v Hradci králové. Na jedné straně zatýkání kněží, rozsudky, týrání a mučení při výsleších, da to právě v královéhradecké diecézi a na druhé straně slavnost-jakoby se nic nedělo. Jedni kněží jsou ~~zde~~ tvrdě proná sledováni a druzí hermelínem odíváni. Máme přímé zprávy o rozhlasové reportáži z oné slavnosti i jak noví kanovníci ohlašovali svůj program. Jeden z nich, odchovanec římského semináře, byl nucen ~~šé~~ ~~obrávit~~ proslovit poselství italskému kleru a lidu. Bylo by to krásné - ony řeči internacionální řeči lásky /komunisté raději užívají ^{svou} nenávist/ kdyby režiséři celé té slavnosti tím nesledovali jiný - propagandistický cíl vzhledem k důvěřivému lidu italskému. Noví hodnostáři musejí sloužit ~~zde~~ tyranskému atheistickému systému; proto byli vařenuti za kanovníky. Jejich postavení není věru závidění hodné. Tam u vás každý ví a zde ve svobodném světě každý nepředpojatý chápe, jaká je taktika komunistů: využít a zničit.

Nevíme, co této instalaci předcházelo. jaké hrozby a úzkosti; víme však, jak je těžko obstát v tomto ožehavém postavení a nezradit ani Církvi a ni věřící lid. Jejich rozhodnutí a jednání posoudí jednou budoucnost.

Nyní na obraj Glosy : l. / z posledního úředního prohlášení ústřed. Výboru komunistické strany v Sov. Svazu o omylech vědecké protináboženské propagandy z 11. XI. Několik poznámek:

Ono prohlášení neznamená změnu základní linie, nýbrž její zintensivnění; strana bude nadále pokračovat v protináboženském boji zdokonaleným způsobem. Propaganda prý musí být účinnější a nikomu nebude možno sčít proti ní ohradit. Přece něco potěšitelného však z prohlášení plyne. Dosavadní kampaň protináboženství sklamala, neboť byla vedena, jak praví prohlášení . - většinou nedouky, kteří svými smýšlenými historkami nedovedli přesvědčit ani prostého člověka a proto v rozpících sahali k hrozbám a násilí. Není vyloučeno, že dojde i k čistce v příslušných úřadech pro církevní záležnosti. Nebudou však potrestáni za lži a křivdy, nýbrž za neúspěchy, neboť v mnohých případech věřící ještě posílili v náboženském přesvědčení. Nyní lze očekávat propagandu ještě nebezpečnější. - Strana setaké chce ospravedlnit za fiasko a proto sváluje všechnu vinu na neschopnost propagandisty. Výzva Chruščovova však sotva zmírní vlnu rozhorčení a to ve světové veřejnosti, když je vlastně výzvou k reorganisaci protináboženské propagandy a sama už svým obsahem - urážlivá pro věřící. Přehmaty hlavně vůči duchovenstvu, jež strana úředně dozvane, měla by strana odčinit tím, že propustí na svobodu řeckokatolické biskupy a kněze a rovněž i naše žeholníky a řeholnice, kteří jsou už po léta drženi v táborech nucené práce. Neučiní tak, poněvadž schází dobrá vůle a je třeba se tedy vyzbrojit silou Boží, až se vynoří nová vlna rafikovaného boje proti náboženství. Snad už bude poslední.

- nyní na obraj nedávno prohlášení o omylech vědecké propa-

na stranu Maďarsko: L Osserv. R. uvěřejňuje v části, nadepsané domunetace —
užití dlouhý informativní článek o svobodě kultu a náboženství v
vzdalost Maďarsku. Reaguje tak na zkreglená tvrzení náboženského buleti-
nu, který je vydáván v Maďarsku a rozšířován v různých jazycích
za hranicemi. Zde totulky oné dokumentární studie římského lis-
tů: Omezení svobody kultu - Násilí proti svobodě svědomí - Ne-
ní třeba katechismu - Zrušen katol. tisk-Potlačení svobody slo-
va a združování - Pokus o ujařmení kleru komunistickým programem-
Kalvarie řeholníků a řeholnic — *Rohyti si milasabu no - dale* Vláda se vetřela do církevní
správy - 4 biskupové ve vězení atd. L Osserv. R. shrnuje své úda-
je *v tu to každouček věty* "I když maďarský režim částečně respektuje potřeby
kultu, nevzdal se svého protináboženského programu, pokračuje
ve svém neúprosném záští, jež plyně už ze samé podstaty komunis-
mu. Církev nemá možnosti řídit se svými zákony, není svobody
tisku ani vyučování, takže Církev nemůže vykonávat své duchov-
ní poslání, které jí bylo svěřeno božským zakladatelem. Svědomí
jsou zpustočena jařmem státu. Situace je zhoršena exklusivním a
despotickým užíváním svobody se strany komunistického režimu,
který usiluje o vítězství atheistické ideologie." — praví l Osserv.

nálezy Nový apoštolský počin biskupa televise *Fulton Scheena*.
Tímto názvem je označován známý biskup Msgr. Fulton Sheen, kte-
rý pravidelně působí v tomto sektoru na nejširší americké vrst-
vy. Biskup Sheen vyvíjí širokou činnost i na jiných polích.
Vydal už aspoň 50 publikací výchovného, náboženského a *kultu*
hospodářského a sociálního obsahu. V těchto dnech biskup Sheen
svolal své přátele z kruhů uměleckých a žurnalistických na
misijní výstavu, umístěnou v místnostech Díla šíření víry v
New Yorku. Výstava *cheet* seznámila s činností misionářů na po-
li charity, výchovy a vyučování. Z výstavy je patrné, že 65.000
osob je činnost ve školách, sirotčincích a v asylech pro star-
ce. Tato díla jakož i nemocnice a kostely *jezuitů* vedeny s láskou
a sebezapřením 100.000 kněží, bratří laiků a Sester, kteří ne-
dostávají žádné remunerace. — Po uvítacím proslovu biskup tele-
vise ukázal svým prvním hostům sály a upozornoval je na jedno-
tlivosti jako na sochu, představující Sestru Marii Sizannu z
kongregace Maristek, která po 25 letech neúnavné činnosti vy-
nalezla serum proti malomocenství, což bylo velkou pomocí
10, milionů nemocných. Poukázal rovněž i na televizní sošku Ma-
dony, kterou už představil publiku USA při zahájení televizní-
ho vysílání 2.XI t.r.; též velkou grafickou mapu, znázorňující
komunistická vězení, v nichž jsou brutálně pronásledováni kat.
misionáři a jiné podobné doklady o podvratné činnosti nepřátel
křesť. *civilisace*.

Ra Va 19. XI. 54

357/2.

Znáte Hyrakusy? Včerajšou ~~jsem~~ jsem o nich slyšel hovořit jen v dějepisu. Ve fysice se učí o Archimedově zákonu a ~~že~~ Archimedes byl Hyrakusem ještě v dobách staré slávy, kdy kolise město několikrát ~~užila~~ odvážilo bojovat proti Rímským. Dnes ~~už~~ s tímto vědou slyšel jen zajímavé výslovnosti, ve zřízení řeckého divadla, rímský ^{a galilejský} amphiteatr, ^a ~~zde~~ ludoří, respektive ^{užitkový} a město ~~poměr~~ hostil město ~~ne~~ antického bylo v antice ~~po~~ tu ludoří, město domluvily se od řeckého rodu se jeho jménem sase rozvedlo celým světem pro neobvyklý rjev, který se tu poprvé udal 29. srpna minuleho roku.

Tři dny každý slyšel s očí malého barevného sádrového reliéfu, snásoruňujícího Nejčistého Sedce P. Marie Obraz patřil muzeum Janusovýmu se Hyrakusem, který jej dělali jako svatého Ondřeje, ačkoli jinak byl v nařešenském dědictví vlastní. Měl ji dokonce členy komunistické strany.

Mladá Žena
Paní Janusovci, budoucí matka, trpěla časté bolesti a kříčkou spojené s těhotenstvím, kálil už již srak.

Ráno 29. srpna přišly obvyklé kříčky. Po protiprecese na chvatce nějak cítila náhlou silnou. Otevřela oči a spatřila, že jeji rádiová Madonna pláče. Stolník lidí Neboj S jiným polohovostí priblížil se až do blízka a řekl velké mu osrstvě lidí.

Policajní komisař se snářil udržet pořádek, přišel tedy obrat na policejní ředitelství. Cestou Madonna plakala.

Na noc jej vrátil majitel, který jej zavřel do saňovky ve skříni a přikynul plátvinu. Ráno by už slzy byly velké od slz. Slzy stekaly po tři dny.

Na náležitou Kancelér arcibiskupské kurie Ugo Gamarella požádal krajský zdravotní úřad, aby poslal komisi ^{laků} (odborníků), která by vedecky proskoumala slzy. Chemickým rozborem pak bylo sjisteno, že jsou tekutina má charakter a chemické složení lid. slz lidských.

A opět během dne se objevily slzy, které kanuly z očních dutin obrazu. Když byly hadříkem setřeny, objevovaly se nové a stékaly až k ruce spočívající na srdeci Madony. Zjev se opakoval po tři dny, do odpoledne 1. září. Na naléhání zástupu musela být Madonna zavěšena nad hlavní vchod, aby ji všichni viděli. Tentokráté sami žm. členové policie brali od kolemstojících kousky vaty a s úctou stírali slzy.

V pondělí 31. srpna odpoledne kancléř arcibiskupské kurie Msgre Josef Gansrella a farář Josef Bruno, požádali osobně krajský zdravotní úřad, aby poslal komisi odborníků vědecky prozkoumat slzy, které se objevovaly v očích obrazu. 1. září kolem deváté hodiny se dostavila žádané komise s farářem Bruno k domku na Via degli Orti. Komisi tvořili lékaři Dr. Cassola, ředitel porodní kliniky, Dr. Cotza z krajského zdravotního úřadu, Dr. Marletta, inženýr D. Urso a jiní, chemici Dr. La Rosa a Dr. Bertini a jiní. Paní Janruzeová se zkouše slz zprvu zdráhala, potom však vzala ze zásuvky skříně půlkrytý obraz. Vlhký reliéf byl osušen. Potom se pozorujícím objevily v očích Madony, které se velmi podobaly pláčicím lidským očím, volně se tvořící slzy, jichž doktor Cassola přenesl kubický centimetr do zkumavky, aby mohly být podrobeny chemickému rozboru. Tato slzy byly poslední, které se objevily. Inženýr D'Urso zatím sňal z černé desky, na které byl připevněn, sádrový odlitek. Všichni členové komise jej postupně prohlíželi. Byl uvnitř dutý a úplně suchý. Chemickým rozborom krajské zdravotní a prof. laktické laboratoře bylo zjištěno, že ona telutina má charakter a chemické složení lidských slz.

To, co bylo řečeno až dosud výplývá bezpečně z přísežného údaje lékařů a z přečtených svědectví, o jejichž pravdivosti a upřímnosti je bezpodstatné pochybovat.

Zajímavý je postoj syrakuského arcibiskupa Hektora Baranziniho, v jehož diecézi se případ udál. Ve svém referátu piše: "Sám jsem Madonu slzet neviděl. B-1 jsem právě u seminaristů v Ganicattini Bagni, když k němu zastikla zpráva. Nepřikládal jsem jí mnoho důležitosti pro pocit nedůvěry a podezření, že běží o lidovou pověřitost. Hlavně však, abych svým kladným postojem nedal lidu

záruku, že jde o pravdivou událost. Zářel jsem se tedy osobního zásahu až do druhého září, kdy jsem se vrátil do Syrakus a zjistil, že pověst o události nebyla neočekávaných rozměrů. Rozhodl jsem se tedy podívat se na vlastní oči, co se vlastně děje. Stalo se tak večer 2. září. Madonna byla již přenesena z původního místa na průčelí domu v téže ulici, kde bylo větší prostranství, kde se dostal tlačenici kupředu, viděl jsem obraz s něžnou mateřskou tváří, úplně suchý. Kolem stojící mne však ujišťovali, že viděli v minulých dnech Madonnu plakat. Vyzval jsem zástup k modlitbě růžence a několika slovy jsem jej napomenul ke klidu a podrobení se církevnímu rozhodnutí, tak ukází, že jsou upřímní ctiteli Mariiny.

Na svátek Narození P. Marie 8. září, jsem navštívil obraz podruhé a řekl jsem pozornému zástupu: "Bůh posílá Marii, aby zachránila společnost a pobloudilé duše, Zatím se však nemohu a nesmím vyjádřiti o událostech, které sem přivábily takový zástup. Naše matka Církve se nevysloví leč po přísné a zralé úvaze, protože je učitelkou moudrosti a rozvážnosti a ne ukvapenosti. Nedivte se proto, když váš biskup se chová s odstupem, hodným svaté matky Církve. Také vy budete klidní a rozvážní, bez přehánění." Podotkl jsem též, že slzy Madonny nejsou slzami radosti ale zármutku, napomenutím pro mne, pro kněze a věřící, abychom zlepšili svůj život a vrátili se na cestu přikázání.

Podobně jsem napomenul věřící 19. září v příležitosti přenesení obrazu z ulice Degli Orti na náměstí ~~muzeum~~ Euripida. Přenesli jej tam proto, aby se usnadnil přístup tisícům věřících, kterých neustále přibývalo spolu s možtví nemocných a trpících. Znovu jsem doporučil, aby se vyhývali přenáhlení, které v záštu může snadno vzniknout, aby ^{s nad} neuškodili důstojnosti pravdy a čistotě víry, ale naopak, aby se ukázali poslušní pokynů církevní autority.

Mezitím jsem sestavil církevní tribunál, který měl uspořádat přečetná světectví o události a lékařskou komisi p. tñacti vnikajících odborníků pro prozoumání a vyjetření mnohých ~~muzeum~~ uzdravení, která byla oznámena.

10. září jsem podal jako odpověď na žádost jeho Eminence kardinála Pizzardo,

sekretáře kongregace Svatého Officia, přesnou zprávu o událostech v Syrakusách. Zároveň jsem přiložil různé dokumenty, zvláště potvrzení lékařské komise o rozboru kapaliny, která se objevovala v očích obrazu, a fotografie plácící Madony. Od 24. do 29 září jsem byl v Římě, abych odobně zpravil Svaté Officium a abych se mohl poradit s kardinály Pizzardo a Ottaviani, od kterých jsem skutečně získal pokyny k opatrnosti. Kardinál Pizzardo mi též poradil, abych požádalo audienci u svatého Otce. Ten nás ochoťně přijal v Castel Gandolfo 27.září. S velkým zájmem a otcovskou přívětivostí vyslechl moji zprávu. Opět jsem dostal pokyny pro opatrné jednání, aby se vše to obrátilo ke skutečnému dobru duši. Odjel jsem velmi povzbuzen.

Po předběžném oznámení, které mi poslal Msgr. Montini, prosekretář sv. Otce, přijel 24.listopadu do Syrakus profesor Alois Gedda, aby připad vyšetřil. Po dvou letech pečlivého výslechu paní římské Jannasové, v jejímž domě se stal zázrak, ostatních zúčastněných osob a lékařské komise, odjel s plným řešením o pravdivosti události. Rozdělil mi psal, že přijal s plným zadostiučiněním rozhodnutí římských biskupů, jejichž jednohlasný posudek o pravdivosti slizení je nyní všeobecně znám. Když jsem rozhodnutí 16.prosince oznámil věřícím mé diecéze, kteří uznali jsem za vhodné připojit slovo "římského uzdravení", která jsou hlášena, nejsou ještě dostatečně prozkoumána. Je třeba podotknout, že ne každé uzdravení je zázračné, ještě když zázrak se využívá v jiném směru než mít být pečlivě zjištěn, a právě v tom se jeví velká rozvážnost Církve. Přesto se však nemůže počít, že přečetná tělesná uzdravení jsou milosti, které se mohou přičísti příslušné Madonny. Podrobujíce se úplně rozhodnutí svaté Stolice, chciem se vysnádat, aby vše přispělo k větší cti a glávě Boží, ke vzruštu úcty k Panne Marii ke skutečnému prospěchu našich duší. 29.ledna jsem vyzval s důvěrou blízké vzdálené ke zroduvání svatyně, která bude významem stáleho dobrotu, milosrdenství a slávy Nejkrásnějšího srdce Panny Marie a velkodusnou vdečnost jejich synů. ~~Dostal jsem~~ 6.února doby už uplynul rok celý rok. ~~Byl~~ Kostel P. U. v obecně v Gratiellach se ~~byl~~ ^{začíná} stavět. ~~Když~~ ^{je} ~~rozložené~~ před ^U mat' národ si jistě přejí, aby to vše přispělo k větší otci a slávě Boží k srdci P. Marie ke svobodi Církve a prospělu všech našich duší.

v dnešním programu -první ze srie přenášek:Plačící Madona v Syrakusách

Zprávy: *Juto* Pristá neděli 21.XI. bude zapsán do seznamu blahoslavených cti, služebník Boží Jan Martin Moye, zakladatel řádu Prozřetelnosti v Lotrinsku a jeho učitelek v Číně. Slavnostní akt počne o 10. hod v bazilice svatopetrské. Po čtení papežského dekretu a pontifik. mše sv. udělí svátostné požehnání gen. Superior Zámořských misií z Paříže, ke kteréžto kongregaci náležel nový blajhoslavený. O 17. hod přijde do basiliky Sv. Otec uctít nového blajhoslaveného. Obřady budou vykonány za přítomnosti sv. kolegia, diplomatického sboru, 6 biskupů, vynášených z Číny. Přítomni budou přítomní blajhoslaveného, as 500 SS Prozřetenosti a jeden ze zázračně uzdravených na přímluvu Jana Mart. Moye. --Tento se narodil v obci Cutting-diecéze Mety. r. 1738. 47 let působil ve vlasti, dalších 13 let v Číně a znova 10 let ve vlasti Evropě. Slavnost bude vysílána vatikanskou rozhlasem na obvyklých vlnách v neděli o 10ho a pdpol v 5 hod.

Včerejší gen. audience v Castel Gandolfo se zúčastnili: Mar. pout Mil. Bratří i s pomocným personálem-saleziánští studenti od sv. Kalista v Římě-Kat. Akce z Bologně, novomanželé- dále důstojníci a vojáci americké armády, pořadatelé Schönstattského hnutí a jednátliví poutníci z celého světa. Sv. Otec pozdravil jednotlivé skupiny a za ovaci přítomných udělil všem přítomným i jich přátelům apoštolské požehnání.

Biskupové USA na svém ročním shromáždění za předsednictví chicagského arcibiskupa kardinála Striche označili porušování ženevské úmluvy se strany komunistů za " mezinárodní hanbu". Komunisté totiž lší, násilným útlakem brání Vietminským ve svobodné volbě mezi severní a jižní zonou-komunistickou a nekomunistickou. Biskupové USA vydají do 14 dnů Bílou knihu, v níž případy o porušování úmluv budou podrobně doloženy.

Mezinárodní studentské hnutí Pax Romana - v zkratce MIEC-Movement International Etudiants Catholics zvolilo opětovně za gen. sekretáře Berneša Ducret gen. sekretářem hnutí na příští rok a Indu Jos. Kuriacose za předsedu. Je to poprvé, co tato nejvyšší funkce v Pax Romana je svěřena asijskému příslušníku. Jos. Kuriacose se narodil v Indii, studoval v Lovani chemii, kde dosáhl doktorátu. Místopředsedou Pax Romana je polák Zygmunt Marzys, 2. místopředsedou Maria de Lourdes Pintasilgo z Portugalska, 3. pak Švýcar Angelo d'Alessandri.

Maria Všude v světě se pořádají Saleziáni oslavy ke cti sv. Dominika Savio. Největší oslavy byly ve Valdocco u Turína, kde sv. hoch studoval. Tam za přítomnosti mnoha vznešených hostí promluvil gen. ředitel pro lidovou výchovu prof. Paddalaro. Nazval mladství světce květěm výchovného systému sv. don Bosca. Rozebíráje pojem mládá a svatosti pravil: "Svatost spočívá v dobrovolné praxi, v níž prostředek je v plné shodě s cílem." ---- Náš spolupracovník navštívil letos o prázdninách Syrakusy na Sicilii, aby se osobně přesvědčil o faktu a vlivu nedávného divu, známého pod jménem: Plačící Madona. Své poznatky a zkušenosti vydal přednese nasim posluchačům, z nichž první dnes prošlo. Slovo ma nas syrakusský poutník:

Duchovní svaté přijímání vykonáme na příklad takto:

"Božský Spasiteli, věřím, že jsi přítomen v Nejsvětější svátosti, abys byl pokrmem našich duší. Rád bych tě přijal nyní pod svátostnými způsoby; protože však bami; ~~že~~ nemí mi to možné, přijď alespoň duchovně svou milostí ke mně. Rozněcuj ve mně oheň své lásky, a nedopust, abych se kdy odloučil od tebe.

Toto privilegium Posvátné apoštolské Penitenciarie platí zajisté pro ty, kdo svátostnou zpověď a svaté přijímání vykonat nemohou.

Opakujeme ještě jednou krátce obsah dekretu:

Věřící, kteří nemohou vykonat svátostnou zpověď a svátostné svaté přijímání nutné k získání plnomocných odpustků mariánského roku, získají tyto odpustky přece, vzbudí-li dokonalou lítost, vykonají duchovní sv. přijímání a pomodlí se: 5 krát Otče náš, Zdrávas Maria a Sláva Otci ^(ke cti) k 5 ran Krista P. 7 krát Zdrávas Maria na památku jejích 7 bolestí a jedenkrát Otče náš, Zdrávas a Sláva Otci na úmysl sv. Otce.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Nyní důležité rozhodnutí - pro vás, dr. Fráňkovi ve vlasti:

Výnos Posvátné apoštolské Penitenciarie, jímž se věřícím t.zv. Umlčené Církve ustanovují podmínky k získání plnomocných odpustků mariánského roku.

Výnos zní takto:

"Jeho Svatost Pius XII. rozhodl, že věřícím, kteří žijí v krajích t.zv. Umlčené Církve a kteří za nynějších žalostních okolností nemohou splnit podmínky, jež byly předepsány k získání odpustků mar. roku, stačí, když místo svátostné zpovědi vzbudí dokonalou lítost, místo svátostného přijímání vykonají duchovní svaté přijímání, a se pomodlí 5 krát Otče náš, Zdrávas Maria a Sláva Otci ke cti 5 ran K.P. a 7 krát Zdrávas Maria na památku 7 bolestí P. Marie, a jedenkrát Otče-náš a Zdrávas Maria na úmysl sv. Otce.

Dáno v Římě, v úřadě Posvátné apoštolské Penitenciarie, 12. dubna 1954.

Podepsání: Nicola Card. Canali, penitencianius ^(maior)
S. Luzio, Reggens."

Takto všichni, kteří žijí za železnou oponou, mohou získat plnomocné odpustky Mar. Roku stejně jako věřící svobodného světa. Jsou tak hojně: každou sobotu, každý Mariánský svátek, při společné pobožnosti v Mariánské svatyni, na pouti atd. -- Myslete na to v onech dnech vzbudte ony úkony lítosti a touhy po svatém přijímání a pomolte se k 5. ránám Kristovým, na paměť 7 bolestí P. Marie a na úmysl Sv. Otce, jenž na vás nezapomíná a uděluje vám tak hojně z pokladu Církve svaté, který jménem Kristovým spravuje.

Řečené modlitby: *Exaudi nos* ...

Dokonalou lítostí zde rozumíme upřímnou bolest nad hříchy, která pramení z nadpřirozených pohnutek, z lásky k Bohu, jehož jsme urazili, a která je spojena s opravdovou vůlí se vyznávit, jakmile se nám k tomu naskytne vhodná příležitost.

Zprávy:

Sv. Otec přijal ve zvláštní audienci na svém letním sídle v Castel Gangolfo účastníky 127. zasedání správní rady Mezinárodní Organisace. Práce je předsednictvo s Davidem Morse býv. podsekretářem USA v čele, zástupce 30 vlád a 20 představitelů dělnictva a 20 z kruhů zaměstnanců vlastelů. - Při té příležitosti Sv. Otec proslovil dělší francouzskou řeč, v níž zhodnotil vykonanou práci za třicetiletého trvání této organizace práce a zdůraznil velkou důležitost mezinárodní spolupráce v sociální otázce, jak to už hlásal bl. paměti papež Lev XIII. — a to nejen v odstranění zlořádů, nýbrž i po stránce positivní hlavně v choulostivé otázce poměru mezi dělníky a zaměstnanci. *B* Nejvyšší učitel Církve nastínil i budoucí cíle Mez. O. práce a to: vytvoření takových životních podmínek, v nichž by byla chráněna nezadatelná práva lidské osoby, — výstavba takové časné společnosti, kde by mohla bez jakýchkoli obav zkvetat soukromá iniciativa s vyloučením vykořistování se strany jednotlivců a kde by bylo možno se přidržet celou duší vyšších principů morálních a náboženských. K tomu je ovšem třeba přistoupit k duchovním hodnotám a počítat s jejich triumfem nad rozkladnými silami. — pravil dnes Sv. Otec účastníkům správního výboru M. O. P.

Zvláštní úmysl je vyhlášen v Římě a v Itálii na zířejší den za ty, jichž hlavním životním úkolem je modlitba za kontemplativní řády. Rozjímové kláštery a řády jsou jakoby památníky a dílnami modliteb a apoštolských milostí. Jako Ježíš v nebi a v Eucharistii za nás ustavičně oroduje, tak kontemplativní řády jako bdělé hlídky, ustavičně adorují a za nás se přimlouvají. Žijí ve věčné klausuře a nemají styku se světem, svět však pocituje vliv jejich obětí a modliteb. Zítra neděle bude připomínkou, že ony řeholnice také za zádmi klášterů potřebují také žít. Římanům to zítra připomene velkých přítel khudých klášterů — poslanec a starosta města Florencie la Pira svou přednáškou vna Angelicu.

Všude v světě Saleziáni pořádají oslavy ke cti sv. Dominika Savio. V největším měřítku tomu bylo nedávno ve Valdocco, kde sv. hoch studoval. Tam za přítomnosti mnoha vzmešených hostí promluvil gen. ředitel pro lidovou uýchovu prof Padellaro. Nazval mladistvého světce květem výchovného systému sv. dona Bosca. Řečník rozebírá pojednatosti pravil: "Svatost s počívá v dobrovolné praxi, v níž prostředek je v úplně shodě s cílem."

Kardinál Adeodato Piazza, sekretář posv. konsistoriální kongregace přijal čestné předsednictví mezinárodního kongresu, který pořádají katol. charitaticní organizace na ukončení Mar. roku v Římě 5-8 XII. Hlavním předmětem studia bude studium problemů ochrany mládeže, rodina dětí v zemích misijních.

V dnešním pořadu "Nedělní zvony" si můžete poslechnout příležitostnou úvahu: Křesťanské manželství cesta k Bohu. - Závěrem poznamku: Veliké znamení na nebi.

Draží posluchači Vatikánského rozhlasu, někteří se snad podivíte dnešnímu tematu, které jsem zvolil k této nedělní úvaze. Církev nám kreslí v nedělní perikopě konec Jerusalema a konec světa se všemi apokalyptickými hrůzami a útrapami. ~~Ale~~ ^{Je}, kdy se tolik psalo o atomických, vodíkových a kobaltových bombách a lidé se právem chvějí o další vývoj lidstva, dostanou-li se tyto strašné zbraně do rukou šílence, který by mohl těchto sil zneužít k zničení celých národů, chápeme snad ještě lépe evangelistovo líčení posledních dní ~~světa~~ světa, který je odsouzen k zániku. Ale ~~válečná~~, pro věřícího katolíka je toto líčení plné útěchy: připomíná nám nejen dny hrůzy, nýbrž i příchod vítězného Krista, konečný triumf jeho Církve, věčné království jeho věrných - těch, kteří mu budou vydávat věrně svědecky až do konce.

Náš život, ať už jej prožíváme v dobách míru nebo v době války, ať náležíme tomu či onomu stavu, ať jsme svobodní nebo v manželství, ať pracujeme rukama nebo duševně... vždy a všude má ~~to~~ být cesta ~~k~~ k Bohu. Není cesta k Bohu jen život těch, kteří se mu vyslověně zasvětili, na příklad říholními sliby nebo sliby ve světě; ~~ale~~ k Bohu jdeme všichni. Křtem jsme byli všichni Bohu zasvěcení zvláštním způsobem, a už křest nám dal všem zvláštní účast na Kristovu životě a jeho vykupitelské oběti. Kristus vykoupil celého člověka, ve všech jeho vztazích. Kristovo znamení bylo nezrušitelně vtisknuto celému lidskému životu: v soukromí i na veřejnosti, jednotlivec i společnost jsou požámenány jeho křížem. Celý lidský život je tajemně přetvářen svátostmi, které nám přivádějí, abych tak řekl, novou čerstvou krev do celého našeho organismu, krev přímo z Kristova božského srdce. A to platí i o svátosti manželství.

Od té doby, kdy byl v Československu vyhlášen zákon o závaznosti občanského sňatku a kdy stát přestal uznávat katolické svátostné manželství jako platné manželství před státem, kdy žádný kněz nemůže oddat snoubence dříve, dokud by neuzavřeli sňatek civilní, je určité nebezpečí - že snad i katolíci se začnou dívat na manželství jen jako na čistě lidskou smlouvu a sňatek v kostele, svátost manželství, budou považovat jen za jakýsi doplněk, za kus náboženské tradice. V prvních dobách sice nový zákon - zvláště v zachovalých

katolických krajích - vyvolal vlnu oprávněných protestů a katoličtí snoubenci ukázali i svým zevnějškem, že pro ně je manželstvím jen to, které uzavřeli v kostele před právoplatně ustanoveným knězem. Ale od té doby už uplynula řada let, státní úřady se snažily co možno zvýšit zevnější lesk občanského obřadu a ztěžovat uzavření církevního sňatku, když ne jinak, alespoň mravním nátlakem zvláště na ty, kteří jsou přímo závislí na státním chlebodárci. ~~XXXIX~~~~XXIX~~~~XXIX~~~~XXIX~~
 Věřící katolíci se sice nikdy nezapomenou. Manželská práva před Bohem a před Církví, právě jako před jejich vlastním svědomím, jim dává jen přijetí svátosti manželství před knězem. Ale tato svátost je mnohem více: dává jim zvláštní milost pro celý jejich život, aby jejich manželství bylo nejen ~~mládež~~ vzájemným doplněním po stránce tělesné a duševní, aby mohli založit řádnou rodinu a dávat a vychovávat národu a Církvi zdatné děti, nýbrž pro ně samé se má stát cestou k hlubšímu, křesťanštějšímu životu. Manželství a rodina vytváří společným úsilím muže a ženy v lásce nejcennější životní a kulturní hodnoty lidstva. Svatý Pavel v listě k Efesanům vysvětlil, co musí být základem křesťanského manželství, jaký má být poměr mezi manželkou a manželem: "Ženy buďte poddány mužům svým jako Pánu, neboť muž je hlava ženy, právě jako Kristus je hlava Církve" Muž je hlavou, žena srdcem. Je to spojení v lásce, které může udržovat ~~jen~~ vzájemná láska a úcta. Každý z obou manželů má svou vlastní funkci v rodině, která nemůže být zaměněna. Nikoliv otrocká poddanost ani nepřirozená rovnoprávnost, nýbrž spolupráce k společnému cíli. Žena se má podobat Církvi, která je svatá, bez poskvíny, a muž se má podobat Kristu, který chová a živí svou Církev jako vlastní tělo. "Muži milujte své manželky, jako i Kristus miloval Církev a vydal sebe sama za ni..." Tato slova apoštola nám naznačují, že toto vytváření nových hodnot v manželství sé neomezuje jen na časný řád, na hodnoty přirozené, jak to tvrdí materialisté - pro takové společenství by stačila pouhá ~~XXX~~ občanská smlouva - nýbrž křesťanské manželství, kterému bylo požehnáno před oltářem, má se stát zdrojem intensivnějšího křesťanského života: manželé si mají navzájem pomáhat, aby lépe plnili křesťanské povinnosti, aby lépe milovali Boha, aby přirozenou lásku přetavovali v lásku nadpřirozenou, aby tak Kristus byl jejich stálým průvodcem po celé jejich manželské soužití. V takovém manželství se zachovávají příkazy manželské čistoty a věrnosti, takové manžely vidí nejvyšší a nejodpovědnější úkol svého společného života : v dětech a jejich dobré výchově. Mychová vat

děti Boží. To je to největší a to je dnes také to nejtěžší, co ~~Bůh~~
 žádá od katolických manželů. A právě proto, že je to tak
 těžké, potřebují tak velké a mimořádné milosti, kterou jim dá
 svátost manželství, budou-li s ní ovšem věrně spolupůšobit a
 budou-li ji v sobě udržovat křesťanským životem. A nemůže být
 pro křesťanskou matku větší radosti, než když se jí s Boží milos-
 tí podaří vychovat synka a může ho obětovat Pánu ke službě oltá-
 ři: tu křesťanské manželství dosahuje svého vrcholu, tu se uzaví-
 rá onen tajemný proud lásky, ~~XXXXXXXXXXXXXX~~, který vytryskl
 ze srdcí mladých snoubenců a ze srdce Kristova, který se stal
 neviditelným růvodcem jejich životní pouti, a vrací se zase k Bo-
 hu. Křesťanské manželství je cestou k Bohu. ~~a~~ Proto apokalyptický
 obraz hrůz posledního soudu nás musí také povzbudit, abychom
 dobře využívali tohoto času a milostí daných od Pána. Manželství
~~nesmí~~ se stát překážkou Kristova triumfu, nýbrž naopak přípravou
~~pro~~ k němu! Od katolických rodin a katolických manželů bude zá-
 ležet, zda bude Kristus triumfovat i v našem národě. Nedejte si
 proto zničit rodinu. Nedejte si vzít dítě. Přes všechny téměř ne-
 překonatelné obtíže upevníte křesťanský rodinný život a snažte
 se právě křesťanským prostředím ~~V~~ rodině paralyzovat špatný vliv
 nekatolické školy a nekatolického pracovního prostředí na Vaše
 děti. Bůh Vám pomáhej!

Slyšeli jste nedělní úvahu: Křesťanské manželství cesta k Bohu.
 Závěrem příležitostné poznámky. - ~~Zahouťme svým modlitbám~~ ~~Naše~~
 Na chmurném pozadí posledního dne a posledních hrůz tím jasněji
 vyvstává obraz neposkrvněné Královny světa, na nějž v tomto marián-
 ském roce chtěl zvláště poukázat svatý Otec: Budeme v těchto posled-
 ních dnech mariánského roku s tím větší vroucností a důvěrou opa-
 kovat modlitbu, které nás naučil a kterou pro nás složil: Maria
 Neposkrvněná matko Ježíšova a Matko naše! Vrháme se do tvého náru-
 čí.... Skloní se nad ranami, které nás bolí! Změň smýšlení lidí špat-
 ných, osuš slzy všem zarmouceným a utlačeným... kdejakou nenávist
 uhas, bdi nad tím, aby si mládež uchovala květ čistoty, ochraňuj
 svatou Církev...

ústav pro studium
 totalitních režimů

Zprávy:

*reporták o aktuální oslavě slavnosti**z katalogu*

Jakožto přípravu na den emigrantů, který se se bude slavit v celé Italii příští neděli 28.XI. krád. Adeodato Piazza, ~~představený~~ sekretář konsistoriální kongregace adresoval všem italským biskupům list. Vyzval ordináře, aby ~~přezývání~~ vybídli věřící k horlivým modlitbám za emigranty a vyslovil naději, že Madona ~~na~~ ^{hladovým} emigrantů vyjedná ~~emigrantů~~ v tomto roce chléb pro ~~verieri~~, správnost utiskovaným a vlast uprchlíkům.

Při zahájení nové farní školy v Koppenhagen promluvil diec. biskup Msgre Teodor Suhr, který se zadostučiněním konstatoval, že dnes v Dánsku nejen je možno zakládat katol. školy, ale že tyto jsou i státem vydržovány a dodal: "Tam je pravá demokracie, kde stát poskytuje finanční pomoc katolickým školám, určeným pro výchovu malých občanů."

Mar. tridua v Seoul na Korei se zúčastnilo 40.000 osob a rovněž i jednotky ozbrojených sil Org. Spoj. národů. Při závěrečné slavnosti promluvil býv. min. předseda a první delegát Koree ve Spoj. národech. "Jsem hrdý ^{na} tak velkou velkou manifestaci úcty k Nep. Panně, jíž je svěřena budoucnost Katol. Církve v národě." Týž přečetl i anglické poselství Sv. Otce, které P. Lorenz Youn tlumočil v jazyku koreánském.

IMsgre Vilém Nerning, biskup z Osnabrücku mluvil na diecesním shromáždění katol. žen o nebezpečí nového školského zákona odhlasovaného v Dol. Sasku a pravil: "Když náboženské vyučování je vyloučeno ze škol, křesťanská výchova mládeže - jako za prvních dob křesťanských - musí být pečováno v kruhu rodinném. Za této svézelné situace musejí být katol. ženy avangardou: mají připravovat děti k I. sv. přijímání, pečovat o ně, aby žily s církevním rokem, v sobotu mají celou rodinu připravit na svěcení neděle a vzdalovat z rodiny všechny tiskoviny, které by mohly ohrozit důstojnost dítěk Božích," ^{navrhl k Osnabrucku na díelu jeho}

Málo známý reporták o námi slavnosti

Zivot nového blah. P. Jana Martina Moye.)

Dnes, jak známo, byla v basilice svatopetrské slavnost blahořečení franc. misionáře P. Jana M. Moye, zakladatele Kongregace SS Boží prozřetelnosti a panen uřitelek v Číně.

Nový blahořavený se narodil v malé obci Cutting-diecese Metty. Ve 24 letech byl vysvěcen na kněze a působil horlivě ve všech odvětvích duch. správy ve farnosti ^{po} celém kraji. Bolestně dotčen náboženskou nedědomostí a zaostalostí, pojál umysl zřídit kongregaci sester, které by vyučovaly děti katechismu na venkově a na samotách. Kongregaci skutečně založil a to pro sestry jazyka francouzského i německého r. 1768. Když tato sestry Prozřetelnost - jak je nazval - zajistil i hmotně, šel za hlasem sv. do misií na další Východ. Vstoupil do Společnosti pro zahraniční misie v Paříži a po 2 letech skutečně splnilo se jeho přání - r. 1771 byl poslán do Číny do prov. Sutchien. Tam byl často vězněn a týrána, nic však nemohlo zdolat jeho misijní horlivost.

Vedl život kající, ukládal si ještě bolestná odříkání, chtěje tak napodobiti utrpení Ježíše Krista,. Když v oné krajině r. 1778 vypukl hlad a tyfus. Mrtina Moye procházel postižené kraje a křtil umírající děti...za jeden rok 12.000^{jich počítadlo} za dalšího půl roku se počet zdojnásobil.

Když metla přestala náš misionář zorganisoval skupinu žen,,

ktére se měly starati o nemocné a opuštěné čínské děti a druhou, aby je učily. Tak je zakladatelem 2 kongregací. Po 17 letech působení Číně se vrátil do Francie, kde pokračoval v činnosti, kdysi započaté. Tu vypukla revoluce; P Moye hlásal resistenci, byl pronásledován jakobiny, načež uprchl do Trevíru, kde vysílen apoštol. námahami padl za oběť tyfu r. 1793.

Jeho dílo trvalo dál. Sesedy Prozřetelnosti se rozešly do všech světadílů; a dosud se věnují výchově mládeže v sirotčincích, školách a pensionátech. S procesem blahořečení jich zakladatele bylo započato r. 1891, až konečně v Mar. roce papež Pius XII, který byl také v mládí chovancem týchž sester, jej postavil na oltář.

Obřad blahořečení.

Dnešní beatifikační slavnost měla obvyklý průběh v bazilice svatopetrské za přítomnosti kardinálů, biskupů; mezi nimi bylo i 6 čínských biskupů vyhnaných z Číny. Nejprve byl čten pečešký dekret, jímž ^{jenž} nařizuje, aby Jan Martin Moye byl zapsán do seznamu blahoslavených. Čte jej kanovník Fontenele—

Po starých konfese sv. Petra visely obrazy, zházenoucí zázračná uzdravení. Jeden z uzdravených byl přítomen slavnosti: bank úřník z Aquily Ennio Scianone. Dojemná je chvíle, když velum s velkého obrazu světce ^{v presbytáři} spadne . Tu zazní Te Deum a lid se nezdrží potlesku—

Následovala pont. mše sv. ke cti nového blah., při níž Cepele sisting zapěla melodičkou mše Bonv. Summy.

Odpoledne byl doplék slavnosti. Sám Sv. Otec přišel uctít nového blahoslavence—

Basilika byla ^{uvnitř} zcela naplněna. Gen. superior Zámořských misií z Paříže udělil svátostní požehnání. Ve skvostně ozářeném ^{velkým} ^{bazilikou} lid se dlouho nemohl odtrhnouti od té nebeské podávané: Blah. Jan Martim Moye hledí z obrazu v černé klerice s křížem v rukou, obklopen nimbem 12 andělů. Lid uctívá se Sv. Otcem novou hvězdu na nebi mis. horlivosti a nového přímluvce za pro-

pronásledováné. Kol půl šesté večer za šera Sv. Otec odchází v slavnostním průvodu, a doprovodu, jak jej slyšíte.

Zástupy opustily basiliky, nikoli však náměstí svato-petrské. Čekají trpělivě za mrazivého větru, vanoucího od severu, až jim ještě Sv. Otec ještě jehou požehnal z okna své pracovny.

ANSWERED PRAYER

[View all reviews](#)

java.util.List<String> list;

évoq èllesdem èt bo étsomptibz. Moen onor se nif asme

anthropo rež

22.XI.-54.

260/1

Vláda knížectví Lichtenstein vydala serii poštovních známek, aby tímto způsobem uctila P. Marii, jíž je zasvěcen tento rok. Na známkách je reprodukce sochy P. Marie s Ježíškem, která pochází z 1^{ho} století a je uchovávána v museu Historické společnosti v hl. městě Vaduz.

~~národní~~
Švýcarská rozhlasová síť vysílala po celý týden denně krátkou ~~komínskou sv.~~ připomínku na 1600 biskupa a církevního učitele Augustina, který se narodil právě před 1200 lety. Pařížský arcibiskup kard. Feltin vyzval všechny lidí dobré vůle, aby podle svých možností pomohli finančně vyřešit bytovou nouzi.

Amienský ~~xx~~ biskup Magre Storum vydal pastýřský list o filmu. Upozorňuje ~~členy~~ zvláště rodiče, aby neposílali své děti na filmové představení, aniž ~~dovídali nek~~ se dříve přesvědčili, zda film není pro děti marně závadný.

Francouzští spisovatelé pořádají 2. prosince ~~xxv~~ tradiční výroční výprodej svých knih. Čistý výtěžek je ve prospěch chudých a sestárlých kat. spisovatelů/ V Londýně zahájili velkou akci, aby vánocům byl vrácen jejich pravý křesťanský charakter. Asi 100.000 přiležitostních plakátů a letáků bude vyvěšeno na veřejných místech a rozdáno v nemocnicích, továrnách a rodinách.

Akce byla zahájena před 4 roky, a vždy se setkala s velmi příznivým ohlasem.

V Jeruzaleme zakončí mariánský rok v klášteře Frabcouzské P. Marie mšísvatou kterou bude sloužit sám apo. dekan Oddi. Meká se velká účast katolíků ze všech částí židovského státu i ze zájordánské časti města Jeruzalema.

Mariánský rok ^{bude slavně} zakončen též v Jafě a v Nazareti.

22
21
22
34
99

ústav pro studium
totalitních režimů

~~-Pravdivá krajina u vlasti: Zájemně zahajuje ji obvyklým ^{pravdou} kursem: V tiché důvěře bude Vaše slá.~~

Spravedlivý žije z víry.

~~Ny~~ Toto slovo sv. Pavla ke Galatským/§,11/ dochází naplnění zejména u vás. Každý trpící křesťan, ba každý ušlechtilý člověk v dobu pronásledování a převracení hodnot, zkrátka každý spravedlivý tam ~~u-vás~~ žije z víry.

Kolikrát bylo lze slyšet, že jen víra vás drží, ~~vám vyzali dílu~~ když ~~muz~~ onemocněl, zet' byl zatčen, a všichni vyhozeni z bytu. Podobné pohromy přikvačily ~~snad téměř~~ na každého. Víra však vám dodává síly a naděje, že zas přijde lepší časy a zavládne spravedlnost. Právě v krisích a katastrofách se pocítuje síla a požehnání víry. A není divu, že mnozí se obracejí z dřívější vlažnosti k víře otců a to i ve vězení. Jedenkrát zas vyjde na jevo ono podivuhodné působení milosti. ^{Také} I v exilu: levicový politik, který ¹⁰ tolík let v republice hrál ^{význačnou} ~~velkou~~ roli, zvolal a napsal: "Jedinou útěchou jest mi náboženství." A nikoho to neudivilo.

Aby však víra byla vskutku silou duše a záslužná, nesmí být jen lidskou ctností, pouhou nadějí, že se vše převrátí a nepravost přejde., ale ^{musí tolít} víra nadpřirozená. Věříme nejen v Božího stvořitele, otce a nejvyššího soudce, věříme i Bohu, věříme vše, co řekl, ^{co} zjevil skrze svého Syna Ježíše Krista a apoštoly. Taková víra, znamená ^{že} hold našeho rozumu Boží pravdomluvnosti, ^a přenáší nás v jiný vyšší svět. ^{Přímo} Očima Božíma pozorujeme vesmír a všechno dění kol. Věci jsou znamení ^{Boží tvůrčí} všemohoucnosti a moudrosti. ~~Jestliže~~ Nahlížíme do jiného vyššího světa, přímo do plánů Božích; a je to jiné světlo, žež jen světelko našeho rozumu. Víra stojí nad všemi lidskými systemy. Dostáváme se do kontaktu s myšlenkami samého Boha. Sdílíme jeho náhledy, podílíme se na jeho poznání, pronikáme až do věčných Božích úradků.

To vše neznamená ujařmení rypzumu; naopak hranice poznání se nemírně rozšiřují. Získáváme známost tak důležitých pravd jako je význam našeho života a jeho určení.

Tato víra pak je zdrojem napřirozené naděje. Jako z kořene proniká stále míza do celého stromu, tak z víry vyvěrá neustálá pomoc v zkouškách i v obyčejném životě. Posuzujeme vše Božím měřítkem - sub specie aeterni a nikoli ^{povrchně} lidským ^{světovým} nazorem.

Cítíme vzpruhu k činu, k trpěli mezi snížení trampot a křížů. Tato vyšší forma našeho nazírání stane se nám tak vlastní a nepostradatelnou, že bude vskutku atmosférou naší duše. ~~Vskutku~~ pak ^{je} naše obcování ^{bude} ~~proslaví~~ ve nebesích ve vyšším světě.

Cítíme také, že ona vyšší atmosféra je dar nebes. Kdo se ~~dostal~~ do této vyšší atmosféry, ať výchovou neb zkouškami, kdo okusil síly a útěch vyššího světa, za nic by se jich nevzdal; nemůže žít bez víry, bez Boha; jet to jeho život. Nutně ho potřebuje; umřel by onen vyšší život v duši - cítil by se nekonečně nuzným neštastným. Mnozí byste to mohli dosvědčit a všichni by to měli poznat. Bez víry totiž se není možno Bohu líbiti. Každému pak Bůh tento dar nabízí. Jeho pozvání v duši je jako hlas z druhého břehu. Kdo je dobré vůle, vycítí v onom hlasu volání Boží. "Hle stojím u dveří a tluku. Slyší-li kdo hlas můj a dveře mi otevře, vejdem k němu a budeme stolovati s ním.", praví Kristus Pán.

Blažení, kteří se tak povznesou nad malicherný svět a jeho zápolení, kteří žijí z víry. Kéž by jen všichni byli tak - in fide fundati, jak praví apoštol - pevní ve víře - nedávající se odvrátiti od naděje evangelia.

Takové spravdliví - přijatí synové Boží nepotřebují pak mnoho povzbuzení a lidské útěchy, sami těší a povzbujují jiné.

Styžili z pronášení Časopisu: Spravdlivý hýje z výry. — Kéž ch. s. Cecilia věholti alloráu a blahořeti Žilho řeči

Zásady pro správné řešení sociální otázky.

Papež Pius XII. přijal v sobotu ve zvláštní audienci učastníky 127. zasedání správní rady Mezinárodní Organisace práce a měl k nim důležitý projev o řešení sociální otázky. Nejvyšší uřitel nastínil budoucí cíle mezinárodní Organisace práce: vytvoření takových životních podmínek, v nichž by byla chráněna nezadatelná práva lidské osoby - výstavba časné společnosti, kde by mohla bez jakýchkoliv obav zkvetat soukromá iniciativa s vyloučením vykořisťování se strany jednotlivců a kde by bylo možné o se přidržet celou duši vyšších principů morálních a náboženských. K tomu je ovšem třeba sáhnout k duchovním hodnotám a počítat s jejich triumfem nad rozkladnými dilami."

Papež Pius XII. ^{dále} pravil zás upců, 30 vlád, representantům dělníků
 i/zájemců o zájmy podnikatelů: "Jedná se nejen o zájmy pracující
 třídy, aby tato mohla plně vykonávat svou zodpovědnost, nýbrž
 jde o budoucnost celého pokolení lidského. Dělnické hnutí se ne
 může spokojit s hmotními úspěchy v systému záruk a zabezpečení
 neb když získá větší vliv na hospodářský režim. Dělnické hnutí -
 pokračoval Sv. Otec - nemůže spatřovat svou budoucnost ve funkci
 oposice vůči jiným sociálním třídám nebo v nadměrném panství státu
 nad individuji, nýbrž musí vidět svůj cíl v plánu, na nějž
 poukazuje vaše organizace t.j. způsobem universálním jak to na-
 vrhovala encyklika *Quadragesimo anno* v sociálním břádu, kde mate-
 rielní blaho vyplývá z upřímné práce všech k obecnému dobru a
 slouží za oporu vyšších hodnot, kultury a především nezlovné jed-
 noty duší a srdcí."

Tak papež Pius XII řeší sociální otázku palčivou, která byla p
 příčinou převratů u nás a byla řešena - řekněme hned: mylně.
 Nejvyšší učitel Církve poukazuje na chyby a dává směrnice správ-
 ného řešení dělnické otázky. Chybou je oposice dělnické třídy vů-
 či jiným třídám společnosti; další chybou je přílišné panství stá-
 tu nad jednotlivci a chybou základní je spatřovat cíl jen v hmo-
 tných výhodách.

Zásady správného řešení sociální otázky jsou: upřímná spoluprá-
 ce všech k obecnému blahu, tedy jednota a solidarnost všech tříd -
 dále ochrana práv lidské společnosti - volné pole soukromé inicia-
 tivy s vyloučením vykořisťování a ovšem vyšší morální a náboženské
 zásady jako základ nového systému lepší budoucnosti.

Jistě každý nep edpojatý schválí tyto vůdčí zásady budoucího
 řídu zvláště po smutných zkušenostech v komunistickém hospodářs-
 tví. Jich realisace ovšem předpokládá nejprve triuf nad rozkladu-
 ými silami.

ústav pro studium
 totalitních režimů

V dnešním nábožensko vzdělávacím pořadu uslyšíte rozhovor "Námítky komunistů proti evangeliím." Dříve si poslechnete zprávy vat. rozhlasu.

Dnes v úterý ráno přijal sv. Otec Pius XII. ^{udělit} soukromou audienci vicepresidenta Indie dr. Sarvapalli Radhakrišnanu, a setrval s ním v delším srdečném

L'oss. Romano přineslo zprávu, ze sv. Otec (v basilice P. Marie Větší) slavně zakončil mariánský rok, jejž vyhlásil na památku stého výročí prohlášení Nepočetí P. Marie za článek víry. 8. prosince odp. sv. Otec sestoupí do jmenované basiliky, a po děkovném Te Deum a ~~po~~ svátostném požehnání udělí statisícům Římanů z vnější loggie basiliky své apoštolské požehnání.

Papežská církevní akademie v zoomene v sobotu desáté výročí úmrtí kard. Aloise Magliona, který byl státním sekretárem ^{před} Pia XII. Vzpomínkovou mši sv. bude bývalý sloužit nový miláský arcibiskup, ~~někdejší~~ státní prosekretář msgre Montini.

Na výstavě mariánského umění v polské římské koleji je vystaven zajímavý obrazek P. Marie Ostrabramské. Hřebíkem jej vyškrabal na dřevěné lžici jeden polský voják, když byl vězněn v kterémsi táboře v sov. Rusku.

Ve Štýrském Hradci zahájil svou činnost seminář pro ženy a dívky, založený sdružením rakouských kat. žen. ^{modní} přednáška byla na téma Kristus a občan. Cílem semináře je objasnit hlavní problémy veřejného a politického života ^{uží v dneš. světě.} ve světle křesátnské nauky, tak aby kat. žena si byla plně vědoma svého poslání.

Do Belgie se vrátila skupina 150 kat. mladíků, studentů i dělníků, kteří po 3 měsíce pomáhali utečeneckým rodinám v Rakousku postavit si nové příbytky.

Studenti přijeli do Rakouska na pozvání apoštola poválečného Německa premonstráta P. Winfida van Straetena.

Při kat. universitě ve Fryburku ve Švýcarsku bylo založeno dílo, jehož cílem je mravně i finančně pomoci studentům ^{uprchlym} ze zemí za železnou oponou dokončit na universitě svá studia.

Do Čech se sjeli kněží z Francie, Belgie, Holandska a Německa na konferenci na téma: "Co třeba činit pro ty, kdo jsou mimo Církev". Konference, již pátá, se koná vždy dvakrát za rok; má rozšířit duševní obzor kněží, dopřát jim možnost výměny názorů a sdělení vzájemného zkušenosti. Franc. oiskupové vydali společné prohlášení, v němž upozorňují své veriči na protikatolickou činnost některých nových náboženských sekt. Biskupové varují před brožurkami, které příslušníci těchto sekt rozdávají, připojují zákaz účastnit se jejich schůzek, a vyhrožují círk tresty katolíků ^{odmítnutí} jejich členům.

im
Námitky komunistů proti evangelixm

V našich rozhovorech, jimiž chceme dokázat, že Kristus Pán skutečně žil, uvědli jsme si svědectví nekřesátnských historiků: ^{z l. a zač. druhého století:} svým způsobem, stručně, někdy i se stopou nenávisti o Kristu Pánu referují. - Z moře křesťanských sositatelů jsme jmenovali ty nejstarší a nejpovolanější, ty, kteří Krista znali anebo o něm slyšeli od jeho současníků. Jsou to sv. Pavel a evangelixm bychom měli mluvit o jednom evangeliu, o jedné blahé zvěsti, oznamené Ježíšem a pak ústně kázané ^{ale} apoštoly a konečně zaznamenané ve 4 knihách sv. Matouše, Marka, Lukáše a Jana. Dva ^{z evangelistů} byli apoštoli, očití svědkové toho co psali, ostatní dva průvodci apoštolů: Marek sv. Petra a Lukáš sv. Pavla. Znali ^{vysílají} tedy, co psali, mohli napsat pravou historickou skutečnost. A svědectví jak současníků tak i prvých generací nam potvrzuji, že tuto pravdu, a jen pravdu, skutečně napsali. Můžeme tedy naše 4 evangelia považovat za historické knihy. Podavají kus dějin světa, svědectví o životě našeho Vyku itele J. Krista, který svým životem a smrtí přeměnil tvářnost země. Přeměnil ji, protože byl Bohočlověk, druhá božská osoba, Pán a Soudce lidí. A zde právě musíme hledat poslední důvod zapoutlosti, s jakou ^a t.zv. komunističtí dějepiscové popírají historickou osobnost J. Krista: nechtějí přijmout svědectví svých předchůdců dějepisců, protože se nehodí do jejich bezbožeckého materialistického systému. Odmitají svědectví evangelii, které obsahují jen výmysly, báje a legendy, vzájemně se si odporuují. Aby dokázali svá tvrzení, činí proti evangelii námitky. O některých se chci dnes zmínit. Dochoval se nám text evangelii tak jak byl napsán, ~~stají~~ se jední. Je pravda, nedochoval se nám ten originál, který napsal vlastnoručně sv. Lukáš atd. Byl napsán na papyrusovém listu, který se velmi brzy opotřeboval; původní text musel být znova a znova opisován, na nový papyrus nebo na pergamenové svitky, musel být překládán do jazyků obrácených národů. Kdo by se divil, že do textu vložily nesčetné chyby, obměny a nová slova. Podle jezuity P. Fredericiho v knize Religione e christianesimo se nám dochovalo celkem 4.270 až papyrusových nebo pergamenových textů - kodexů jim říkáme - úplných i častečných zlomků;

evangelixm

~~t. zv. Vatikánský a Sinajský~~

Úplné kodexy ~~pocházejí~~ ^{přímé manu} až z ~~4. stol.~~, neúplné a ~~narážky~~ ^{ažze začátku} 2. století.

Jak překvapení ~~by~~ asi budou všichni popirači evangelií. Všechny tyto kodexy, řecké, latinské, syrské, koptické podávají na 7/8, t.j. 88% text přímo doslově stejný, a zbývající ~~1/8~~, kde jsou rozdílná čtení, která dlužno připsat překladačům a opisovačům, jsou texty naprosto podřadného významu. Německý biblista Chadder zakončil svá bádání o evangeliích těmito slovy: "Může být jisti, že se nám uchoval ten text, který před ~~1000~~ ¹⁹⁰⁰ lety evangelisté odevzdali světu. Uchoval se nám v dnešním textu evangelií, a to na vzdor všem ~~přeměnám~~, ^{polovině a méně} jímž byl vystaven, když jej přijímaly generace od generace."

Podle komunistických dějepisců evangelisté při isuji Kristu úplně protivná tvrzení, tak jak prý se jim to hodilo za těch či oněch okolností. Jak jsme již pravili, evangelia nejsou životopisy v našem smyslu slova: jsou to krátké záznamy kázání apoštola, podle příležitostních potřeb posluchačů. Sv. Matouš na př. psal pro palestinské židovské křesťany, kladl tedy důraz na to, že Kristus byl vždy věrný příslušník žid. národa, že byl proroky slíbeným Mesiášem; sv. Lukáš zase psal pro helénský svět, Kristus byl mu milosrdný, lidi milující Spasitel celého lidského pokolení bez rozdílu národu, rasy a sociálních tříd. Evangelia byly tedy souhrnné katechese, aby si obrácení křesťané zapamatovali ty hlavní věci. Touto stručností nejvíce utrpěla kázání J. Krátké aforismy byly ^{některých vět.} obsahem dlouhých kázání. Tím si vysvětlíme tu na první pohled až nesouvislost ^{mezi} Obsahem kázání byl život, který nelze obsáhnout v krátkých několik zákonů: Mladíká, který ho chce zcela následovat, vybízí Kristus, aby rozdal vše, bohaté, kteří svého bohatství špatně užívali, Kristus kárá ale Zacheovi nepraví nic, jen asi mlčky schvaluje, že Z. nahradí, co nespravedlivě získal. Jiný učedník, který též chce zcela následovat Krista nesmí ani pochovat otce, v řeči horské však K. odsuzuje celkém přijatý názor, že almužnou chrámu lze splnit povinnost vůči rodičům. Udeří-li nás kdo v levou líc máme nastavit i pravou - praví K., ale jen proto, aby naznačil, že ~~máme~~ dobrým odplácat zlé; K. sám se bránil proti nespravedlivému poličku; nespravedlivost zaslouží potrestání, není však naším úkolem je vykonat.

evangelích

A ještě o jednom paradoxu v ~~XIV~~ se zmíníme. Je to paradox jejich hlavní osoby J.Krista, pravého Boha a pravého člověka, který nevypověditelným způsobem v sobě spojil božskou i lidskou přirozenost. Jak mohli vyjádřit toto tajemství apoštole, ne-li zase paradoxy: J.se narodil v chlévě, ale andělé nad ním pěli Gloria; měl matku podle těla, ale ne otce, poroučí živlum, nemocem, smrti-ale sám nakonec umírá na křízi. To je to věčné paradoxní tajemství evangelií, protože Christus sám je jedno věčné tajemství.

Snad nejvíce se komunisté ve svých námitkách proti evangeliím a proti historické osobě J.Krista dovolávají skutečnosti, že nevíme, kdy se vlastně Kristus narodil, že to byl až mnich Dionysius Exiguus, který dal - ~~fa~~ dodejme hned mylně - základ našemu letopočtu před Christem a po Kristu. Je pravda, nevíme přesně ani den ani měsíc, kdy se K.narodil. Dokonce sám rok je předmětem nerozřešených dohadů učenců, historiků i theologů. Plyne však z toho, že Christus nežil.

O kolika starověkých mužích nevíme, kdy se narodili, a přece přiznáváme ze zl. Známe historický rámec Kristova života:

Augusta

~~XIV~~ narodil se za vlády císaře Tiberia

a krále Heroda, v době, kdy správce Quirinus konal první soupis obyvatelstva; zacal jeho předchůdce Jan Křtitel svůj veřejný kázatelský úřad ~~zakládával~~ a nedlouho potom i Christus sám v 15.roku vlády císaře Tiberia, když Pontský Pilát spravoval Judsko, Herodes byl údělným knížetem v Galileji, jeho bratr Filip údělným knížetem území iturejského a trachonitského a Lysaniáš vládl v Abileně, a velekněžími byli Annáš a Kaifáš. O tomto vnějším rámci života a konečně i smrti Ježíše není pochybnosti, proč tedy pochybovat o jeho hlavní osobě Ježíši? Starověkému dějepisci stačil, proč by neměl stačit dnešnímu?

Vím, milí přátelé, že vše, kteří mi naslouchají, se nebojíte Krista Soudce, a proto přijímáte ^{moudrý} ^{reflexní} slova evangelií. Věříte, že K pro nás a pro naši spásu sestoupil s nebe, se vtělil a stal člověkem a vstoupil do našich lidských dějin. Tento den

narození je vám stejně jako celému kulturnímu svetu začátek nové éry, první milník dlouhé cesty světových dějin, jež Kristus přeměnil. Jení známkou vědec-kého ducha, nýbrž krátkozrakého a nabubřelého, zastavit se u milníku 1954, a dumat, zda opravdu existoval či existuje milník č.l. Neviděli jsme jej, ale věříme tem, kteří u něho stáli, jej viděli a za jeho skutečnost neváhali položit život. A hledí mezi národy - my Boha nemívá - a mimo svou letnímu vnušit svého vlastního - a věrovat všechny jiné, aby takto všechny lidství zahrály - ~~že~~ jde všem lidstvům ~~že~~ jich lidstvům všem svého leti! Blahožela

V dnešní čtvrtodine uslyšíte zprávy z kat. světa a pak ~~xx~~ zpráv ze života Církve v sev. Vietnamu a v Číně.

Svatý Otec udělil zvláštní audienci účastníkům 7.sjezdu mezinárodní společnosti hoteliérů. Audience se súčastnilo ~~nad~~ 500 delegátů ze 37 států. Ve své francouzské alocuci sv.Otec pravil, že rád promlouvá k mezinárodním sjezdům, ty totiž mohou přispět k sblížení národů a k upevnění vzájemného míru - a obojí je vřelým přáním jeho srdce. ^{N. Pius} Závěrem vyzvedl posvátný význam pohostinství. V každém hostu má hoteliér vidět člověka-obraz Boží. Tím že mu poskytně ^{v rámci} klid a stěstí byť jen na krátkou dobu, připomíná mu a upevňuje vedomí věčného domova, přístavu nehynoucího míru a bratrství, jehož člověk dosáhne až u svého konečného cíle, Boha.

V úterý 23.listopadu uplynulo 27 let od mučednické smrti maxického jezuity

P.Aud. Michaela Pro. Rímská mexická kolonie oslavila tento den před obrazem vlast.

P.Marie Guadalupské v klášteře sester Andělů strážných v modlitbě za svou ^{Práce a lékař} Italští katoličtí lékaři zahají 5.prosince svůj 6.nár. kongres na téma

Unie universitních studentů ve Frýburku seolu s Unii švýcarských vys. škol

pořádá 26.listopadu Den umlčené Církve. Tři vypořezení cínskí misionáři ^{čili zde již} promluví studentům o mučednictví čínské církve, ~~p možnostech~~ spolužití komunismu s křesátnstvím, a jaký úkol čeká svobodnou Církve v nynějších okolí ^(nosten)

~~budově~~ V polském semináře v Paříži byla otevřena mariánská výstava polských uměl. exilu ve ^{kard. Želtin.}

ců žijících v Francii. Výstavy zahajil sám arc. ~~xxxx~~

Bavorští biskupové vydali společný pastýrský list u příležitosti voleb do zemského

~~konstitučního~~ sněmu. Vyzývají své veřící, aby svědomitě vykonali tuto svou vlas-

teneckou povinnost, a dali svůj hlas ^{jim} tem kandidátům, o nichž vědí, že budou hájit zájmy křesátnství. Tato výzva a toto varování, praví biskupové, není vtírání se do veřejného a politického života ani znamení klerikalismu; káže jim to jejich pastýrská povinnost; neboť i veř. a polit. život spadá do

pravomoci biskupů, jak nedávno prohlásil sám sv.Otec Pius XII.

Indie snížila celní poplatky na dovoz mešního vína. O snížení požádali 3 členové parlamentu, mezi nimiž byl i kat. poslanec se statu Traxancore Koncinc Tomáš Kottakapilly.

Nákladem francouzských partyzánu bude postavena ve vesnici Overloon v Bretorsku kaple P.Marie Ochránky partyzánu. Kaple je projev díku ~~xxv~~ všech ~~xxv~~ ilégálních pracovníků ~~xx~~ P. Marie

ochranu, mnohdy až zázračnou, které se jim dostalo v boji za svobodu ~~mis~~
vlasti za druhé světové války.
Asi 5.000 dělníků, inženýrů a zaměstnavatelů španělské provincie Biskaje
× vykonalo společnou pout k P. Marii v Aranzazu.

Biskupský sbor Spojených států severoamerických - 4 kard. a více než 100
arcibiskupů a biskupů - konal svá výroční zasedání ve Washingtoně. Závěrem
biskupové vydali společné prohlášení. Nejlepší zbraní proti dnešnímu
hrozícímu materialismu, praví biskupové, je věrnost pravé křesťanské tradici.
"Víra v Boha a Krista Učitele je jediné vhodné řešení, které nám dá překonat
dnešní těžkosti a uvede náš národ a celé lidstvo na cestu míru a
pravého blahobytu."

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

zpráv
Katolíci v Vietnamském území.

Ženevská úmluva z 20. července t.r. rozdělila vietnamský stát na dvě pásmá: území na

(severní) od 17. rovnoběžky má být do definitivních voleb spravováno lidově

demokratickou vládou pod vedením Ho Chi Minha, jižní zůstane rovněž provisorně císaři Bao Dai. Skončila se tak dlouhá perioda nepokoju a občanské

války; než byly tímto rozdelením vyřešeny všechny problémy a zdroje sporů?

Ve měru správa katolického území spadá dle Fides u dne 1. srpna katedrální
Severní území čítá asi 13 mil. obyvatel, více než milion je katolíků.

Připomeneme-li si, že (střed západní)

církevních oblastí v celém Vietnamu jich bylo 15, vidíme hned, že srdce viet-

namského katolicismu se octlo pod kontrolou komunismu. Komunistický tisk

v Itálii, a dokonce i v ČSR tvrdí, že se *Církev* od komunistů nemá čeho bát, tam
všichni však, kdo znají komunismus a jeho metody, ví že i pro tuto část Cír-

kve nastane doba zkoušky. Tímto tónem se nesly první reakce na zmíněnou že-

nevskou úmluvu. "Prosím Boha," pravil býv. ministr kolonií Letourneau, aby obyvatelům nejen život,

y sev. Vietnamu slovo komunistů zajistilo všem tam

i lehce (podmínky) *nýbrž skromnosti* životní, jež se liší od oných, o jakých slyšíme ze zemí za zemí

oponou. Prosím Boha, aby slavná vietnamská církev se mohla spolehnout na komunistický slib svobody a aby se nezařadila mezi země, kde je Církev umlčena

A podobně zní i slova franc. velvyslance u Vatikánu Vl. d'Ormessona: "Nádej

Bůh, aby vietnamští katolíkům bylo vždy dovoleno svobodně vyznávat svou víru" (jíří)

Nejen v Evropě sdíleli tyto obavy, i sami vietnamští katolíci si jich byli

vědomi. I oni kdysi *před lety* najili Ho Chi Minhou nacionální stranu; netrvalo však dluho a prohlédli její komunistické

mlony, denui i durytí Na výzvu biskupů se cítili ve své

domí zavázání svůj souhlas odvolat. Tehdy se začalo nepřátelství mezi Ho

Chi Minhem a katolíky, kdy kat. školy byly zabavovány, kláštery rušeny, kostely přepadávány a kněží zatykáni. S radostí tedy uvítali katolíci článek

ženevské úmluvy, podle něhož byl povolen svobodný odchod těm, kdo chtěli

žít na druhém území. Nastal velký exodus ze Severu na Jih. Těžko určit,

kolik lidí uteklo před komunistickými pány: budou žít chudě, ve vyhnanství

ale svobodně vyznávat svou víru. M.t. vesnice Ke Sat *za* vikariátu Haiphong

na př. odešla i se svým farářem, také kostelní z ony si vzali s sebou,

aby je pak zavěsili ve svém novém kostele na jihu. Kdyby ženevská úmluva
a oby. moudru mimo vlnou se nezdechne
 byla respektována, píší misionáři z Hanoi, odešla by až 9/10 všech katolíků a velmi mnoho pohanů bylo s nimi. Podle posledních zpráv uprchlíci přicházejí na jih již jen jednotlivě nebo v malých skuínách, protože komunisti tí vojáci hlídají cesty, uprchlíkům činí všemožné překážky, veškeré dopravní prostředky jsou jim zakázány, a po uprchlících se i střílí. Také Celkový počet katolických uprchlíků se odhaduje na 300.000; ap. vikář z Bui Chu msgre Phan Ngoe Chi vydal provolání k biskupům celého světa, aby těmto ubohým obětem pomohli matriálně. - Také počet kněží se na severu velmi zmenšil: ~~z asi~~
~~1000 kněží~~ ^{v roce 1952} ~~je~~ ^{z roku 1952} ~~dnes~~ ^{je} jich dnes jen 450, ostatní uprchli s křesťany na jih; je potvrzena smrt 10 vietnamských kněží v žaláři a asi 100 stále trpí v zajateckých a koncentračních táborech. Jistě by uteklo ještě více kněží ale biskupové a ap. delegát ^{již koncem července} ~~vyzval všechny,~~ aby zůstali, zůstanou-li i jejich farníci. - Také o životě pod novými komunistickými pány se dovídáme několik podrobností: podle dopisovatele kanceláře Reuter kom. vojáci zabavovali ~~jiné~~ při říchodu půdu kat. rolníkům, a hnali je do hor, aby je tam "odkřesňovali" ~~jeh jsem dospěl~~ Na průčelí katedrály v Nam Dinh byl zavěšen velký obraz Ho Chi Minha, katoři museli před ním poklekat a se modlit k velkému Ho Chi Minovi. V městě Vinh řídili františkáni apoštolskou školu. V prosinci 1953 ji zavřel světového protože odmítli učit podle bezbožeckého materialistického ~~xxxzámku~~ názoru. 45 studentů šlo domů, kněží do zajateckého tábora. Superior tam zemřel. Biskub z Vinh žije pod policejním dozorem již od zač. roku 1954; nesmí nikoho navštěvovat ani nikdo nesmí k němu. Nyní směl ~~ještě~~ znova otevřít malý i ve ký seminář, ale jak studenti tak i bohoslovci mají ve svém rozvrhu vyučování hodiny marxismu. Kněží mu budou učit svým způsobem, budou vyvracet jeho myšlenky, jsou si však vědomi, že komunisté brzy budou chtít více. - Mis. závodajská služba Fides uvádí jména misionářů, kteří zemřeli v komunistických žalářích v Sev. K m Vietnamu: biskup msgre Ely, 9 kn eží a dvě řeh. sestry, jedna z nich je představená Karmelu v Thanh Hoa. Zvláště ukrutná byla smrt dvou belg. misionářů: spoutáni na rukou a na nohou leželi celé týdny na podlaze celý, v horecce a špině, trápeni nemocí beri beri. Jejich útěčou byla přítomnost vietnamského kněze, který jim udělil svátosti umírajících.

RaVat CECO 24-11-54

(ve zprávě)

363/4

Tolik o Vietnamské Církvi, trpí, mlčí; ale svým utrpením a milením vyprošuje sobě a celé umlčené Církvi slavné vzkříšení. Modlitby celého kat. světa a přímluva slavných blah. mučedníků ~~xxx~~ ^{indočínských} z min. s toletí den ^{ho} toto vzkříšení urychlí.

Nyní zalednme do Číny. ^{pomoz nám být vyznáván} Několik misionářů, kteří byli vynuceni této země, ~~je~~ ^{muzikant} jasvetili všechny své síly. Tak ze Suchowské misie v provincii Kiangsu dva kanadští jesuté, jeden P. Lefléche pracoval v Číně již 20 let, druhý P. Garneau 15 let. Více než rok na ně kom. úřady naléhaly, aby si požadali o povolení k odjezdu ze země. Kněží však chtěli zůstat tak dlouho, jak jen mohli. Všemi možnými způsoby jim komunisté činili jejich pobyt nesnesitelný: měli zakázáno svobodně se pohybovat, byly jim odepřeny potravinové lístky, nakonec bylo zakázáno čínským katolíkům dát jim cokoliv k jídlu. Na schůzích a lidových táborech byli obžalováni, že přestoupili vše/10 přikázání, že nejsou hodni být kněžími. Ale ani ~~tím~~ ^{pomluvami a uchádkami} dobré jméno kněží neutrpělo. Nezbyvalo než je násilím zavést do Šanghaje a pak do H.K. Přijeli tam zesláblí a vyhladovělí, ale šťastní, protože všech 80.000 katolíků diecéze, v níž pracovali jsou věrní Církvi a sv. Otců, i když je to ^{je to věrohodné} stojí žalář. 6 čínských ~~kněží~~ ^{je to věrohodné} diecésních a 1 jezuita jsou nyní ve vězení a svými modlitbami a obětmi pomáhají diecézi.

Do Hong Kongu přišel též maďarský salesián P. Ordóe, který 10 let pracoval na řemeslnické škole v Šanghaji. Podle jeho vyprávění je jen 12 Salesiánů na svobodě. P. Ordóe nešetřil chválou čínských katolíků; jejich morlivost v mar. roce byla mimorádná.

Čína má celkem 145 círk. oblastí. Podle zprav. služby Fides je v 53 oblastech 193 misionářů v komunistických žalářích: 3 biskupové, 175 kněží, 13 bratří laiků a 2 řeholní sestry. Jak vidět statistika je neúplná, obsahuje jen třetinu círk. oblastí. Je tedy počet dnešních čínských vyznavačů a mučedníků snad až třikrát větší. V San Franciscu ve Sp.st/severoam. zasedala Čínská katolická pacifická konference. Ve svém provolání projevuje uořímnou soustrast s pronásledovanými katolíky v Číně:

Jene v poslání
Tyrannickým hebrejského komunismu se stala Čína velkým otrockým tábořem
Jako praví následovníci Ježíše Krista ~~proslýchají~~ modlíme se, aby ~~že~~ jejich
osvobození ~~bývalo~~ ^{bylo} uvolněno. Posíláme ~~jim~~ poselství své křesátnské bratrské
lásky a ujištujeme je, že se za ně neustále modlíme, aby měli sílu snést
všechno utrpení pro lásku Toho, který zemřel na kříži..."

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

--Dobrý pastýř--rozhovor s kněžími.

Zprávy:

Velká, už asi poslední, gen. audience, kterou Sv. Otec uděloval na svém letním sídle v Castel Gandolfo, byla včera ve středu. Za sychravého, mrazivého počasí lékaři nedoporučovali promluvu venku. Tlampače však tlumočily velkým zástupům, shromážděným na nádvoří, přání a dík Sv. Otce - především dík představitelům města, a věřejné bezpečnosti za ochranu papež. residence. Načež aklamován v různých jazycích objevil se v okně balkonu Sv. Otec a dlouho žehnal přítomným i všem jich přátelům, ať v Italií, ve Francii, Belgii, nebo v Anglii, USA, Německu, Španělsku, Chile a Brazilií.

Na to papež PIUS XII přijal hold důstojníků veřejné bezpečnosti, hold města Castel Gandolfo a kněží Vatikánské hvězdárny.

V neděli 28.XI. započnou v apoštol. paláci Vatikánu týdenní exercicie, jichž se zúčastní i Sv. Otec.

Další zprávy *R. Lombardi*

Známý P. Lombardi, o jehož činnosti jsme často dotazováni, nezahálí. Pořádá stále exerciční kurzy-novým způsobem-Za lepší svět. Kněží i hodnostáři se scházejí z celé Italie do Mongragone, kteřážto kolej byla věnována tomuto účelu. Tam v bratrském ovzduší rozjímají a debatují o tematech, která jim předkládá hlasatel nového světa *P. Lombardi*, spolu s jinými vynikajícími kněžími. Jich předmětem je systematická reforma světa podle papežských dokumentů. Posledního kurzu se zúčastnilo i 32 biskupů, ^{tak} 80 biskupů prošlo onou školou za nový lepší svět.--Také kardinál Piazza, sekretář konsistoriální kongregace poctil kurs svou návštěvou a povzbuzoval přítomné, aby nesli do svých diecéší ducha a program Hnutí za nový svět. Zdá se, jakoby cosi z Letnic se opakovalo uprostřed nástupců apoštolských. Zejména když v jejich veřeřadle byl přečteno poselství samého Sv. Otce, povzbuzující ke křesťanské obrodě.

Rozhovor s kněžími.

M. spol! Dnešní rozhovor začneme zas obvyklým biblickým heslem:
In silentio et spe erit foritudo vestra-v tiché důvěře bude vaše síla.
Nebudu se zmiňovat o volební frašce, která se má u vás sehrat tuto neděli. Je bez ceny, proto se stanoviska náboženského indiferentní. Záleží na okolnostech.

Nebudu se šířit o nedávném protestním provolání, na němž se objevily podpisy trosek našeho episkopátu; jedná se o věc politickou, jako je vyzbrojení záp. Německa, a se strany firmatářů velmi pochybnou. Pokud byli ponecháni na svobodě, svobodni však nejsou.

Spíše bych chtěl upozornit na blížící se svátek Nep. Početí a na novénu, kterou zbožný lid koná před tímto svátkem. Je to opravdu největší mariánský svátek, oslavující nadpřirozenou krásu vyvolené Matky Spasitelovy. Letoší 8. prosinec je tím významnější, že toho dne se naplní 100 let od prohlášení toho tajemství za dogma víry. Jím končí i oslavy Mar. roku, vyhlášeného Sv. Otcem pro celý katol. svět. Nejvhodnějším místem závěrečných oficiálních oslav jsou zajisté Lurdy, kde P. Maria r. 1858 zjevila se prostému dítěti a oznámila své jméno: Jsem Neposkvrněná Početí.

Sv. Otec se osobně zúčastní závěrečných oslav v nejpřednější římské basilice St. Maria Maggiore. Tehdy celý svět bude volat ještě s větší důvěrou a vroucností: "Všecka krásná jsi Maria a poskvrny prvotní na Tobě není." Tato Mar. antifona ostatně zaznívá v českých chrámech při Mar. pobožnostech sborem už po léta. Novéna k Nep. Početí, mimoliturgická pobožnost před svátkem, má ráz radostný. Radujeme se z osvětěného vyvolení Matky Spasitelovy, děkujeme Pánu, že se konečně smiloval, a blahopřejeme sv. Panně k milostem, jimiž byla ve svém Nep. Početí vyzdobena - ona jediná - nová lepší Eva. Zvláštní privilegiem vzhledem k zásluhám Spasitele světa byla vyňata ze všeobecného zákona hříchu dědičného od prvního okamžiku početí.

Po věky už křesťanský svět západu a východu - tam byl svátek slaven už od r. 500, opěvoval Nep. Pannu. Jedna z nejkrásnějších sekvencí pochází od ^{Adama} a s. Victore: Salve Mater Salvatoris - Zdrávas Matko věčné spásy - Zdrávas, matka Syna světla -

bez trní jsi z trnů zkvetla
růže lidstva ozdoba.
My jsme hříšní, hříchů trny
způsobily v duši skvrny,
Ty svatosti nádoba.

Pro dnešní dny není lepší zásvětné modlitby, nežli kterou složil sám Náměstek Kristův a kterou se modlí celý katolický svět. Znáte ji-kéž bychom ji mohli zaslat všem! Začíná takto: "Maria, nepo.....

Jistě bude zaznívat ve vašich kostelích aspoň v triduu před svátkem. Je zároveň modlitbou zásvětnou a prosetní: "Sklon se nad ranami, které nás bolí, změň smýšlení lidí špatných, osuš slzy zarmouceným a utlačeným-kdejakou nenávist uhas, zjemni drsné mravy, ochraňuj Církev svatou."

Fak velké plody přináší úcta mariánská! Jedním z nejlepších pak je láska k Církvi Kristově, jak to vyjádřil Náměstek Kristův v jednom svém letošním poselství: "Kde je láska k Marii-pravil Pius XII.-tam je i láska k Církvi. A kde je oddanost Církvi, tam je i oddanost Panně Marii. Jedno druhé podmiňuje a vyžaduje."/Rozhlasové posel. švýcarským katolíkům 15.V.54/

Zajímavou shodou připadlo v tomto roce i jiné-9 set leté jubileum od smrti mnicha, který je autorem naší po Ave Maria-nejrozšířenější modlitby mariánské: Salve regina-drávas Královno! Byl to Hermanus Contractus. Žil v klášteře na ostrůvku jezera u Konstnice ve Švýcařích. Heřman byl mrzák od narození, odtud jeho jméno contractus. Bez cizí pomoci se nemohl hnouti. Byl však slavný po celé tehdejší evropské zemi-jako učitel nejen theologie, ale i historie, matematiky, astronomie; jako odborník v řečtině, a arabštině stejně jako v hudbě. Minulý měsíc se v onom benediktinském klášteře konaly oslavy ke cti tohoto autora antiphony: Salve regina a též i , jak se všeobecne za to má i oné-Alma Redemptoris Mater.

Fak věky míjely, jeden za druhým od jedenáctého století a týž zpěv vyhnáných synů Evy zaznívá z tohoto slzavého údolí. Lidstvo potřebuje Matku milosrdnou, která je životem, nadějí naší v přítomných zkouškách, větších než byly všechny předešlé. *Gloria regis Salve regia*
 "Dnes na hory a pahrbky věčné bude se třeba utéci, k Marii, u které na tisíce štítů proti nebezpečím je připraveno"/Boh Balbín/

V dnešní čtvrtodince uslyšíte reportáž jednoho našeho spolupracovníka:

"Byl jsem u Plačící P. Marie v Syrakusách" a závěrem poznámku: Jak dojde svět míru." Dříve vám podáme přehled zoráv vatikánského rozhlasu.

Zítra v sobotu odpoledne se sv. Otec Pius XII. vrátí ze svého venkovského sídla v Castel Gandolfo do Říma. Očekává se, že se cestou zastaví v bazilice P. Marie In Trastevere, ~~kde~~^{na} před milostným obrazem Mater Divinae P. amoris - / Marie Matky Božské milosti, který tam je vystaven.

Ve velké aule apoštolské kancelerie za přítomnosti kancléře svaté Římské Církve kard. Celsa Constantini ~~stojí~~ nový milánský arcibiskup msgre Montini předepsané vyznání víry a přísahu věrnosti Sv. Otci a Apoštolskému Stolci. Msgre Montini bude konsakrován na biskupa v neděli 12. prosince.

Vicekancléř svaté římské církve patriarcha Jose da Costa Nunéz, který je též předsedou stálého výboru mezinárodních eucharistických kongresů, zaslal všem biskupům světa list. Oznamuje jim, že v červenci příštího roku se bude konat v Rio de Janeiro 36. mezinárodní eucharistický kongres, a zároveň biskupy zve, aby se zúčastnili této manifestace víry v Eucharistii. Sv. Otec Pius XII. dal kongresu heslo: "Kristus Spasitel a jeho eucharistické království."

Doufáme, končí svůj list patriarcha da Costa Nunez, že příští kongres příspěje k vyjasnění sociálních problémů, i když není akademickou diskusí, nýbrž manifestací víry, oslavou Eucharistie a jakoby znamením s nebe, že v Eucharistii je lék na nemoci, jež týž dnešní lidstvo."

8. prosince přesně ve 4 hodiny odp. bude v Rio de Janeiro a ve všech ostatních hlavních městech jednotlivých států Brazílie odhalena socha P. Marie Nanebevzeté. Brazilští katolíci tak posvětí poslední okamžiky mar. roku a odkáží potomstvu viditelnou památku na mar. rok a na sté výročí prohlášení Nep. Pocetí za článek víry. Na soše P. Marie v Rio de Janeiro je i bronzová

deska s podobiznou sv. Otce Pia XII., který prohlásil tělesné Nanebevzetí P. Marie za článek víry.

Finsku Po přestávce více než 100 let byl ve Švédsku postaven nový kat. kostel. Bude posvěcen ~~na~~ předměstí finského hl. města Helsinkí. Poslední kat. kostel byl postaven r. 1859 pro vojáky ruského cara. V nejbližší době bude postaven kostel i ve Stockholmu ve Švédsku, v klášteře belgických misionářů karmelitánů.

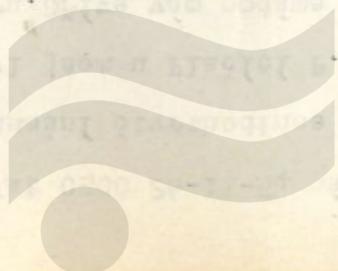
vr Finsku

~~tí katolickí~~ založí ~~založí~~ ~~marč~~
Belgická ~~vojska~~ ~~aci~~ oslaví vlastními ~~slavnostmi~~ ~~zakonem~~ marč roky. Zvláš-
tě mohutná bude jejich společná pout do kolínského dómu, v němž je právě
uchovávána socha P.^{ar}arie Fatimské, putující jednotlivými farnostmi západního
německa.

Starosta města Düsseldorfu a předseda zemského ~~sněmu~~ ~~westfálského~~ odevzdal
japonskému velvyslanci dar svého města pro Světový chrám míru v Hirošimě.
a to tři velké kostelní brány.

KNA přináší zprávu, že v Budapešti zemřel generální tajemník komunistické
organisace maď.lekař Dr. Emil Weil. Dr. Weil byl jedním z lékařů, kteří
omamnými prostředky zpracovávali ostríhomského primasa kard.Mindsentyho,
svatokrádežným
aby povolně pověděl svou sebeobžalobu před lidovým soudem.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Draží přátelé!

V minulé přednášce o Syrakusách jsme se omezili jen a jen na objektivní fakta, jak je ~~osobní~~ přinesl italský i světový tisk. Poslyšte si tentokrát osobní dojmy jednoho poutníka a několik jeho ~~dojemů/všechny~~ zážitků z daleké cesty.

Nemyslete si, že Syrakusy jsou pro každého, kdo je v Italii, blízké poutní místo! Ze-Severních Z Milána se jede dobrých dvacet hodin přímým rychlíkem do Messiny a odtud zas ještě pět či šest hodin ~~před~~ nového putování než se ~~přiblížíte~~ k cíli, dávno očekávanému. Ja ^{oby} za odměnu, že jsou jižní vlaky někdy hodně nepohodlné, uvidíte to, co jste očekávali dřív ještě než vystoupíte z vlaku. Asi ~~deset~~ deset minut před nádražím vlak náhle zpomaluje a ~~zastaví~~ zastaví se tam, kde byste toho nejmíň čekali. Přijí /přeje/ nás /cizí/ úzkostlivý a unavený poutník se lekne nového zpoždění. Ale ne! Zastávka vlaku má tentokrát velmi zbožný účel. Od loňského roku si zvykly všecky vlaky, které jedou ze severu udělat zde na tom místě malý oddych. Jedeme totiž chudým předměstím syrakuzským, právě okolo Euripi-dova náměstí, kam přenesli obrázek Placící Panny Marie brzy po zázraku.

Nakláníme se z okna, abychom dobře viděli, ale není to snadné. Milostný obrázek, či vlastní relief, je velice malý, snad ~~nároží~~ jen třicet krát čtyřicet centimetrů. ~~Zvlášť~~ /sé/ /dokola/ /jednou/ /před/ /dešti/ /blízko/

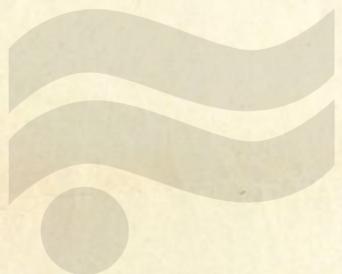
Z vlaku je dobře vidět jen květinami obložený kamenný podstavec a oltář před ním, obojí hodně provisorní, jen tak, jak bychom řekli, nahonem postavené. ~~Před~~ /však/ /sé/ Obecní rada městská však ukázala kus soucitu se zbožným lidem a postavila nad celým náměstím na železných tyčích ~~dokončen~~ ^{Siunku} střechu. U nás bychom řekli: proti dešti! Na Sicili však není nebezpečný ani tak déšť jako celý boží den nemilosrdně pálcí siunko. Bez takové střechy by se tu dlouho nikdo modlit nemohl. A ještě jeden skutek lásky pro obecné blaho.

Celá zadní strana náměstí je hojně opatřena kohoutky s pátnou vodou, dobrdiní, které pochopí jen ten, komu už se přilepil jazyk v ústech od vyprahlosti. A takoví ~~jsou~~ /tu/ /přijí/ sem přicházejí všichni, kdo jsou z daleka.

Víc jsme z vlaku neuviděli, protože se hned zase rozjel a postavil se tetokrá už definitivně na hlavním nádraží.

zvím, že v protějším domě jsou dvě řeholní sestry, které mají na starosti oltář a které ~~povídají~~/~~všechno~~/~~čeho~~ obstarají všechno, co bude třeba obstarat. ~~Výše/dotázky/jsem/ostatně~~ Moje první otaázka byla přirozeně jedna: Směl bych tu sloužit ^{Czitra} mše svatou? S dovolením pana arcibiskupa! Na štěstí mají telefon a dovolení je v pěti minutách vyřízené. ~~Velký/rádi~~ Sestry mi ^{právě} říkají, že už dostaly několik dopisů z Československý, ve kterých děkují za zvláštní vyslyšení Syrakuské Panně Marii. ~~Myslel/jsem~~ Možná si to spletly s Jugoslavii, to se tu v Italii snadno stává, protože zeměpisné znalosti nebývají tak velké. Ale ~~že~~ tvrdí, že se nespletily, že vědě, že Plačící Panna Maria Syrakuská ~~je~~ je už na více místech v Československu známá a uctívána. Srdce Panny Marie nezná hranice a překážky, je to jedna mateřská líska, která zaplavuje celý svět. Poutníkovi připadá jakoby by náš život byl podobný zde tomu Euripidovu náměstí, plnému železných tyčí a přehrad, aby se lidé nemohli nahrnout k ~~oltář~~ blíž ke své Matce. Věříme však, že po několika oklikách se tam přece jen všichni dostanou.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V pondělí ráno ve vcelé výšce před katedrálou slavní
RaVat CECO 27-11-54 sob novena před mohutnou sv. P. Petrem, jenž bude kněz i vlastník
Dnes v sobotu odpoledne se sv. Otec Pius XII. vrátil do Vatikánu po čtyřměsíč-
ném pobytu na svém venkovském sídle v Castel Gandolfo. Právazela jej eskorta
italské policie, /neboť podle italské ústavy má sv. Otec právo na pocty hlavy
státu. ~~xxxi~~^{Piussa} sv. Otec ~~xxxix~~^{xxxix} kněz a kardinál basili-
kys S.M. In Trastevere, v Zátiší, ~~v níž~~ učtil obraz P. Marie Mater Divini Amo-
ris - Matky Božské lásky, po dva týdny vystavený úctě veřejcích. Všude sv. Otce
radostně pozdravovali, a na kolenu si vyprošovali jeho požehnání.
V pátek odpoledne zemřel v hl. městě republiky Peru Limě arc. primas kard.

Juan Gualberto Guerera. Zemřel uprostřed práce, právě když dával poslední po-
kyny pro přípravy eucharistického a mariánského kongresu peruánských katolíků
který se začne 7. prosince. Kard. Guevarovi bylo 72 let, kardinálem byl od r. 1946
Kard. sbor nyní čítá 67 kardinálů, 21 je z Italie a 43 z ostatního kat. světa.

První nedělní adventní se slaví již po několik let Den vystěhovalců. Katolíci
vzpomínají modlitbou svých vystěhovalých bratří a almužnou pomáhají jejich
duchovním správcům splnit často velmi namáhavou pastorační práci mezi emigra-

U příležitosti zahájení nového pracovního roku franc. sněmovny a senátu byla
17. listopadu v Paříži v kostele sv. Klodilde sloužena mše sv. k. Duchu sv. ~~et~~
Přítomnost mnoha katolických členů parlamentu; Příklázaní pronesl arc. ka. Fel-

Zpravodajská služba Kathpress přináší zprávu, že diecésních schůzí mirového
výboru kněží v ČSR se nyní účastní i polští a nemečtí kněží. Ma to být pokus
odstranit nedůvěru a jisté nepřátelství, s jakým německé a polské obyvatelstvo
se stavělo vůči veřejnému a politickému životu. Jak se dalo očekávat, mluvilo
se na scéně jen o politických problémech, jako o remilitarisaci Německa, o
nedělních volbách do Národního shromáždění a o mezinárodní situaci vůbec.

U příležitosti voleb uvádí Kathpress s trochou ironie slova jednoho vysokého
círk. hodnostiáře, který vybízí věřící, aby s důvěrou volili kandidáty Národní
fronty, protože práv v ČSR se všichni těší plná náboženské svobodě. Tento kněz asi zapo-
jil k jakému trestu byl odsouzen ^{právoplatný} mněl, kde jeho diecésní biskup, spolu s jinými členy

bisk. sboru, že jsou internováni, řeholníci, sestry a velký počet kněží i laiků
jen protože si vážili své víry více než vyššího místa a lepšího platu.)
Věřící vých. německa dostanou k vánocům 70.000 exemplářů Písma sv. Nového Záko-
na. Je to dar Sdružení holandské kat. mládeže, jehož členové uhradí náklad
z vlastních sbírek.

President rak republiky Körner odevzdal ap. nunciovi v Rakousku msgru

Della Piane nejvyšší rakouské státní vyznamenání u příležitosti prelátoav
stříbrného biskupského jubilea.

Westminsterský arc. kard. Griffin přijal čestné členství ve výboru oslav
osmdesátin britského min.předsedy Winstona Churchila.

Asi 30,000 Indů a Mohamedánů uctilo P. Marii, když socha P. Marie Karmelské
navštívila jeden kostel v Bombaji. ~~Rámcová~~ kytice květin,
K nohám sv. Panny položili
svíce, poživatiny a také drahocenné předměty.

Katolické obyvatelstvo ostrova Formosy se za posl. 6 let ztrojnásobilo.
z 12.000 na 32.350. Jen za posl. rok, od června 153-54 bylo pokřtěno
6.085 dospělých katechumenů. Jednou z příčin růstu katolicismu na Formose
je větší počet misionářů, mnoho kněží a sester vyvězenců z Číny rádi
odcházejí na Formosu, aby tam mohli pracovat mezi svými milovanými Číňany.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním obvyklém pořadu "Nedělní zvony" si můžete poslechnout adventní úvahu: ~~Pohleďte vzhůru a zdvihněte své hlavy, neboť se blíží vaše vykoupení" / Luk. 21, 28/.~~

Bliž k Bohu! Brve si posl. mluví spis s Rímem.

Draží přátelé, nad zasněženými poli a lesy, do hlubokého ticha zimního rána zahalholily adventní zvony. Zaznívají tak už dlouhá staletí nad naší zemí: mluvily stejnou řečí k naším otcům a matkám, rok co rok opakují starou píseň naděje v otcovskou prozřetelnost Boží, která neklame a nemůže zklamat. A kdo se zaposlouchá do jejich kovového hlasu, kdo nechá zladit své vlastní srdce v souzvuk s jejich bijícími srdci, prorozumí jejich mluvě. Je pravda, mnozí z dnešní generace, které odchovala bezbožecká škola, kteří vyrostli v šíleném chватu pětiletka, plánů a nadplánů, kteří znají jen evangeliem ~~KAKU~~ Marxeleninismu, jim už nerozumějí. Ba, ani je snad neslyší. Ale pro Vás, kteří věříte, jsou ohlasem samotných slov Kristových, která se čtou při evangeliu první adventní neděle: "Pohleďte vzhůru a zdvihněte své hlavy, neboť se blíží Vaše vykoupení" / Luk. 21, 28/. - Zvony volaly vždy vzhůru, vedly k nebi, připomínaly, že není jen tato země, že není jen hmota a tělo, že je také duše, nesmrtná duše a věčný život. A tyto pravdy nám má znova přiblížit posvátná doba adventní. Nejen přiblížit. Chce nás jimi jaké by proniknout, prosvítit a prohrát, dát nám nově prožít celou obžující skutečnost vtělení Bohočlověka a našeho vykoupení.

Bezbožeckému marxismu se nepodařilo umlčet a přehlušit hlas adventních zvonů. Snaží se tedy v poslední době, aby alespoň zkreslil jejich hlas, aby zkomolil jejich poselství. Komunistická mírová propáganda se v poslední době na západě představuje stále častěji ve formě agitace pro klidné soužití západního demokratického světa a zemí orientovaných marxisticky pod vedením sovětského svazu. Mnozí při tom myslí jen na hospodářský systém, na výměnu materiálních dober. Ale zapomínají, že v komunismu se nedá hospodářský systém oddělovat od komunistické ideologie. A především nechtějí vidět, že v komunistické ideologii - a ani v novém světě budovaném podle komunistických zásad - není místa pro víru v Boha a pro opravedové křesťanství. Konečně, klidné soužití bezbožeckého komunismu s ~~KAKU~~ politickými systémy, které - i když přímo nepodporují křesťanství - nechávají mu plnou svobodu rozvoje, je ve skutečnosti nemožné. Komunismus se nemůže vzdát své bojovnosti, svého dynamismu, své nenávisti ke všemu, co nenese jeho značku. Přestal by být komu-

nismem, podepsal by svůj vlastní zánik. Tato nová forma mírové propagandy není nic než nová taktika ve vedení tak zvané studené války, nová válečná lešt. Není vyloučeno, že mezinárodní politika bude na čas ovlivněna touto propagandou, a že se tak už dosti dlouhý advent národů za Železnou oponou ještě prodlouží, než se na ztemnělému obzoru objeví neklamné záblesky nového dne opravdové svobody. Pro lidi, kteří mají slabou víru, nebo nevěří vůbec, by tato neraďostná perspektiva mohla být důvodem k malomyslnosti. Ale pro věřícího člověka, který ví, že osudy národů a jednotlivců jsou v rukou vševedoucího a otcovského ~~Božského~~^{Božského} Boha, tato okolnost je jen novou pohnutkou otevřít svou duši věčnosti, připoutat se ještě ~~ještě~~^{ještě} nějí k Bohu. Ano blíž k Bohu! K Bohu blíž! To musí být heslem letosního adventu!

Nejistější a nejkratší cestou ke spojení s Bohem v tomto životě poutníka nám zůstane eucharistická oběť a svátostí které dávají nebo rozmožují božský život v duši samy sebou, ať je ten, kdo je uděluje hříšný nebo svatý, jen když v naší duši není překážek! Ale právě od těchto vnitřních disposic věřících závisí z největší míry míra ~~existenciální~~^{existenciální} tajemných účinků milosti, která ze slabých a hříšných lidí dovede vytvořit opravdové hrdiny. Ale v situaci, v níž mnozí z Vás jsou nuceni žít, ve stálém shonu, ve stálých obavách, v neklidu, který bývá často vyvoláván a udržován i uměle, v nejistotě je těžko mít tyto potřebné disposice. Lidský obzor je násilně a uměle zužován na zájmy čistě hmotné a pozemské, člověku je zastíná výhled k nebi, kam nás zvou adventní zvony. Za normálních časů nebylo také vždy lehké udržet si toto naspřírozené smýšlení: nebylo vždy snadné dívat se na vše kolem ve světle věčných a neměnných pravd, vidět i za ~~existenciální~~^{existenciální} zataženým nebem blízkost otcovské ruky Boží, dobrotu Spasiteleova srdce. Ale dříve bylo tak snadné vytrhnout se na několik dní ze shonu denního života, zajet si do nějakého exercičního domu, zavžít se do tiché samoty a v modlitbě a rozjímání získat znovu tento pronikavý pohled víry na vlastní život a celý okolní svět! Dnes exerciční domy slouží jiným účelům! A ve většině případů by dnes bylo velmi těžko, mnohy nemožno, uspořádat nějaký společný kurs duchovních cvičení, zvláště ve větším měřítku! Ale jistě je to možné v menších skupinách. Jistě si mohou všichni vytvořit trochu duchovní samoty sami doma a věnovat po několik dní nějakou dobu ráno - dříve než jdou do práce a večer před spaním duchovní četbě, modlitbě a rozjímání třeba podle ně-

které knihy našich zkušených exercitátorů! Přejí vám ji rád váš pan farář, vás zpovědník nebo některý horlivější katolický laik, který má doma náboženskou knihovničku ze starých dob. - A kdybyste se nedohodlali k takovýmto soukromým duchovním cvičením, které vyžadují více času a určité průpravy v duchovním životě, všichni můžete v adventní době s větší zbožností se modlit alespoň růženec blahošťované Panne Marie. Dona adventní je především mariánská doba, v našich zemích od staletí posvěcená zvláštní denní ~~MAX~~ rotání mši svatou ke cti Matky Boží. Ale chcete-li mít opravdový užitek z růžencové pobožnosti, neodříkávejte jen zdrávasy, nevkládejte jen mechanicky tajemství za tajemstvím, zamyslete se nad těmito základními pravdami víry, proste Matku Boží, aby vám sama vysvětlila jejich smysl a význam, snažte se z těchto skutečností naší víry vyvodit praktické důsledky pro denní život: Růženec se musíme nejen modlit, nýbrž budeme se snažit náš růženec žít ve svém denním životě práce, křížů a shonu.

Víte, jaké dobrodiní je dobrý nabity akumulátor! Jen dobrý nabity akumulátor umožnil ztržotancům na severním polu, při známé nešťastné výpravě, kterou nám tak poutavě popsal náš Běhounek, umožnil spojení s ostatním světem! Křeštan, který musí žít často v prostředí vlažném nebo dokonce nepřátelském víře a mravům - má-li si udržet spojení se světem víry, se skutečnostmi nadpřirozena - musí se podobat také takovému akumulátoru plnému božské energie. A jsou to právě chvíle modlitby, chvíle intensivnějšího spojení s Bohem při mši sv. a při přijímání svatosti, které v nás obnoví tyto duchovní energie a dají nám možnost, abychom mohli zprostředkovat i druhým účast na tomto životě. Jen, kdo žije intensivní duchovní život, bude moci být Kristovými apoštoly mezi svými bratry.

Blíž k Bohu! nám volá advent! Pohledte vzhůru, zdvihněte své hlavy; neboť se blíží vaše Vykoupení! Nepreslechněte toto volání adventních zvonů. Svatý Josef Pignatelli, který byl letos povyšen na oltář, věděl, co je to nekonečné čekání dlouhého adventu! Po zrušení Tovaryšstva Ježíšova jako psanec putoval ze země do země, z města do města! A přece nikdy nepřestal věřit a doufat. Byl to muž veliké a silné víry. Nikdy se nepřestal dívat vzhůru k nebi! A třebas se sám nedočkal plného dne pro svůj pronásledovaný řád v tomto životě, ten den přišel. A přišel brzo po dokonání jeho životní oběti. To platí i o našem adventu. Kdo doufá v Pána, nebude zahanben!

Pro dnešní čtvrtodinku jsme pro vás připravili římský komentář: P. Maria Záchránkyň římského lidu. Dříve si poslechněte zprávy z Říma a z kat. světa.

Dnes v neděli večer se začaly ve Vatikánu výroční duch. cvičení. účastní se jich kardinálové a preláti římské kurie, a také sám sv. Otec, Sv. Otec přetváruje ~~tak~~ ^{Vlyto oly} veškeré audience; bude to pro něho i příležitost k odpočinku, který mu jeho osobní lékaři znovu předepsali. Body k rozjímáním dává jezuita P. Ambruzzi, ~~z Turku~~.

Exercicie se skončí v ~~našem~~

V Římě slaví 25 let svého trvání Papežská kolej pro Rusko Russicum. Kolej založil papež Pius XI. pro katolické bohoslovce, kteří ~~jednou budou~~ pracovat

za jednotu Církve mezi národy Ruska. Za svých 25 let ~~výchova~~ ^{vol. ap. adm. 2. Muhalat} Russicum více než 120 kněží, 10 z nich zpečetilo svou věrnost Ap. stolci mučednictvím, dal-

ších 10 stále trpí ~~v~~ komunistických žálářích a táborech nucené práce; ~~mezi~~ ^{je} nimi i prvý rektor Russica Slovák P. Javorka. ~~Zvláští patronkou koleje je sv.~~ ^{duševní sedmadvacet} Terezie od Ježíška.

~~mši svatých obětní~~ ^{duševní} V rámci pravidelných ~~školk~~ za národy Umlčené Církve před obrazem P. Marie v basilice S. Maria Maggiore, ~~sloužil min. čtvrttek~~ mši svatou slovanský asisten-

řádu Tov. Ježíšova P. Ant. rešeren. Obětoval ji zvl. za těžce zkoušené slovenské ^{mužů} rytinkou

katolíky. --- Vatikánské pošty vydají serii známk s ~~zm~~ obrazem P. Marie

Ostrobramské. Polští katolíci vidí v tom nový výraz sympatie sv. Stolice k ~~Indie~~ ^{Indie} jejího trpícímu národu, který sv. Pannu uctívá jako svou Královnu.

Zpravodajská služba KNA ~~xix~~ uvádí prohlášení ^{xxv} ředitele dráždanského musea, že slav

ná Sixtinská Madona italského mistra Rafaela bude v acena do Drážďan. Obraz

byl r. 1945 před nebezpečími války uschován v jednom tunelu; po uzavření příměří ruská komise jej zabavila a odvezla do Leningradu.

V Kolíně ve čtvrti Ehrenfeld arc.kard. Frangs znova posvětil kostel ~~zvaný~~ ^{sv. Vincenzini} Machte ~~tenkirech~~, postavený ~~na~~ ^{na} zřícenině ^{spolu} války. Kostel má být symbolem touhy evropských

národů po mírumilovném soužití. Jednotlivé národy postavily v kostele ~~kltár~~ ^{luky}

~~ke svých~~ ^{ke svých} národního světců: Francouzi sv. Jan z Arku, Španělsko sv. Jana z Boha, Italie sv. papež Pia X., Anglie sv. Tomáše Mora, Německo sv. Alžbety Durynské. Kolín tak chce ~~dát~~ celé Evropě ~~nařídit~~ že bratrské jednoty lze dojít jen jednotou víry, spravedlnosti a nadpřirozeného míru.

drž dík

P.Maria Záchranyne římského lidu

Poslední týden uplynul v Rímě a ve Vatikáně klidně. Rím jakoby si chtěl oddech nout po slávě 1.listopadu a po dvou beatifikacích: řeholní sestry františkánky Marie Assunty Palloty a francouzského misionáře Jana Martina Moye. Jakoby chtěl nabrat sil do posledních 9 dnů mariánského roku; jež budou tvořit novou stanovené sv.Otcem: ofensivu modliteb k P.Marii na úmysly ~~XXXXXX~~ za svobodu a vyvýšení sv.Církve, za oživení ~~aprohloubení~~ křesťanského života, za trpící, za ty, kdo jsou pro svou víru a lásku ke Kristu a k Marii pronásledování. A 8.pros.odp. ve 100.výročí prohlášení NePočetí P.Marie za článek víry, sám sv.Otec v památé liberiańské basilice S.Maria ~~raggiore zakončí mar.rok.~~ Nejen Rím se bude modlit k Nep.Královně nebes: v Limě, v Peru začnou ~~velký~~ mariánský kongres, ~~svatyni P.M.Nepo.~~ při mar.kongrese, na němž sv.Otce zastupuje legát kard.Tedeschini, ~~u Manile na Filipinách je arc.z Sant'Andrea sp.~~ svatyni P.M.Nepo. v kard. legátem Quiroga y Palacios, v Bombaji arc.kard.Gracias; ani na Lurdy ~~arc.z Monasteru v Kenu~~ nesmíme zapomenout; ~~kde~~ tam zakončí kard. legát Leger. Vím, že ani vy nezůstanete pozadu za kat. světem. Vaše příprava na 8.prosinec bude skromná, jen v rodinném kruhu a ve farním kostele, tím milejší však bude naší nebeské Matce a Královně. Neboť Vaše modlitby budou skropeny slzami a posvěceny utrpením snášeným pro jejího Syna. Neklesejte na mysli.Vaše nebeská Matka, Ochránkyně Moravy a Paladium země české Vám toho nezapomene.

Klidných dnů minulého týdne využil římský poutník k návštěve několika památných kostelů. V pondělí krácel na pout k patronce hudebníků, panně a mučednici sv. Cecili. Za císaře Marka Aurelia, spolu se svým snoubencem Valeriánem. ~~zemřela pro Krista.~~ Rodiče jí ho vnučili za manžela, ale Cecilia ~~po svatbě mu~~ řekla, ~~Chce-li ho vidět, musí se dát pokrýt.~~ aby se jí nedotkl, že ji chrání Boží anděl. Valerián uvěřil, dal se pokrýt a anděla spatřil. Ze žárlivosti a z nenávisti byli oba mladí manželé odsouzeni na smrt, nejdříve Valerián a pak Cecilia. Hluboký dojem se nás zmocnil, když jsme klečeli před překrásnou sochou ležící sv.Cecilie, mladíčké, sveží. Na jedné ze zkřížených rukou je vztyčen jeden prst, na druhé tři: znamení to víry v jediného trojjediného Boha. A prosili jsme tuto patronku římských dívek, aby chrnila i naši českou dívčí mládež; tím více potřebuje její ochrany proti tisícům nebezpečím pro nevinnost ve škole, na cvičišti, v táborech, učnOvských domovech, v továrnách. Svatá Cecilia, uč je ~~být pannami,~~ ~~býti mučednicemi.~~

(uvažovali dívčata) Svatá Cecilia, uč je, tužili

V úterý jsem si zašel do basiliky sv.Klementa, třetího nástupce sv.Petra na papežském stolci. Císař Hadrián jej vypověděl na Krym, a tam byl hozen do moře s kotvou na krku. Ostatky sv.Klementa přinesli sv.Cyril a Metod na Moravu a vzali s sebou, když šli do Říma. V basilice sv.Klementa byl pochován sv.Cyril, r.869. Bohužel není znám jeho hrob, a tak jsme se mohli pomodlit jen na místě kde pravděpodobně byl hrob, u pamětní desky Bulharů při 1100 výročí narození sv.Cyrila a u oltáře postaveného americkými Slováky r.1952. Modlili jsme se za niž bojoval sv.Klement za jednotu Čírkve - za Slovany, k jichž apoštoly byli prvými ctiteli sv.Klementa Za cíl své sobotní toulky Římem jsem si zvolil mariánský kostel S.M.In Trastevere, V Zátibeří. Uprostřed populární římské čtvrti s uličkami plnými dětí, které se nebojí špinavých a které na vás chtejí santino nebo alespoň 5 lire na bomboň, tam stojí tato snad nejstarší mariánská basilika. Již Alexandrus Severus prý dal toto místo křesátnům k bohoslužbě. R.340 ji papež Julius I. slavně posvětil. Pak byla rozširována, obnovována a přestavována, a každé staletí zanechalo svou památku. Zasloužila by si delšího popisu, všimnu si s vámi jen mozaiky nad hl.oltářem, snad nejkrásnější, která se zachovala: Kristus Pán uvádí do nebe svou Matku P.Marii, oděnou jako byzantskou královnu, kolem sv.Petr, papež Julius, Innocenc II. Kalistus. Pod tímto ústředním obrazem je tradičních 12 oveček, 6 a 6 jak se blíží k Božímu Beránku; dokola je výjevů ze života P.Marie, proroci Isaiáš a Jeremiáš s poslulou klíčkou s ptáčkem, symbolem to Mesiáše, který se stal zajatcem našich hříchů, jak praví nápis. Než něco jiného bylo cílem mé návštěvy mar.basiliky InTrastevere. Přišel jsem na pout, pomodlit se k obrazu P.M. Mater Dóvini Amoris-Matky Božské lásky. Již 14 dní je zde vystaven úctě Římanů. Dějiny tohoto milostného obrazu sahají až do 14.stol., r.1750 byl vystaven veřejně úctě na území zámku di Leva, asi 12km od Říma. R.1944 se tento obraz stal slavným. K Římu se blížila válečná hrozba. Když již lidské naděje zklamaly, když králové město opustili, a maršálové odstupovali, tu se Římané semkli těsně kolem sv.Otce Pia XII, který zůstal, a spolu s ním se obratili k Madoně. Ta je zchrání, nedopustí, aby se věcné město proměnilo v trosky. Milostný obraz byl převezen do Říma, a začal útok modliteb na nebe. Bylo již slyšet hřmění del, když se začala závěrečná novena pod budou.

v kostele sv. Ignáce. 4. června se novena skončila, a téhož dne, chcete-li mluvte o zázraku, bylo oznámeno, že Rím je otevřené město. Více než 200.000 Římanů spěhalo na svatopetrské náměstí, aby papeže Pia XII. prohlásilo svým záchrarcem - Defensor civitatis. Spolu s Piem XII. pak Rím ~~poděkoval~~^{r.m.} 11. června své žáchránkyni - Salus populi Romani. Jen několik set lidí ~~bylo~~^{mohlo být} uvnitř kostela sv. Ignáce, v němž ~~do~~^{na} pulpitu sv. Otec znovu děkoval P. Marie za osvobození a ~~z~~ záchrana města a jménem Římanů jí sliboval život hodných nových nebeských milostí, jak je káže evangelium. "Otevři nám Božské Srdce svého Syna," modlil se závěrem, a vylej z něho na své, často neštastné dítky poklady milosrdenství a lásky. Opatruj Rím, jenž patří tobě, uchovej jej v budoucnu od hrůz na osobách majetku, ~~a~~^{jen} Jej památky; ale především jej uchraň toho největšího zla, jež je hřích, jenž jedině činí lidí i národy opravdu neštastnými. - Osuš slzy těch, kdo ještě pláčí v strádání a v utrpení všeho druhu. Potěš matky, jimž byli odděleni synové, potěš vdovy, snoubenky, jež neuvídí den své svatby, sirotky, kteří se nadarmo těší na úsměv své maminky, ~~potěš~~ ty, kdo jsou sklíčeni bolestí ve vyhnanství, v žalářích, v nemocnicích. Přived zpět ~~na~~^{na} do zemí, jež o- pustili, krotože se tam rozpoutala vichřice války; ~~ať~~ se vrátit do svých drahých zemí, v nichž se narodili, rostli, pracovali a vzývali tvé přesladké jméno, de jím sílu, aby si znova mohli postavit své pobořené domky, své zřícene kostely, vzdělat ladem ležící pole, a obnovit své narušené a zničené rodinné štěstí.

Na všechny ať sklene Tvá ochrana, všem ukaž svou mateřskou lásku. A (tvou mocí až jednou pomine černý mrak a až se svět vratí k moudrým úradkům, nechť zazáří spravedlivý mír; mír, který je prost veškeré nenávisti, násilí a pomsty, mír symbol to ~~je~~ a záruka věčného štěstí.)

Po 5 letech, r. 1949 se obraz P. Marie Matky Božské lásky znova vrátil do Ríma k sv. Ignáci. Ústy svého primátora se město zasvetilo Nep. Srdci Bohorodičky - své Záchránkyně, Salus Populi Romani.

S malého náměstíčka před starobylou románskou véží se loučíme s basilikou S. Maria In Trastevere, V Zátiší. Ještě poslední pohled na mozaiku na průčeli: P. Maria uprostřed 10 panen s olejovými lampačkami; některé ^{lampičky} ~~je mají~~ zhasnutý, to prý jsou panny pošetile; lampačky ostatních hoří: to jsou panny moudré,

Ave P. M. Maty B. W.

v jejichž srdečích hoří olej víry a statečné lásky. Všechny jsou k Marii:

~~K Panně moudré v pravém smyslu slova~~ jedni pro vytrvalost, druzí, ^{aj} jim Maria Panna moudrá zažehla, oč přišli svou neopatrností. A na vlastní bráně čtu nápis, který sem ~~napsal~~ zavesili před 14 dny: "Maria, toto město, které jsi ^{vele} zachránila ^{in pro uchování}, ~~ti~~ těho nezapomnělo. ^{Přijímám} tě dnes v kostele tobě zasváceném v srdci Zátiběří, ~~a~~ ^{ale} ^{Tě} prosím, abys je ~~zachránila~~ ^{dohru} ^{sok} před nebezpečími zítřka. Vypovíd ~~te~~ tuto záchránu od svého nebeského Syna pro nás Tvé mnohdy příliš pozemské ~~dítky~~, ale ~~modné~~ tvého milosrdenství, protože ^{jsme} Tvoji Synové a bratří Ježíšovi". Ano Maria, chraň Rím, chraň celý svět. Všichni jsme Tvoji Synové - a bratří Ježíšovi.

Slyšeli jste římský komentář: P. Maria Záchránkyně římského lidu"

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Vloučením průběhu dat. nebyly udržovány a vedeny: Operativní Archivista.

RaVat CECO 30-11-54 út

Dokument je zprávou o činnosti sv. otcem sv. otcem K.O.R.

369/1

Dnešní l'Oss. Romano odpovídá ve svém úvodníku na provolání předních církevních osobností v Československu; které bylo posláno círk. kruhům v Italii, Německu a Francii, aby tyto zabránily remilitarisaci Německa. Provolání je výsledkem 16 podpisů: 6 ordinářů a 10 knězí, zastupců kapitul katedrálních a kolegiátních a jiných ústavů. L'Oss. Romano ve svém článku si přede vším všíma, kdo provolání podepsal; tím podává celému západnímu katolickému světu obraz pravé situace, jaké musí Katolici v ČSR žít, a zároveň naznačuje jak provolání třeba posuzovat. Z 19 biskupů jen 5 se těší zdánlivé svobodě. Ostatních 14 je ve vězeních anebo je nejrůznějším způsobem omezena jejich osobní svoboda:

"Těch 5 kteří provolání podepsali," píše L'Oss. Romano, "žije jakoby v odlehoučení každý pohyb je kontrolován, smějí přijímat návštěvy jen za přítomnosti svědků, kterým stát důvěruje, mají po boku gen. vikáře, jmenované úřadem pro círk. záležitosti." Vat. denník pak vypočítává jména vězněných a internovaných biskupů; závěrem píše: "Zároveň píše tototo: "Provolání konci slovy modlitby sv. Otce Pia XII. pro mar. rok - o jedné lidské rodině, o všeobecném a upřímném míru. Ano, katolíci na celém světě se modlí ke Královně nebes i země za spravedlivý mír pro lidskou rodinu; za mír spravedlivý, i pro utiskování, pro ty, které nespravedlivá nenávist hledí zlomit na duchu, když jež nepohřbívá za živa ve vězeních anebo kdesi ve vyhnanství." Slnko

Svatému Otci Piu XII. byla odevzdána pamětní medaile 16. roku jeho pontifikátu v roce mariánského. Na lící medaile je zobrazen sv. Otec, jak klečí před sochou P. Marie Neposkvrněné z Piazza di Spagna, španělského náměstí; před touto sochou se Pius XII. zastavil 8. pros. 1953, dříve než zahájil mar. rok.

V městě Lorgues ve Francii zemřel známý mariánský teolog a znalec vých. teologie. člen kongregace augustiniánů P. Marie Nanebevzeté P. Martin Jugie. Bylo mu 77 let.

P. Jugie byl více než 30 let profesorem na římských ateneích a ústavech: na Východním Pap. ústavu - Orientale, na papežském ateneu Lateránském a De Propaganda Fide.

R. 1951 mu sv. Otec Pius XII. odevzdal zlatou medaili za jeho zásluhy na vědeckém poli o prohlášení Nanebevzetí P. Marie za článek víry; franc. vláda P. Jugie vyznamenala rytířským křížem řádu Čestné legie.

Ve středu 24. listopadu konali profesori a žáci kat. škol v Belgii generální stávku. Protestovali proti protikatolické školní politice nynější socialisticke vlády. Celkem stávkovalo asi 30.000 profesorů a více než milion žáků a studentů. Na příležitostných shromážděních bylo prohlášeno, že bude 13. ledna vykonán pochod na Brusel spolu s členy kat. dělnických syndikátů, jestliže vláda do 31. prosince nezmění svůj neohrátelký postoj vůči kat. školám.

Centrum katolických dobročinných organizací v Rakousku vydalo provolání k rakouské katolické mládeži, aby ~~dary a almužnami~~ ulevili bídě vietnamských katolíků, kteří ^{uprchli} z komunisty ovládaného severu na jih své země, aby zde mohli svobodně žít podle své víry.

KIPAT přináší zprávu, že komunistické Polsko oficiálně nabízí ~~kachkam~~ křesťanské západní Evropě ke koupi vánoční stromky, zatím co doma proti tomuto starému křesťanskému zvyku bojuje ze všech sil.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

O Příchod Antikrista.

Brá! Nevím ani sám dobře, proč se tímto tématem obírám a posluchačům našim předkládám. Snad proto, že satan tak často přichází na scénu v moderní literatuře počínaje ruskými romanopisci Merežkovským a Dostoevským, -anebo že doba vyvolává myšlenky eschatologické *nebo* dokonce moje nedávná návštěva na dómě v Orvietto, kde jsem dlouho stál před freskou *Luká Signoreli*, který *tam* kol. r. 1500 zobrazil kázání Antikristovo? Asi vše to rázem, a též i církevní doba na konci a na počátku církevního roku svými eschatologickými *ep.* perikopami. Vy tam za oponou žel, našli byste ještě více důvodů a rádi uvítáte, když si ve světě *Písmo* stanoviska víry a podle svědectví círk. spisovatelů osvětlíme tuto temnou postavu, která patří také do dějin spásy. Kdo je tedy Anti. a kdy asi bude jeho příchod?

Anti. *je* Boží odpůrce, protivník, který svými satanskými divy a podvody svěde mnohé. Tedy vskutku existuje a zjeví se na koncej časů; bude však zničen při posledním jeho příchodu. To plyně ze slov sv. Pavla v II. listu Soluňském. Tam je tento protivník Kristův líčen jako syn záhuby, který se povznáší nad vše, co je Boží, ba sám se chce jevit jako Bůh a posadit se v chrámu Božím. Nyní působí jako živá, rozumná síla; myvíjí svou *zhlubou* činnost tajně, nakonec však nabudě plné svobody akce a způsobí apostazii mnohých, kteří uvěří spíše lži než pravdě. Po krátkém trhounu však bude svržen definitivně za druhé parusie Kristovy.

Také sv. Jan, jediný ze svatopisců, jenž užívá název Anti. *který* rozeznává dvě období činnosti Anti. *V* prvním vystoupí popěrači Krista, vedeni duchem Anti. *V* druhém pak nastane velká apostazie. Janův Anti. *je* však spíše mínen jako typ, ideální postava než přímo jako individuum. - Poslední kniha Písma sv. Apokalipse je prorockým obrazem budoucích bojů mezi Kristem a ANTI. *I* zde se zdá, že to bude s spíš boj 2 kolektivů Církve a nevěřícího světa. Na jedné straně zemská šelma, jedna i druhá, svede mnohé, aby se ji klaněli. Obě šelmy představují Anti., který bude působit propagandou mocí a svody. Ce-

lou kampaň bude řídit drák t, j. satan, který však přímo viditelně nezasáhne, Kristus je lev a Beránek; Anti.. je ryšavá šelma. Beránek má 7 rohů a 7 očí - 7 to duchů Božích- a rovněž i šelám má 7 hlav a 7 rohů. Oba jsou na trůně. Tak Anti.. je karikatura Boží se svým královstvím hříchu a předstíraným královstvím Božím. Boj bude hrozný dosvědčený mnoha vyznavači a mučedníky; vyvrcholí však svržením moci satanské.(aleto jednou pro vždy.)

Antitese dvojího království, náboženský boj Messiaše a satana s jeho satelity. se táhne celou historii St. Zákona počínají proto evangeliem-vyhlašeným nepřátelstvím mezi hadem pekelným a ženou, semenem jeho a semenem jejím.

O jedné otázce se vedou spory po staletí i mezi katolíky. Onen Anti.. je méněn jako osobnost individuální aneb se jím má rozumět kollektivní hospodářská-politická moc, která si prostředky pozemními i námořními, které má k dispozici, neodvratelně podmaní lidí maskovanou násilností a podvodnými sliby půzemských požitků? Zastánci prvního názoru ztotožňovali Anti.. s některými historickými osobami jako Neronem, Napoleonem, Stalinem; jiní zas s bludaři a heresiarchy, Reformatorji ve svých polemikách takto označovali dokonce papeže.

Je to známá these Wiklefova a Lutherova. Ba i sama sv. Kateřina označila vzdoropapeže Klementa jako Anti.., úd těla satanova. Vyvstali dokonce takoví, kteří předpovídali rok narození Anti.., syna ženy a satana i jeho ~~roku~~^{roku} až jeho smrti termín však přešel a jejich proroctví se nesplnilo.

Anti.. je něco jiného než satan, vtělený dábel. Texty Písma jasné rozlišují mezi satanem a Antikem. Tento představuje rozsáhlou lidskou sílu, která usiluje o vyloučení Krista, Boha a je vedena, štvána satanem. Osoba Anti.. je hlavním gbsahem díla Rob. Bensonem: *The Lord of the World-Pán světa.*, jež vyšla poprvé r 1907 v Londýně. Bensonův Anti.. je humanitářský naturalismus, který káže umírněnost a pokoj a hledí svrhnout katolicismus legálními prostředky: prostým přesvědčováním, laicisací, spojením lidí v pozemském užívání; čímž bude Anti.. otevřena cesta až ~~do~~ nejtajnější záhybům srdce. - Tak soudil i slavný kardinál Bijllot.

V dnešním pořadu Umlčená Církev uslyšíte referát 25 let Pap.koleje Russicum
Dříve vám podáme několik zpráv vat.rozhlasu.

Ve vatikáně vládne mlčení. Včera v neděli večer začaly výroční duch.cvičení, jichž se kromě kardinálů a prelatů římské kurie účastní i sv.Otec. Jsou proto přerušeny všechny audience, sv.Otec přijímá své nejuzšší spolupracovníky, aby se dal informovat o běžných círk. záležitostech.

V neděli ráno se konala u sv.Petra/mariánské pobožnost zřízenec římských populičních drah. Po mši svaté se shromázdili na náměstí před basilikou na hold poslušnosti a úcty sv.Otci. Sv.Otec je s okna své soukromé pracovny) požehnal Též jim posvětil sochu P.Marie Neposkvrněné. Tuto sochu si pak zřízenci v průvodu odnesli do jedna ze svých hlavních garáží, kde bude stát jako památník na letošní mariánský rok, aby žehnala jejich práci a vládla i ve světě práce

V basilice P.Marie Větší byla zahájena devítidenní pobožnost před svátkem

Nep. Početí P.Marie, jenž tvoří i závěrečný den mar.roku. Večerní pobožnosti jsou vysílány vatikánským rozhlasem.

Proti tvrzením politiků Sov.Svazu trvá dál v Polsku očerňovací akce proti kat.Církvi a boj proti náboženství. Dovídáme se, že byli zatčeni noví kněží, že další kláštery sester byly zrušeny, v jiných konány policejní prohlídky, a kněží povolní vládě byli jmenováni vládou na vedoucí místa. Očerňovací propagandě má sloužit i protináboženský film "Večeře Baltazarova," v němž kněží jsou označováni za špisy, sabotéry, neprátele lidu, kteří ke svým účelům užívají i zpovědnice.

V Paříži zemřel ve věku 85 let známý franc.filosof Eduard Le Roy. Několik jeho spisů bylo dáno na Index zakázáných knih, ale filosof uposlechl círk. úřadů a podle časopisu La Croix - , se choval vždy jako věřící křesťan.

V Quebecu bude zřízeno Středisko modliteb za sjednocení Církví. Do mateřského domu švýcarské misijní společnosti betlémské v Betlem přijeli poslední dva čínští misionáři této společnosti. Byli vypovězeni v září t.r. 2 dny před tím, než nový švyc.dipl.zástupce byl přijat Mao Tse Tunem, který ho ujišťoval, že v Číně vládne náborová svoboda, a že mezi Čínou a Švýcarskem vládou naprostě přátelské styky. Pekinští kat.mladíci se s odchazejícími misionáři přišli rozloučit až na nádraží, treba je za to mohly stihnout represálie se strany kom. úřadu. Těsně než odjeli, byli svědky zatčení jednoho čínského kněze. Aby byl propuštěn, stačilo by mu se přihlásit k prokomunistickému sdružení kněží.

N. 4

25 let Pap. koleje pro Rusko Rússicum.

~~příznivé ovzduší pro založení~~ ^{lyb} ~~připravovalo~~ ^{pro} již v min. století mnoho příznových okolností. Byli to především slavní konvertité, jako princ Gálycin, Gagárin, Martynov, princ Ščuválov, princezna Sinaída a Alžběta Volkonská: s jedné strany působili, že Rusku slábl předsudek, že býr Rusem známená i být členem pravoslavné Církve, od Ríma odloučené; s druhé strany upozorňovali římské církevní kruhy na svou velkou zem a na vysokou spiritualitu svého národa. Těmto konevrtitům jistě vděčí Rusko za pozornost, které se mu dostálo od velkých papežů Lva XIII., Pia X. a Benedikta XV. Jmenování konvertité přestupovali k latinskému obřadu a tak do jisté míry opouštěli duchovní atmosféru východní Církve a vstupovali do luna západní latinské kultury. ^{inclusi} Je zásluhou Vladimíra Solovjeva, že svými spisy a ještě více příkladem svého života ukázal křesťanskému Východu jinou cestu k jednotě s kat. Církví: zůstat věren pravým ruským náboženským tradicím, které vznikly v době před roztržkou, schismatem, a tak tvorí společné dědictví jak ruské tak i latinské Církve, jen třeba očistit tyto tradice od protikatolického nánosu pozdějších dob. Ze Solovjevovy myšlenky ze zrodu ^{katolicismus} opravdu ruský; a skupina kněží P. Tolstoj Zerčaninov a Deibner - tento zemřel v sovětských žalářích pro víru - jej i uskutečnili; spolu se skupinou prostých věřících byli členy pravé Kristovy Církve, a při tom zůstali věrní vlastnímu obřadu a ruským tradicím. Bolševická revoluce však udusila slibné začátky nového díla. Je vpravdě charakteristické, že náboženská nenávist vyznavačů říjnové revoluce se obrátila zvl. proti katolické Církvi a v ní proti ruským katolíkům východního obřadu. Založením koleje Rusika chtěl Pius XI. pokračovat v tomto hnutí za ruský katolickismus. Již jako apoštolský nuncius v Polsku pojmal touhu pomoci účinně ruskému národu, ^{stejným způsobem} největší katastrofu, jaká kdy dějiny znaly. Když se stal papežem, s radostí přijal návrh, založit seminář pro výchovu i ti ruského kleru. Půjde tím ve šlepějších jiných Petrových nástupců; kteří před staletími zakládali v cizině semináře a koleje pro bohoslovce, kteří nemohli studovat doma, protože tam byla Církev pronásledována. Nejslavnější v tom ohledu jsou anglické koleje v 16. a 17. století ve Francii, Belgii a v Rímě.

U začátku koleje Rusika se udála zajímavá episoda, kterou nelze opomenout mlčení. Protože papež Pius XI. neměl právě fondy na postavení kolej, obrátil se k sv. Terezii od Ježíška. A ^{jistí} téhož dne dostal dopis od představené Karmelu na Lisieux, která mu nabízela větší sumu peněz na dílo, ^{na} které právě sv. Otcí nejvíce záleželo. Sv. Terezie od Ježíška se stala patronkou kolej. Jakoby sama Prozřetelnost Boží chtěla schvalit toto dílo. A bylo opravdu zapotřebí takového povzbuzení. Stavěla se kolej pro výchovu kněží ze země nepřístupné, odkud nikdo do Říma přijít nemohl, a to v době, kdy - jak praví ap. konstituce Quam curam - lidsky řečeno nebylo vidět žádnou naději, že by se okolnosti v brzku zlepšily. Tuto důvěru v Boží prozřetelnost sv. Otec Ius XI. kladl ^{zvídavosti} na srdce a odkázal všem studentům Rusika: Naše víra nás učí doufat i tehdy kdy není žádné naděje, neboť u Boha není nemožné žádné slovo.

Základní kámen byl položen 11. února 1928, a za rok vstupovali do jeho ^{zdi} ^{připrav} ^{se} první bohoslovci, aby ~~xx~~ pod ve ^{ením} kněží rádu Tovaryšstva Ježíšova ~~xx~~ v blízkém Papežském východním ústavě Orientale vovali na kněžství a na svůj budoucí těžký apoštolát. Snad nikdo nečekal tenkrát, že zkouška důvěry a naděje bude trvat tak dlouho. Uplynulo již 25 let a brány Ruska jsou stále uzavřeny Kristovým apostolům jednoty. Ústav založený Piem XI. žije dál, a rok co rok přicházejí a odcházejí noví bohoslovci, aby zde, blízko hrobu sv. Petra, sv. Cyrila a ve stínu basiliky P. Marie větší se nadýchali pravého apoštolského ducha a zapálili v sobě oheň obětvosti, důvěry a hrdinství pro věc Boží.

Kolej byla založena ^{především} pro bohoslovce ruské národnosti; brzy však Ru- ^{příslušníkům} sicut otevřelo své brány i ^{jiných} národností, pokud se zavázali pracovat pro Rusko anebo mezi Rusy žijící mimo Rusko. Za 25 let Rusicum vychovalo Církvi na 120 kněží řeholních i diecésních; pocházel z nejrůznějších národností, i na naše české a slovenské ~~by~~ ^{dnes vzpomínáme} ^{me} ^{me}, býv. bohoslovce, představené a profesory. I oni jistě vzpomínají na svou Alma Mater.

Deseti z těchto býv. alumnů bylo dopráno položit život za ideály, kterým se v Rusiku naučili, jsou mezi nimi i mučedníci v pravém smyslu slova. Vzpomene me jen několika: ^{mučený} ap. administrátora z Mukačevo na Podk. Rusi, který byl těžce ^{mrtvý} ^{mučený} Terolna Ronin.

12.1947/

Při inscenovaném automobilovém neštěstí byl těžce zraněn, a pak zákeřně zastrelen kulkou poslanou komunistického vojáka; kapucín P. Petr z Bjalystoku byl bolševiky za živa upálen v kostele při vpádu sovětského vojska do Polska, P. Rafael Chomyn a Kellner byli odsouzeni k smrti, P. Helwegen zemřel v Buchenwaldu, P. Laski v Mathausenu. Další řeholníci a kněží, býv. alumni Rusika srádají v sovětských a komunistických žalářích a tábořech nucené práce. Jen vševedoucí Bůh, svědek jejich utrpení násilí a týrání zna jejich počet. Jen jednoho vzpomenem prvého rekta Rusika, Slováka P. Javorku, dnes sedmdesátníka. Zbytek býv. alumnů je roztroušen po všech pěti světadílech, pracuje mezi Rusy v exilu, modlitbu a obětími prosí Boha, aby otevřel jim brány země, jíž zasvetili svůj život. A to je i naše přání k stříbrnému jubileu této koleje pro Rusko: "aby v duchu důvěry a odevzdanosti do vůle Prozřetelnosti Boží se její práce, a modlitby jejich alumnů proměňovaly v chválu Božího jména a přispívaly k růstu svatého náboženství a rozkvětu prave Kristovy Církve mezi slovanskými národy."

Nechť sama Maria Neposkvrněná bdí nad ústavem, jehož bohoslovci chtejí pracovat v Rusku, nebo stále, jí tak milovaném a kde je i ona milována. Jen před dvěma roky jí sv. Otec Pius XII. slavně zasvětil Rusko, a už se jakoby zdá, že se blížíme dny, kdy Neposkvrněné Srdce Bohodičky zvítězí, když se Rusko obrátí a svetu bude doprán mír - tak jak to pravila sv. Panna ve Fatimě r. 1917.

Včera v neděli byl v Papežské koleji pro Rusko Rusiku velký svátek. Slavili 25 let trvání této koleje. Nejdříve děkovali všemohoucímu Bohu a Bohodičce Panně, a pak na slavnostní akademii přehlédlí vykonané dílo. Byli přítomni prefekt Posv. kongregace pro Východní církve kard. Tisserant, prefekt Posv. kongregace Přeholníků kard. Vařeri, nejvyšších církevních autorit a slovanské římské kolonie. V slavnostním projevu prof. P. Tyszkiewicz krátce naznačil dějiny koleje a pak ukázal, co již kolej smela vykonat pro Boha a pro Církev.

M. 2.

Kdyby Beson ~~býl~~ psal svého Pána světa dnes, označil ~~by~~ asi za Anti ^{myšlení i řečení} bezbožecká úsilí socialismu a bojujícího atheismu. A jistě větším právem, neboť úkly bolševismu jsou nebezpečnější ~~pro~~ království Boží. Zničit v srdci přímo Boha a nahradit ho svým ^{pravoslavím} královstvím, to je tendence Antikristova. A to se děje vskutku dábelským způsobem a nikoli bez ^(pravlin) úspěchu tam, kde satan má svůj trůn.

Není však ještě tak zle, aby bylo nutno se uchylkovat k eschatologickým myšlenkám. Ostatně eschatologie t.j. poslední, konečná fáse světa a boje už počala prvním příchodem Kristovým, když se rozpoutal boj a lidské drama, které už neustane. Vyrcholí ^{sta} ^{nic} triumfem Anti, hromadnou apstazi lidstva, což však už bude znamení nadcházejícího konce. Ať je oním Anti.. osoba či lživé satanovy síly, na tom už tak nezáleží.

Poslední slovo, poslední parusie, a vítězství bude Kristovo. ^{om} Sám to vše svým věrným předpověděl u sv. Mt ^{ad} hl. 24: "A tu se množí pochybí, jeden druhého zradí, jedni druhé budou nenáviděti. [A vystoupí mnoho nepravých proroků a svedou mněho.] Poněvadž se rozmůže nepravost, uhasne i lásko." A dále praví Kristus Pán: "Řekne-li vám tehdy někdo: Hle zde jest nebo tam je Mesiáš, nevěřte, neboť povstanou nepraví Mesiáši a nepraví proroci a budou činit veliké zázraky a divy, takže by i vvolené svedli v blud, kdyby bylo možno. Ale předpověděl jsem vám to. - Kdo vytrvá až do konce, bude spasen. Neboť jako blesk vychází od východu a září až na západ, tak bude i příchod syna člověka."/Mt. 24,14/

ústav pro studium
totalitních režimů